

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal. pocztą 16 hal. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 10. — Ekspedycja miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego**, ulica Jagiellońska 1. 3. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcji Nr. 88.

Prenumerata.

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie 32 K	ćwierćrocznie 8 K — h.	rocznie 24 K	ćwierćrocznie . . . 8 K
półrocznie 16 K	miesięcznie 2 K 70 h.	półrocznie 12 K	miesięcznie 2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 35 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h.

„Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie** ulica Jagiellońska 1. 3. W Paryżu wyłącznie Agencja: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 17 marca b. r. nadać najmiłościwiej Ministrowi kolei żelaznych dr. Zdenkowi bar. Forsterowi i Ministrowi wyznań i oświaty dr. Maksowi Heinlein Hussarkowi order Żelaznej Korony I. klasy z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem Odręcznem z dnia 14 marca b. r. nadać najmiłościwiej dyrektorowi kancelaryi Urzędu W. Ochmistrzowskiego. c. i k. szefowi sekcji Franciszkowi bar. Wetschlowi, godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14 marca b. r. zamianować najmiłościwiej radcę sekcijnego w Ministerstwie robót publicznych dr. Ryszarda Borkowskiego, radcą ministeryalnym *ad personam* w temże Ministerstwie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24 lutego b. r. nadać najmiłościwiej radcy wyższego sądu w sądzie wyższym dla Bośni i Hercegowiny w Serajewie, dr. Mikołajowi Krzyżanowskiemu, przy sposobności

przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, tytuł i charakter radcy Dworu z uwolnieniem od taksy.

P. Minister wyznań i oświaty zamianował profesora państwowego gimnazjum akademickiego we Lwowie, Kazimierza Zimmermana, dyrektorem seminarium nauczycielskiego męskiego w Samborze, a profesora w seminarium nauczycielskiem żeńskim we Lwowie, dr. Józefa Makowej, dyrektorem seminarium nauczycielskiego męskiego w Zaleszczykach.

Rządowo autoryzowany geometra, Ludwik Bardach, z siedzibą urzędową w Cieszanowie, złożył w dniu 3 marca 1913 przepisaną przysięgę służbową.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 19 marca.

Zamordowanie króla greckiego.

Londyn, 19 marca. Biuro Reutera donosi z Salonik, że **król grecki wczoraj po południu został tam zamordowany.**

W uzupełnieniu tej tragicznej wiadomości otrzymaliśmy następujące depeche:

Paryż. Do Ag. Hawasa donoszą z Salonik: Król grecki zamordowany został podczas przechadzki przez dwa indywidua.

Berlin. Nadeszła tu depesza, iż zamachu na króla greckiego dokonali dwaj ludzie.

Rzym. Ag. Stefaniego donosi z Salonik: Podczas zwykłej przechadzki po ulicach miasta otrzymał król postrzał. Kula rewolwerowa trafiła w pierś i przeszła serce. Król niebawem wyzionął ducha w szpitalu. Mordercę nieznaną narodowości uwięziono.

Ateny. O godzinie 7 wieczorem nadeszła tu depesza ks. Mikołaja z doniesieniem, że król padł ofiarą zamachu. Król zmarł w pół godziny po zamachu.

Minister Raktivan w telegramie potwierdził straszną wieść, zapewniając, że wydano zarządzenia celem utrzymania porządku.

Według depezy dyrektora biura telegraficznego napadli na króla w czasie przechadzki dwaj ludzie z nienacką z tyłu. Jeden z napastników Aleksander Szinas ma być dziedzicznie obciążony.

Kopenhaga. Sekretarz przyboczny króla otrzymał od duńskiego oficera marynarki Christmasy z Salonik następujący telegram: Na króla Grecji wykonano dziś o godzinie 5-20 po południu zamach morderczy, w czasie, kiedy król był na przechadźce ze swym adjutantem Frangulim. Króla natychmiast przewieziono do szpitala, gdzie zmarł o godzinie 6-30.

Londyn. Królowę Aleksandrę zawiadomiono o śmierci brata dopiero, kiedy nadeszło oficjalne potwierdzenie wiadomości około godziny 10 wieczorem. Królowa była wstrząśnięta do głębi.

Król bawiący w zamku w Windsorze otrzymał o godzinie 11 w nocy oficjalne potwierdzenie wieści.

Strzał do króla greckiego dany był z bezpośredniej bliskości, mordercę dzieliła za ledwie przestrzeń dwu metrów od osoby króla.

*

Z depezy niewiadomo dotąd, kto właściwie był sprawcą morderczego zamachu, nazwisko bowiem Szinas nie mówi, współnik zaś jego pozostał nieznanym. Niewiadomo również, jakimi pobudkami kierował się morderca, a tylko wzmianka o dziedzicznym obciążeniu Szinasa zdaje się wskazywać, że było to dzieło obłąkanego.

Trudno nawet wyobrazić sobie, by króla zamordowano z przyczyn politycznych, gdyż ani nie dał on powodu do nienawiści, ani też nikt nie mógł liczyć na to, że morderstwo pociągnie za sobą wewnętrzną, czy też zagraniczną politykę Grecji jakiegokolwiek zmiany.

Do pewnego więc stopnia morderstwo, którego ofiarą padł król Jerzy, nazwać można nieszczęśliwym przypadkiem. Nie zmniejsza to oczywiście współczucia ani dla zamordowanego króla, ani Grecji, pozbawionej nagle wytrawnego kierownika w chwili, kiedy właśnie światłość i roztropność doświadczonego władcy tak bardzo byłyby jej potrzebne.

Jerzy I. (Krystyan, Wilhelm, Ferdynand, Adolf) przyszedł na świat w Kopenhadze dnia 24 grudnia 1845 jako syn Krystyana IX. króla Danii. Aż do chwili wstąpienia na tron nosił imię Wilhelma. Odbyszy studia w Kopenhadze, poświęcił się służbie marynarskiej. Gdy starsza jego siostra Aleksandra w towarzystwie rodziców i rodzeństwa wyjechała do Anglii, by tam dnia 10 marca 1863, poślubić ks. Wali, książę Wilhelma brał również w tej podróży udział. Przy tej sposobności zwrócił na siebie uwagę angielskich mężów stanu, którzy wówczas poszukiwali właśnie kandydata na opróżniony tron grecki.

W Grecji bowiem Otton I., nie ziściwszy marzeń narodowych co do oswobodzenia Tesalii, Macedonii i greckich osad w Azji Mniejszej, postradał już zupełnie popularność.

3)

Z dziejów romantycznej myśli.

(Ciąg dalszy).

Włochy dały młodemu poecie nowe rozszerzenie horyzontów. U stóp krzyża wśród potężnych ruin Kolosseum poczyną się zwrot ku religijności i zapowiadał się rozwój spokojny, harmonijny; przerwały go wypadki r. 1830. Były one dla Krasińskiego punktem wyjścia wieloletnich cierpień, tem większych dla syna człowieka, którego naród uważał za zdrajcę. Echa przeżyć tych lat wyrażają się w „Adamie Szaleńcu“, „Chole-rze“, „Agaj-Hanie“. Do cierpień norałnych dołączały się cierpienia fizyczne. Przyszło chwilowe ukojenie w Opinogórze, ale wnet nadszedł czas cierpień największych w Petersburgu. Wtedy atoli okazały się siłę dojrzałą już w Krasińskim potęgę: myśl i twórczość poetycka; 20 stycznia 1834 gotowy był pierwszy rzut „Irydionu“.

Myśl poety rozwija się coraz potężniej i kształtuje filozofię cierpienia. Pod wpływem Ballanche'a wytwarza sobie wtedy pojęcie cierpienia, jako środka zdobywania wyższej wartości, wielkości. Człowiekiem zaś prawdziwie wielkim może być oczywiście ten tylko, kto służy sprawie Opatrzności; tem samem musi on mieć przeciw sobie potęgę Przeznaczenia. Jeśli zaś męczeństwo jest koniecznym warunkiem posłannictwa, ztąd łatwy był już wniosek, by z męczeństwa wnioskować o posłannictwie. Tak z Ballanche'owskiej filozofii cierpienia wyłania się zarodek mesyanizmu. Wtedy od zagadnień jednostkowych przechodzi do zbiorowych, a pod wpływem Ballanche'a, Cousina, Guizota, Michela, saintsimonistów i masonery kształtuje się pojęcie solidarności ogólnoludzkiej i jednolitego toku dziejów.

Związek bólu osobistego z wypadkami historycznymi domagał się ściślejszego i głę-

szego ujęcia. Pod wpływem francuskich idei porewolucyjnych i ponapoleońskich, współczesnego ruchu saintsimonistów i osobistych stosunków z Reevem kształtował się zwolna nowy światopogląd. Krasiński włączał Polskę w poglądy na przyszłość Europy. Przyszła walka społeczna wydaje mu się najważniejszą kwestją polską i ten jednostronny pogląd staje się podkładem „Nieboskiej Komedy“. Wytwarza się też pod tym wpływem nowy pogląd na poezję; dawniej widział ją w niezwykłych losach jednostek i osobistych uczuciach i marzeniach, teraz widzi wielkość, poezję tylko tam, gdzie jest „symbol lub idea faktów, które dotyczą całej ludzkości“.

Okres cierpień petersburskich był okresem zwycięskiego pochodu myśli i twórczości. Obok Damirona i Quineta poznał wtedy autor „Nieboskiej“ filozofie niemiecką Schellinga i Görresa. Względem tej filozofii zachował zrazu stanowisko nieufne i stwarza oryginalny światopogląd, w którym pragnie pogodzić materializm, idealizm i mistycyzm. Nowa teoria wiązała się organicznie z dawnym uznawaniem paralelizmu świat materialnego i duchowego, z dawnym poglądem dualistyczno-spirytualistycznymi, ale zacierala też pierwiastki nowe, pansychizm spirytualistyczny i pewne odcienie platonizmu. A utrwalił się też w poecie nowy ideał etyczny i poetyczny. Dąży teraz do wznie-sienia się nad poezję na drogach własnych, indywidualnych, niezależnie od analogicznych prądów obcego romantyzmu.

Konsekwentnem wcieleniem problemu wyższości życia nad poezją, była „Nieboska“. Jak bezlitosny sędzia wydzielił część własnej jaźni i potępił bohatera, stworzonego na obraz i podobieństwo własne. Pragnął wskazać, że poezja egoistyczna zgnębna jest dla najbliższego otoczenia, a nawet choć nie odbiera zdolności działania, przeciw działa ujemnie, bo odejmuje czynowi jego wartość wewnętrzną. „Nieboska“ to poemat sądzący ludzi o braku serca i obrona przeszłości i religii. Lecz choć broni przeszłości, stwierdza, że żaden z obecnie panujących pierwiastków nie ma warunków potrzebnych do stworzenia przyszłości. Na podstawie stosunków

obecnych nie może określić formy, jaką przybierze przyszłość. Więc brak pozytywnego programu jest umyślnem stwierdzeniem, że podanie programu przyszłości jest niemożliwe. Pesymizm „Nieboskiej“ ma więc cechy konsekwencji i logiki.

W „Irydionie“ atoli zaznaczyła się dwoistość treści i formy, bo podstawie koncepcji, dobytej z filozofii cierpienia, zagroził przewrót, jaki się dokonał w życiu poety w r. 1834 — miłość do Joanny Bobrowej. Życie zadało kłam filozoficznemu pomysłom. Szczęście zakołatało do zawartych wrót. Wtedy wszedł w krag nowych myśli, mianowicie Herdera i śladem jego koncepcji posunął się o znaczny krok naprzód; odczuł potrzebę systemu, któryby zdołał objąć całość rozwoju wszechświata. Ślady tego zaznaczyły się w „Irydionie“, który daleki jest od głębokiej rozpaczliwości „Nieboskiej“. Drga w nim pełnia życia, mimo myśli bolesnych. Tworzy te zbliża jednak do siebie pewna cecha. „Nieboska“ zarówno jak „Irydion“ mają na sobie wybite znamie konsekwentne, później przeprowadzonych tragedji, wcielających rezultaty pesymistycznego poglądu, z nieorganicznością, optymistycznym zakończeniem, otwierającym widoki na przyszłość.

Następuje teraz zasadniczy zwrot w dziejach myśli Krasińskiego. Poeta dąży do ustalenia swego światopoglądu. Zwraca się do filozofii niemieckiej ponownie, lecz nie znajduje tam odpowiedzi na dręczące go zagadnienia, a razi nawet zaprzeczenie osobistej nieśmiertelności. Dlatego też kieruje swe upodobanie ku Schubertowi i skrajnemu panteizmowi materialistycznemu Okena. Ponieważ na panteizm nie zgodził się, trwał ciągle w stanie dręczącej niepewności, którą powiększyło jeszcze poznanie Dawida Strausasa. Zachwiała się wiara i wzmógł pesymizm w odniesieniu do Polski. Równocześnie ugiął się pod niszczeniem brzemieniem choroby, a i miłość do pani Bobrowej szerzyła w sercu poety mias światła coraz większe mroć. Źródło krzepiące go znalazł w tym samym świecie filozofii niemieckiej.

Pod wpływem Novalisa, Jean Paula i

dzieła Schellinga p. t. „Untersuchungen über d. Wesen der menschlichen Freiheit“. poczyną się nowa faza filozofii Krasińskiego, którą znamienują dwa fakty, przychylene się do idei panteistycznych i zespolenie z niemi wiary w nieśmiertelność osobistą. Idee te wydatniły się w „Herburcie“. Rozwój tych myśli przyspieszyła nadto ta okoliczność, że nie tylko dla siebie szukał pociechy, ale i dla chorej pani Bobrowej. Problemy te rozwiązał w „Modlitwach“, przyjmując immanencję człowieka w Bogu, z której wywiódł nieśmiertelność, jak i teorię ostatecznego zbawienia każdej duszy, sformułowanie przeprowadzone zresztą w duchu przekonań współczesnej epoki. W „Modlitwach“ też po raz pierwszy wyraził jasno schemat filozoficzny dwu sprzeczności i ich pogodzenie. Równocześnie zaś wyjaśnia mu filozoficznie istotę sztuki „Estetyka“ Hegla, a pod wpływem francuskich historyków i Schillera kształtuje się jego system historyzoficzny. Objawem przezwyciężenia wewnętrznego i zapowiedzią nowej fazy może być „Pokusa“; myśliciel-poeta przeciwstawiać będzie odtąd „widomej rzeczywistości święta, wiekuista prawda“.

Rozpoczyna się dla Krasińskiego nowa epoka formowania idei, uzależniona w znacznej mierze od dwu tak ważnych w życiu jego wypadków, jak spotkanie się z Delfiną Potocką i poznanie Augusta Cieszkowskiego. Krasiński przyjął od Hegla pojęcie rzeczywistości, rozwoju ducha, metodę trójkową i sposób ujmowania zjawisk historycznych; wpłynął też system Hegla na optymistyczne patrzenie w przyszłość, które zaznaczyło się w „Snie Cezary“ i w „Legendzie“. Autor „Irydionu“ przepowiadał Polsce zwycięż-wstanie w następnej epoce świata, w epoce św. Jana, epoce miłości i pokoju. Pełnym wyrazem systemu budowanego na fundamentach heglowskich był „Syn Cieniów“. Krasiński wznosi się już jednak ponad Hegla. Jednostronnej myśli heglowskiej przeciwstawił pełnię życia. System „Trzech myśli“ dopełnił filozofie woli pod wpływem Cieszkowskiego. A pod wpływem nowej miłości zamierzał tworzyć trylogię, której częścią środkową miała być „Nieboska“; już

Naprzód powstanie Kanarisa, częściowym tylko uwiecznione skutkiem, a potem powstanie Grivasa w Vonizy i powstanie w Patras już zupełnie skuteczne — uczyniły pozycję króla wprost niemożliwą. Zorganizował się rząd tymczasowy, a zwołane przezeń Zgromadzenie narodowe ogłosiło jego detronizację. Powolny radzie mocarstw złożył Otton I. koronę i powrócił do ojczyzny swej Bawarii, plebiscyt zaś ofiarował tron ks. Alfredowi, drugiemu synowi królowej angielskiej. Wyborowi temu wszakże sprzeciwiła się królowa Wiktoria i wówczas to, zachęceni zwłaszcza przyrzeczeniem Anglii, iż w zamian za wybór kandydata mocarstw otrzymają wyspy Jońskie, zgodzili się Grecy na oddanie korony Wilhelmowi ks. duńskiemu i dokonali jego wyboru jako Jerzego I. dnia 30 marca 1863.

D. 25 kwietnia t. r. przybyła do Kopenhagi pod wodzą admirała Kanarisa deputacja, aby księciu osobiście przedłożyć wezwanie na tron. Decyzja księcia przewlekła się jednakowoż, gdyż dwór duński przyjęcie korony przezeń czynił zawisłym od pewnych warunków. Po przyjęciu ich przez Zgromadzenie narodowe d. 30 maja i spisaniu protokołu przez mocarstwa opiekuńcze, objął ks. Wilhelm d. 6 czerwca rządy, a 27 uznany został przez Zgromadzenie narodowe pełnoletnim. Udał się do Grecji wszakże dopiero d. 17 września i d. 30 października wyładował w porcie Pireus, z kąd odbył wjazd uroczysty do Aten.

Nowy król nie zmienił swego luterskiego wyznania, zgodzić się musiał jednakże na to, by ewentualne jego potomstwo należało do greckiego Kościoła prawosławnego.

Początki rządów Jerzego I. zamęczone były zrazu nieporozumieniami z narodem. Król nie mógł złożyć trwałego ministerstwa. Zgromadzenie narodowe zniósło senat i rozeszło się nie zatwierdziwszy budżetu. Mimo sprzeciwiania się, król musiał ostatecznie przystać na rewizję konstytucji; musiał też wyrzec się doradcy swego hr. Sponneka, który w r. 1865 opuścił Grecję.

Zwolna jednak poprawiały się te stosunki, zwłaszcza od czasu wejścia króla w związek małżeński. Jerzy I. poślubił wielką księżnę rosyjską Olę (27 października 1867).

Trudności jednak nigdy nie brakło w ciągu długiego panowania Jerzego I. Płynęły one głównie z dwu źródeł: z wygórowanej ambicji narodowej Hellenów i z niepomysłnego położenia ekonomicznego w kraju. Niejednokrotnie potrzeba było dopiero interwencji mocarstw, jak to np. było, gdy schwytnie i zamordowanie dwu podróżników angielskich przez bandytów zdróciło uwagę na brak bezpieczeństwa życia w Grecji, a samowolna konfiskata koncesji wydanej francusko-włoskiemu Towarzystwu na eksploatację

kopaliń srebra w Laurionie, wątpliwem uczyniła także bezpieczeństwo mienia.

Powstanie Kandyotów w r. 1866 obudziło już wtedy nadzieję przyłączenia Krety do Grecji. Ale przeciwko mobilizacji greckiej u granic Turcji założyła wówczas Porta protest i zebrane na konferencji w Paryżu mocarstwa nakazały Grecji rozbrojenie. W r. 1876 znowu gotowano się do wojny, ale wśród samych polityków greckich powstało rozdwojenie, z czego korzystając, Anglia wymogła na Grecji neutralność. Skutkiem tego traktat w S. Stefano zupełnie Grecję pomiął. Kongres berliński pragnął ją wynagrodzić za uległość wobec woli mocarstw przez przyłączenie południowej części Tesalii i Albanii, Turcja wszakże umiała tak przewlekać układy podjęte w tej sprawie w Prewenzie, że ostatecznie cała sprawa została zaprzeczona. Na nowej konferencji berlińskiej (1880) zdecydowano, że Grecji ma się dostać prawie cała Tessalia i południowa część Albanii, dawny Epir. D. 24 maja 1881 podpisano w Konstantynopolu układ, który pomnażał terytorium greckie o 13.300 klm. kw., a liczbę mieszkańców o 300.000. Było to częściowe tylko zaspokojenie żądań Grecji, która też po zjednoczeniu się Rumelii wschodniej z Bułgarią wystąpiła z żądaniem rozszerzenia jej granic do linii wykreślonej w r. 1880 lub oddania jej Krety. Jakkolwiek żądania te poparte zostały demonstracją wojskową na granicy — musiała ostatecznie Grecja ustąpić, nie nie osiągnąwszy.

Powstanie na Krecie w r. 1896 rozbudziło znowu w Grecji niepokój. Pod naciskiem opinii publicznej musiał król i rząd zgodzić się na akcję zbrojną celem okupowania wyspy. Dnia 17 lutego 1897 wyładowały na Krecie wojska greckie pod komendą pułkownika Vassosa, ale już d. 8 marca musiała Grecja wobec stanowczego żądania mocarstw odwołać je z tamtąd. Natomiast zgromadzono całą armię u granic Tesalii na stopie wojennej pod komendą następcy tronu, ks. Konstantyna. Turcja odpowiedziała na to mobilizacją znacznych sił pod wodzą Edhama baszy i dnia 17 kwietnia 1897 wypowiedziała Grecji wojnę. Pierwsze zaraz utarczki dowiodły, że Grecja porwała się nieopatrznie. Po zwycięskiej bitwie pod Tarnavos Turcy zajęli Larissę (25 kwietnia), znosząc nieprzyjaciela do cofnięcia się na linię Farsali (dawne Farsalus). Ale po bitwach d. 5 i 6 maja musieli i ztamtąd cofnąć się. Turcy zajęli zatokę Volo. D. 18 maja znów pobici pod Domokos cofnęli się w panicznym nieładzie, poczem dnia następnego Grecja, uznawszy się pokonaną, zawarła zawieszenie broni, a co do warunków pokoju zdała się na decyzję mocarstw. Lekko myśląc podjęta wojna kosztowała Grecję 11 mi-

lionów funtów tureckich wynagrodzenia wojennego i utratę części Tesalii z bardzo ważnymi punktami strategicznymi.

Bolena nauczka nie pozostała jednakże bez korzyści. Teraz dopiero nastąpiła konsolidacja wewnętrzna. Naród poznał swą słabość, rzucił się do pracy nad odrobieniem tego, co zaniedbał. Podniósł się stan ekonomiczny, została przeprowadzona reorganizacja armii i floty. Owoce tej pracy, kierowanej sprężystością ręką króla, zebrała Grecja w toczącej się dotąd wojnie bałkańskiej, która w każdym razie znacznie rozszerzy jej granice i da silną podstawę rozwojowi dobrobytu.

Zakrawa to na gorzką ironię losu, że w tej właśnie chwili, gdy Grecję uradować mają owoce odniesionych zwycięstw, ten, którego zasługą one w znacznej mierze, pada pod ciosem skrytobójcy!

Jerzy I. król Hellenów, był właścicielem 99 p. p. austro-węgierskiej.

Zmarły król osierocił pięciu synów i córkę. Najstarszy syn Konstantyn, ks. Sparty, następca tronu, urodził się w Atenach dnia 21 lipca 1868. W r. 1889 poślubił Zofię ks. pruską, z którego to małżeństwa przyszli na świat trzej synowie i dwie córki; najstarszy syn Jerzy urodzony dnia 7 lipca 1890.

Drugim z rządu synem króla Jerzego jest ks. Jerzy ur. dnia 12 czerwca 1869 na Korfu, ożeniony z Maryą ks. Bonaparte.

Trzeci syn ks. Mikołaj ur. się w Atenach 9 stycznia 1872, poślubił w. ks. rosyjską Helenę Włodzimierzównę.

Córka króla Jerzego Marya, urodzona w Atenach 20 lutego 1876, wyszła za mąż za w. ks. rosyjskiego Jerzego Michajłowicza.

Czwarty z rządu syn króla Jerzego ks. Andrzej urodził się w Atenach dnia 20 stycznia 1882 i ożenił się z Alicją ks. Battenberską.

Najmłodszy z synów zamordowanego króla ks. Krzysztof przyszedł na świat dnia 29 lipca 1888 w zamku Pawłowski, pod Petersburgiem.

Z pod berła rosyjskiego.

(Program ministra Maklakowa. — O zamkniętej kaplicy).

Korespondent *Temps'a* wyciąga chętnie kierowników polityki rosyjskiej na dłuższe rozmowy: oni równie ochotnie wyrabiają w Europie nastrój o swoich czynach, częścię zamiarach, w tyle poczytnym piśmie, figurującem na biurkach wszystkich zachodnich mężów stanu. Że później znajdują się niejednokrotnie słowa w dziwnym roździewku z czy-

nami — to zupełnie inna kwestya: słowa obiegły świat, wywołując pożądane wrażenie; o czynach można zresztą przemilczeć.

Z kolei znalazły się na szpaltach poważnego organu wynurzenia p. Maklakowa.

Minister spraw wewnętrznych zamierza wprowadzić ziemstwo w tych miejscowościach, gdzie go niema, zwiększyć władzę gubernatorów; zreorganizować policję, przeprowadzić prawo prasowe. W obecnem położeniu żydów nie sądzą żadne zmiany.

O stosunku z Polakami minister powiedział: „Nasze stosunki z Polską mają charakter choroby chronicznej; trudno wynaleźć jakieś środki ku zmianie położenia. Przede wszystkim trzeba zająć się ważną kwestją... wzmocnienia władzy“. Minister ma nadzieję, że Izba państwowa nie będzie jego przeciwniczką.

W zakończeniu p. Maklakow zaznaczył, że władza będzie silna, ale działać będzie z dobrą wolą; stosunki z Dumą ulegną zmianie na lepsze.

*

W jednym z ostatnich numerów *Rusk. Wied.* znajdujemy zajmujący fejteton, opisujący dzieje gminy „prawosławnych katolików“ w Petersburgu, których kaplica zamknięta została niedawno z polecenia władz.

Liczba parafian kaplicy tej była bardzo niewielka. W Petersburgu jest około 2 tysięcy osób, które przeszły z prawosławia na katolicyzm, większość ich jednak zapisała się do innych, dawno już nad Nową Irsznią istniejących parafii katolickich. Kaplica przy ul. Połozowej liczyła tylko 400 parafian.

W dalszym ciągu dziennik zaznacza, że parafianie ci samowolnie nazywali się „prawosławnymi katolikami“. W zestawieniu słów tych czuć sprzeczność, która musi istnieć i faktycznie istnieje. „Prawosławni katolicy“, po przejściu na katolicyzm, tj. po przyjęciu zasadniczych dogmatów, odróżniających istotę katolicyzmu od istoty prawosławia, a odrzucanych przez Kościół prawosławny, przestali już być prawosławnymi. Tak zwani jednak „prawosławni katolicy“ nie są, zdaniem autora, niewątpliwie także katolikami rzymskimi.

Osobliwość gminy tej polega na tem, że założyciele jej wytknęli sobie, jako cel stworzenie „staro-ruskiego obrządku katolickiego“. Za zgodą Papieża, gmina ta nie podlegała miejscowym władzom katolickim, lecz zależna była kolejno od Metropolity unickiego we Lwowie, to od zakonu Asompeyoniaków francuskich, którzy osiedli w Petersburgu, to wreszcie ostatnio od Arcybiskupa rzymsko-katolickiego we Lwowie.

Pierwsza gmina katolików-Rossyan znalazła całkiem niespodzianie bardzo silne poparcie materialne wśród wyższych kół pe-

w „Fantazyi konania“ poczęła się kształtować nowa forma hołdu dla ukochanej, zarysowały się pierwsze ramy „Przedświtu“.

Począwszy od „Fantazyi konania“, przenikają się nawzajem myśli Cieszkowskiego i Krasińskiego; stwierdzona przez autora „Ojciec Nasz“ poznawalność przyszłości staje się drogowskazem dalszej twórczości poety. Zwraca się teraz ku poematowi, któryby nad tragizm życia wniósł harmonię wyższej rzeczywistości; tym ideałem miał być „Przedświt“.

W kształtowaniu nowego poglądu na świat uświadomił sobie wreszcie rolę Polski wobec przyszłości; a równocześnie dochodziły doń wieści o nowej nauce Towiańskiego. I przeżywał wtedy Krasiński w towarzystwie Danielewiczki chwile wielkiego twórczego podniecenia, którego wyrazem jest dzieło, mające dla dziejów myśli Krasińskiego zasadnicze znaczenie, t. zw. „Traktat o Trójcy“.

„Po za chrystologią i stosowaniem idei chrystologicznych do Polski — niewielka stosunkowo oryginalność tej filozofii, w której bratają się idee różnych myślicieli, która jest wynikiem niejako skrzyżowania się hegelianizmu, nieco neoschellingianizmu zabarwionego, z kierunkiem historyczno-filozoficznym Fichtego, Wrońskiego i Cieszkowskiego, z mickiewiczowską ideą posłannictwa Polski i z niektórymi teoriami Lamennaisgo i Bouchera de Perthes. Ale choć ogólnoeuropejskie piętno na ta filozofia — to jednak jest polską i to nietylko dlatego, że polski głosi mesjanizm.“

Występuje w niej właściwa myślicielom polskim dążność syntetyczna i praktyczna. Występuje nadto cecha, która się w polskim romantyzmie najsilniej wyrażała i może być uważana za najwybitniejszą własność polskiej filozofii: oparcie światopoglądu na wolnej, niezniszczalnej, twórczej jedności duchowej.“

„Traktat“ to wyraz zwycięstwa i wyzwolenia, dany spokojnie i jasno, ale z żalem wewnętrznym.

(Dokończenie nastąpi).

Adam Fischer.

56)

SAMOCHÓD 493 N.

(Auguste Geoffroy: L'Auto 493 N.).

VII.

Uwodzicielka.

(Ciąg dalszy).

Pozostawiono tedy Lucyne samą przy rannym. Ona każdy ruch jego śledziła z natężeniem.

On zaś poruszył się żywo, obrócił się kilka razy na łóżku, podniósł ręce do głowy, ciągle jeszcze bolącej, westchnął głęboko i ułożył się na wznak, patrząc przed siebie szeroko otwartymi oczami. Po chwili spoźnięciem poczęła to na prawo, to na lewo.

Usiłował widocznie rozpoznać gdzie się znajduje, przypomnieć sobie, co się z nim stało, kto to była ta osoba, która cicho, na palcach przesuwająca się po pokoju.

Po chwili usta jego poruszyły się w szepecie. Mówił sam do siebie:

„Tak... tak... pamiętam... Doznałem silnego bólu w sercu i w mózgu, czułem, jak mi oddechu w piersiach nie staje... Oczym zasnuła mgła ciężka... Musiałem upaść na wznak, na ławkę... Jakby mnie kto silnie uderzył w głowę... Zdaje się krzyknąłem... A potem nie już nie wiem... Musiano mnie tu przenieść, do mego pokoju... Ta kobieta, to Lucyna... tak, to ona... Wiem, rozumiem... przypominam sobie... O, Boże! jak ja cierpię... Ale muszę wyzdrowieć... odzyskać siły... Nie powinienem się poddawać... nie! Lucyna nieznacznie, powoli, zbliżała się do chorego.“

Miała nadzieję, że wnet do niej przemówi. Ale Jan stał się znowu nieruchomy.

Widocznie umysł rannego pracował, skupiał się, usiłował zdać sobie sprawę z sytuacji.

Po chwili pan de Baudricourt zaczął zadawać pytania. A pytania te były zgola odmienne od tego, czego spodziewała się Lucyna.

Zupełnie niespodziewanie wszedł on w sedno rzeczy, jakby wszystko było dla niego jasne w wypadkach poprzednich i jakby na podstawie tych wypadków miał już powzięte postanowienie.

— Który lekarz mnie odwiedza? — zapytał. — Niewątpliwie doktor Lasalle... Lucyna, zdumiona bełkotała:

— Ależ tak... tak... panie Janie... oczywiście... Mój Boże, pan się już lepiej czuje nareszcie! A to pan Hudelot się ucieszy! Co za szczęście!

Jan nie odpowiedział zrazu i nie myślał dziękować za wyrażone uczucia.

Zmierział prosto do celu, jak gdyby się obawiał recydywy, lub jakiego wypadku, któryby mu przeszkodził w wykonaniu powziętego postanowienia.

Ozwał się stanowczo:

— Proszę zawiadomić pana Hudelot, że nie życzę sobie, aby doktor Lasalle przychodził tu, czy to jako lekarz, czy jako znajomy... nie chcę go widzieć... Zastąpi go doktor z mego pokoju... Niech p. Hudelot poczyni odpowiednie zarządzenia i to natychmiast... Lucyna wyjść nie mogła ze zdziwienia.

Jako? doktor Lasalle wypędzony! największa przeszkoda, ich wróg główny usunięty i to przez samego pana de Baudricourt! Cóż to za szczęśliwy zbieg okoliczności... zaiste, nie do uwierzenia!

Porucznik powtórzył raz jeszcze swe polecenie, — powtórzył je łagodnie, jakby przypuszczał, że usunięcie starego przyjaciela rodziny mogło wydać się dziwnem jego pielęgniarsce.

— Wiem dobrze, co mówię, Lucyno. Wymagam, aby wezwano do mnie pułkowego lekarza, w miejsce dr. Lasalla, z którym na razie widzieć się nie chcę. Zawezwę go może później, gdy tego okaże się potrzeba. — A teraz, Lucyno, możesz mnie bez obawy zostawić samego; czuję się zupełnie dobrze.

Lucyna złożyła błagalnie ręce, wzno- sząc oczy do góry.

— Na mnie, panie Janie, ciąży wielka odpowiedzialność za wszystko, co nastąpić mogło... Nakazano mi czuwać bezustannie, na krok pana nie odstępować... Naciępieliśmy się okrutnie z powodu tego wypadku... byliśmy w śmiertelnej obawie... To prawdziwa była zmora... Zresztą, wybiegnę na chwilę, lecz wnet powrócę... Ależ to pan Hudelot będzie uszczęśliwiony! nie mówiąc już o ciocie Wirgini!

Zanim jednak wyszła, Lucyna nie omieszkała zbliżyć się do łóżka, aby poprawić poduszki pod głowę rannego i rozsunąć firanki.

Czyniła to wszystko z wyrazem szczególnego rozpromienienia na twarzy. Usiłowała jednak przytem tak się umieszczyć pomiędzy chorym a stolikiem przy łóżku, by ukryć przed oczami Jana i zabrać fiaskę z lekarstwem, dostarczonem przez p. Hudelot. Czuła, że nie można jej było tam pozostawić, aby nie wywołać komplikacji, nie obudzić ciekawości lekarza wojskowego, który miał być przywołany. — Pochwyciwszy podejrzane lekarstwo, skłoniła się wzięcznie i lekkim krokiem wybiegła z pokoju.

Pozostawszy sam, Jan snuł dalej rozmyślenia swoje:

— Dlaczego ten Lasalle — myślał — oszukał mnie twierdząc, że matka moja przywoływała do siebie Charotę, gdy było wprost przeciwnie? Wedle słów pana Hudelot, matka nakazała mi obowiązkiem względem Lucyny... Wahałem się... i ztąd wszystko złe wynikło. Matka moja musiała dopiero wstać z grobu, aby mi swoją wolę przypomnieć...

Nagle oficer chwycił się za głowę. — Boli... znów boli... — jęknął. — Myśli znowu się mąca... Biedna Charlota! Och! jakież ja jestem nieszczęśliwy!... A gdyby to tylko była chorobliwa halucynacja Charloty, która zdawała się być w obłądzeniu... halucynacja, której mnie udzieliła?... Bo przecież, gdyby Charlota nie była chora, nie byłaby bez powodu zniknęła z Clémères... Chociaż z drugiej strony, gdy weszła do parku, zdawała się być spokojną i bardzo szczęśliwą... Pojąć nie mogę... nie mogę... Ale muszę dojść prawdy!... O, jak cierpię!

tersburskich. Poparcie to zawdzięczała w pierwszym rządzie siostrze zmarłego prezesa ministrów, Stołypina, która rozłoczyła nad nią swą wpływową opiekę. Ponadto z pomocą pieniędzy spieszili przedstawiciele arystokracji rodowej i finansowej, którzy przeszli na katolicyzm. Trwało to jednak niedługo i w ostatnich czasach gmina odczuwała dotkliwe trudności finansowe. Bywały chwile, w których nie było środków na opłacenie lokalu, zajmowanego przez kaplicę. I w takiej to właśnie trudnej chwili przyszło zamknięcie kaplicy, która jednak wkrótce, jak zapewniają dzienniki petersburskie, ponownie zostanie otwarta.

Informacje o stosunku „prawosławno-katolickiej” petersburskiej kolonii do Metro politów lwowskich, powtarzamy na odpowiedzialność *Russkich Wiedom.*, jako znamienity rys zapatrywania wybitnych nawet kół rosyjskich.

Sytuacja wojskowa Włoch.

Ostatnie debaty Izby włoskiej nad budżetem wojny dostarczyły światu ciekawych informacji co do obecnej sytuacji militarnej królestwa włoskiego, świadcząc zarazem o niezłomnej woli tak rządu jak i społeczeństwa, aby utrzymać państwo na stanowisku zajmowanym w koncercie europejskim.

Według oświadczeń generała Spingardi system fortyfikacji wzdłuż granicy wschodniej i północnej jest prawie na ukończeniu, również i odnowienie materału artylerii polnej, w którym działa, kalibru 8-7, zostały zastąpione działami Kruppa kalibru 7-5, te ostatnie zaś stopniowo bywają zastapione działami tego samego kalibru typu Deport.

Stopa pokojowa armii wynosi w tym roku nadal 250.000, nie licząc wojsk okupujących Trypolitanie. Obok tego rząd przygotowuje formację osobnej stałej armii kolonialnej przeznaczonej wyłącznie dla afrykańskich kolonii Włoch. Izba deputowanych uchwaliła już w zasadzie organizację dwóch specjalnych korpusów, mających obciążać etat ministerstwa kolonii a złożonych przeważnie z krajowców, faktyczna jednakże formacja tych korpusów, jak i niemięniej oddziałów ochotniczych, które mają stworzyć zawiązek nowych milicji kolonialnych, nastąpi dopiero po zupełnym zapanowaniu porządku i spokoju na całym zajętem przez Włochów terytorium Trypolitanii. Próby, jakie tamże już dotąd poczyniono z pociąganiem krajowców do armii, miały podobno bardzo dobre wydać rezultaty.

W tej chwili weszła z powrotem Lucyna, a za nią Wirginia i stary Baptysta. Wszyscy mieli łzy w oczach i ukłękli przy łóżku.

Pierwsza ozwała się Lucyna:

— Polecenie pana spełnione. Anetka, żna Justyna poszła do pana Hudelot... On zatelegrafuje do Verdun, a spożywszy śniadanie uda się natychmiast do Chateauvillard, aby zakomunikować doktorowi Lasalle wolę pana. Zresztą doktor i tak miał dopiero przybyć jutro wieczorem. Mamy więc dość czasu i możemy całkowicie oddać się radości, widząc pana zdrowszym i przytomnym. Mój Boże, jakież straszne przeżyliśmy chwile, ujrawszy pana krwią zbroczonego, leżącego w parku bez życia. Sądziliśmy, że to mordercy zamach... Boże, co za okrutna chwila!...

— Tak... tak... — powtarzała Baptysta i Wirginia, — niezłodni więcej słowa przemówić, ze wzruszeniem i miłością wpatrując się w zbladłe rysy rannego.

Jan podziękowawszy im, i chcąc zapewne kres położyć wszelkim przypuszczeniom, ozwał się:

— To wszystko stało się z mojej winy... wyłącznie tylko z mojej... Wyjechałem spiesźnie, bez zezwolenia, chcąc pomodlić się na grobie mojej matki... Szedłem zbyt spiesźnie... zimno mnie przejęło... krew uderzyła do głowy i upadłem nieszcześliwie... Nie było więc żadnego zamachu... prośły wypadek... nie więcej, który nie pociągnie za sobą, jestem pewny, żadnych następstw. Nasz doktor pułkowy niezawodnie uspokoi wszelkie obawy. Jako chory do niego należę, — i byłby pewnie wściekły, gdyby tu zastał cywilnego lekarza przy mnie... Z przyjemnością też zobaczę pana Hudelot, gdy powróci z Chateauvillard... A spodziewam się, że za dni kilka będę na nogach.

— O, nie tak rychło! nie tak rychło! — zawołała Lucyna, która powstawszy z klęczek i patrząc czule na chorego, podawała mu szklankę limoniady. — Niech no pan pozwoli trochę się rozpieścić, jakby to była uczyniła nieodżałowana matka pana, gdyby ją był Bóg zachował przy życiu. Na jej drogą pamięć zaklinam pana, panie Janie, abyś był cierpliwy i zechciał być posłusznym...

(Ciąg dalszy nastąpi).

Szczególną uwagę poświęcają włoskie kierujące sfery wojskowe rozwojowi wojskowej awiatyki i aeronautyki. Komitet obywatelski zebrał na zakupno aeroplanów dla armii w drodze składek w stosunkowo krótkim czasie 3.300.000 franków.

Corriere della Sera zapewnia, że za częstej sumy zakupionych zostanie 88 nowych aeroplanów, reszta zaś, około 1.200.000 franków, będzie użyta na budowę balonów „dirigeables”. *L'Espresso italiano* zapowiada nawet formację 30 oddziałów monoplanów, z których każdy ma obejmować po 7 jednostek z 4 oficerami pilotami i 4 obserwatorami; 12 takich oddziałów według zapewnienia wspomnianego dziennika ma być sformowanych bezzwłocznie. Poza tem osobne oddziały biplanów mają być przydzielone do parków oblotniczych i do twierdz.

Cały materiał potrzebny do konstrukcji ma być zamówiony i przysposobiony wyłącznie we Włoszech, a wszystkie oddziały monoplanów mają stacyonować w bezpośrednim pobliżu północnej i wschodniej granicy t. j. w dolinie Padu. Personelu potrzebnego do starcza osobne wojskowe szkoły awiatyczne.

Sytuacja geograficzna Włoch zmusza je do utrzymywania pewnej równowagi między obroną lądową kraju a obroną wybrzeży.

W toku dyskusji nad budżetem ministerstwa marynarki minister marynarki Catolico dał wyczerpujący obraz zmian i ulepszeń, jakie ma zamiar wprowadzić do organizacji floty na podstawie bogatych doświadczeń zacierpniętych z mobilizacji floty podczas ekspedycji trypolitańskiej.

Ukończenie budowy dreadnoughtów odwlecz się nieco. Pierwszy z nich, „Dante Alighieri”, o 12 działach kalibru 30-5 pełni już służbę, dwa dalsze „Giulio Cesare” i „Leonardo da Vinci” o 13 działach kalibru 30-5 nie będą ukończone przed końcem bieżącego roku z powodu opóźnienia dostawy części konstrukcyjnych przez pewne amerykańskie firmy. Ostatni „Hr. Cavour” zostanie wcielony do składu floty czynnej w ciągu lata roku przyszłego. Ponadto 30 marca r. 1914 ma nastąpić w Spezji spuszczenie do wody piątego dreadnoughtu „Andrea Doria” o 13 działach kalibru 30-5, a w miesiąc później szóstego dreadnoughtu tego samego typu „Duilio”. Pośpiech ten w wykonaniu budowy tych dwóch olbrzymów morskich świadczy o znakomitem urządzeniu i funkcjonowaniu arsenałów rządowych, które w tym właśnie czasie były i są zajęte naprawą przeważnie części okrętów floty, uszkodzonych lub zużytych w ciągu całego roku stanu wojennego, jaki spowodowała ekspedycja trypolitańska. Również zapowiedział zarząd marynarki bliskie ukończenie organizacji morsko-aeronauczycznej służby.

Co do zmian w organizacji personelu marynarki podnosimy tu z całego szeregu projektowanych tylko najważniejsze: oficerowie administracyjni zostaną na lądzie zastąpieni przez urzędników cywilnych; oficerowie sztabu generalnego marynarki mają i nadal rekrutować się z Akademii morskiej w Liworno, ale dopiero po ukończeniu tamże czteroletniego kursu teoretyczno-praktycznego, do którego będą dopuszczeni między 14 a 18 rokiem życia, podczas gdy dotychczas był przepisany kurs trzyletni, poprzedzony ukończeniem wyższem wykształceniem ogólnem.

Na ukończenie budowy rozpoczętych statków przeznacza budżet zwyczajny na rok 1913-14 sumę 80 milionów, ponieważ jednakże tak opinia publiczna we Włoszech, jak i przeważna część posłów pragnie gorąco budowy całego szeregu dalszych jednostek bojowych, aby tylko flotę włoską utrzymać na poziomie, przeto prawdopodobnie zostaną na pokrycie nowych konstrukcyj uchwalone nadzwyczajne kredyty, nie mieszczące się w budżecie zwyczajnym. W szczególności w kołach parlamentarnych domagają się budowy 4 nowych dreadnoughtów bezpośrednio po spuszczeniu do wody statków „Doria” i „Duilio”; nowe te okręty, które najrychlej mogłyby być gotowe w r. 1916, zapewniłyby z jednej strony flocie włoskiej przewagę nad flotą austro-węgierską, a z drugiej zrównoważyłyby obie te floty razem wzięte z francuską.

Komitet admirałów zajmował się niedawno ustanowieniem typu tych nowych dreadnoughtów i według informacji dzienników miał się oświadczyć za typem nadrednoughta o pojemności 36.000 ton, o 12 działach kalibru 38-1 cm., o szybkości 25 węzłów i o grubości pancerza 30 do 35 cm. Każda z takich jednostek bojowych kosztowałaby od 100 do 110 mil. fr.

Wogóle opinia publiczna we Włoszech z dość powszechną jednomyślnością pragnie zapewnić państwu zupełne bezpieczeństwo na wypadek wojny tak od strony lądu, jak od strony morza i napiera na sfery rządzące w kierunku przyspieszenia i możliwego udoskonalenia zbrojeń.

Położenie międzynarodowe.

Akeya mocarstw.

Z Sofii donoszą: Jeśli wszyscy posłowie wielkich mocarstw otrzymają dziś instrukcje, to uczynią u rządu bułgarskiego krok wspólny i przedłożą mu nowe warunki pokojowe, których treść podała wczorajsza depesza Biura Reutersa. Wśród państw bałkańskich istnieje skłonność do przyjęcia nowego projektu za podstawę do rokowań pokojowych, jeśli mocarstwa poczynią im pewne ustępstwa co do żądania w sprawie wynagrodzenia wojennego.

„Westminster Gazette” o stanowisku Anglii.

Westminster Gazette pisze: Teraźniejsza organizacja naszej armii odpowiada naszym potrzebom i naszej polityce; nie możemy wdawać się w europejską konkurencję zbrojeń. W wojnie europejskiej nasza armia odegrałaby tylko podrzędną rolę, gdy na polu obrony kraju przypadnie jej razem z flotą rola rozstrzygająca. Zaangażowanie naszej armii w wojnę europejską tak ze względu na nasze zobowiązania, jak i interesy graniczyłoby z szaleństwem. Nie może być wątpliwości, że nasza armia, pomna obrony naszych interesów i naszego państwa, nie wnieściera się w żadną akeyę polityczną, która by w następstwie doprowadziła do wojny w Europie.

Akeya wojenna.

Urzędowe sprawozdanie wojenne podaje, że onegdaj w dzień i w nocy trwał ogień artylerii na zachodnim i wschodnim froncie Adrianopola.

Sabah otrzymał z Adrianopola radiotelegram, donoszący, że stan zdrowia załogi jest wyborny, środków żywności i amunicji jest pod dostatkiem i że twierdza może się bronić jeszcze przez kilka miesięcy.

Agencja Ateńska donosi: Pułkownik Spitis ze swem wojskiem wmaszerował do Santiquaranta.

Inna armia zajęła Velsino.

Obecnie więc cały Epir jest w rękach armii greckiej.

Korpus Rizzy baszy schronił się w głąb Albanii.

Ze Skutari.

Z urzędowego źródła w Cetynii donoszą: Wobec pozwolenia przez rząd Czarnogóry, aby konsulowie i poddani obcy opuścili Skutari, udał się parlamentarzysta czarnogórski do Skutari, aby zawiadomić o tem Essada baszę. Essad przyjął to do wiadomości, ale nie dał żadnej odpowiedzi.

Od dwu dni pod Skutari nie toczą się żadne walki, bo Turcy zachowują spokój, a Czarnogórcy przygotowują się do dalszych operacji.

Dementi greckie.

Ze sfer kompetentnych w Atenach zaprzeczają wiadomości dzienników włoskich, jakoby wojska greckie zajęły Wallonę i Berato. Komendant armii greckiej unika wszelkich chęciaby tymczasowych przedsięwzięć, odnoszących się do tych obszarów, które to przedsięwzięcia mogłyby być fałszywie tłumaczone. Jedynym punktem, który mogłyby stanowić linię graniczną w Epirze, jest Tepeleni; z innych miejscowości żadna nie została obsadzona.

Niesnaski serbsko-bułgarskie.

Z Belgradu donoszą: Prasa serbska atakuje rząd za niedostateczną obronę Serbii wobec Bułgarii. Zdenerwowanie prasy wywołuje prawdopodobnie podróży generała Dimitriewa do Petersburga. Przypuszczają, że rząd bułgarski wysłał Dimitriewa do Petersburga, aby pozyskać dla siebie Rosyję w pewnych kwestiach terytorjalnych.

KRONIKA.

Lwów, 19 marca.

Kalendarz.

Czwartek (20 marca):

Wieczera Pańska. — Polemira. — Wasylja Jawr.

Wschód słońca o godzinie 5-26 rano, zachód słońca o godzinie 5-35 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 5 stopni Cel.

— **JE. P. Minister skarbu Wacław Zaleski** wyjechał dziś rano ze Lwowa do Wiednia.

— **Powitanie JE. P. Marszałka krajowego.** W biurze JE. P. Marszałka krajowego Adama hr. Gołuchowskiego jawili się wczoraj zaraz po posiedzeniu sejmowym posłowie w bardzo licznym komplecie i złożyli mu przez usta

JE. Stanisława hr. Tarnowskiego życzenia powodzenia na trudnem i odpowiedzialnem stanowisku.

JE. P. Marszałek krajowy w serdecznych słowach podziękował za życzenia.

— **Za spokój duszy** śp. Stanisława hr. Badeniego odbyły się dziś przed południem żałobne nabożeństwa w archikatedrze łacińskiej i w cerkwi św. Jerzego.

W archikatedrze łacińskiej odprawił Mszę św., w czasie której śpiewał chór „Echa”, ks. infułat dr. Lenkiewicz. W nabożeństwie wzięli udział: JE. P. Namieśnik dr. Bobrzyński, JE. P. Marszałek krajowy Adam hr. Gołuchowski i liczne grono posłów na Sem krajowy.

Równocześnie odbyło się nabożeństwo żałobne w cerkwi św. Jerzego, które odprawił JE. ks. Metropolita Szeptycki.

W nabożeństwie tem wzięli udział posłowie ruscy.

— **Rezurekeya.** Prezydium Izby stowarzyszeń rękodzielniczych zaprasza wszystkich przełożonych i delegatów stowarzyszeń wraz ze sztandarami do wzięcia udziału w rezurekeyi. Punkt zborny przy sztandarze Stowarzyszenia w dziedzińcu ratusza o godzinie pół do 6 po południu.

— **Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej** dr. Dembowski zwiedził w niedzielę, 16 b. m. wystawę rysunkową uczniów ósmego gimnazjum.

— **Ignacy Paderewski** opuścił wczoraj z małżonką nasze miasto, udając się do Krakowa.

— **Rada miasta Lwowa.** Na wczorajszym posiedzeniu, które prezydent miasta p. Neumann, otworzył o godzinie 6-45 wieczorem udzielił przedewszystkiem Rada dłuższych urlopów radnym prof. Chłamataczowi i Baderowi.

Z kolei zawiadomił prezydent miasta p. Neumann Radę, iż do komisji fundacyi Gołuchowskiego w miejsce zmarłych śp. Ciuchcińskiego, Czernakowskiego i Tynieckiego, powołani zostali: mowca, B. Lewicki i Kauczyński.

Z porządku dziennego powzięła Rada drugą uchwałę w sprawie projektu podwyższenia opłat konsumcyjnych od piwa.

Przy tej sposobności zabrał głos r. Janowicz i podał do wiadomości Rady, że korporacja gospodnio-szynkarska na odbytem nadzwyczajnem zgromadzeniu uchwaliła nie wnosić protestu przeciw zamierzonemu podwyższeniu opłat konsumcyjnych od piwa, licząc na to, że Rada miejska w zamian za to poleci „lojalnie” prezydium miasta, by położyło tamę pokątnemu szynkarstwu.

Po powzięciu drugich uchwał w sprawie: urzędnika w I. miejskim Zakładzie kąpiel ludowych oddziale dla kobiet dwóch waniej; sprzedaży Jakóbowi Grabowskiemu gruntu wianieskiego w ulicy Bilińskich; zatwierdzenia rachunków budowy kanału w ulicy Zbaraskiej, Polnej, na placu Unii Brzeskiej i ulicy Szeptyckich; wykonania dalszych bruków w r. 1913 i w sprawie usunięcia prochowni na Bogdanówce, uchwaliła Rada, w myśl referatu r. Bienieckiego zakupić w gminie Plenikowie od trzech tamtejszych właścicieli 8 morgów gruntu za kwotę około 7000 kor., celem urzędnika drogi dojazdowej do folwarku w Pniatynie, będącego własnością fundacyi Gosiewskiego.

Na tem z powodu wyczerpania porządku dziennego zamknął prezydent miasta p. Neumann posiedzenie.

— **Koło literacko-artystyczne** urządziło w niedzielę dnia 6 kwietnia wspólne święcenie przy muzyce wojskowej. — Po wieczery nastąpią tańce.

— **Prawo publiczności.** P. Minister oświaty nadał na rok szkolny 1912-13 prawo publiczności I. — V. klasom prywatnego gimnazjum realnego żeńskiego Wiktorii Niedziałkowskiej we Lwowie.

— **Z krajowej delegacji polskich Towarzystw nauczyielskich.** Z uwagi na przypadające w czasie trwania sesji sejmowej Święta Wielkanocne odbędzie się Zjazd delegacyjny polskich Towarzystw nauczyielskich po Świętach dnia 30 marca b. r., nie zaś w pierwszą niedzielę po zwołaniu Sejmu, jak poprzednio ogłoszono.

— **Odczyt Aleksandra Polińskiego.** Zapowiedziany na piątek, 28 marca, odczyt o Moniuszce zaciekał w wysokim stopniu muzykalne sfery naszego miasta. Po raz pierwszy bowiem wystąpi u nas jako prelegent znany i powszechnie ceniony Aleksander Poliński, autor „Dzieł muzyki polskiej”, recenzent *Kuryera Warszawskiego*, profesor historii muzyki polskiej w warszawskim Instytucie muzycznym, najlepszy znawca epoki Moniuszkowskiej i zapozna nas z „owym skromnym organistą, twórcą pierwszej, prawdziwie narodowej opery”.

Jako interpretatorki pieśni Moniuszki wystąpią panie: Janina Korolewicz-Waydowa i Helena Oleska, które tak, jak p. Poliński z całą gotowością przyjęły zaproszenie Towarzystwa im. Fr. Chopina i gal. Towarzystwa muzycznego, by ze swej strony przyczyniły się do zasilenia funduszu budowy pomnika Chopina. — Bilety na powyższy wieczór do nabycia w składzie nut W. Zadurowicza.

— **Nieproszony gość** zawitał dziś nad ranem do Lwowa w postaci dość obfitego śnie-

gu, który pokrył wcale grubą warstwą dachy i drzewa. W krótkim jednak już czasie stopniał, pozostawiając po sobie tylko niemiłe wspomnienie w postaci błota i kałuży. Dziś dzień ponury, ciężkie chmury zapowiadają deszcz. Zdaje się, że święta będą nieszczęśliwe.

— Dla kandydatów rządowych egzaminów prawno-historycznych wydał dziekanat wydziału prawa i umiejętności politycznych Uniwersytetu lwowskiego dodatkowe postanowienia, od najbliższego terminu wiosennego obowiązujące, według których musi być taksa egzaminacyjna złożona i usprawiedliwienie niestawiennictwa w terminie poprzednim wniesione, najpóźniej dnia poprzedzającego ten dzień, na który kandydat został do egzaminu powołany.

— Wydział wiedeńskiego Jockey-Clubu z powodu uchwalenia przez komisję finansową Izby postów podwyższenia podatku od totalizatora i bookmakerów postanowił ograniczyć dni wyścigów, a następnie wogóle znieść wyścigi w Wiedniu i Kottlingbrunn, gdyż nie mógłby ponieść zwiększonych wskutek podwyższenia podatku wydatków.

(△) Zgubiono: pistolet repetytorny systemu Browning, wartości 100 koron.

(△) Znalezione: w ul. Sobieskiego brązową łańcuchową robotę i złoty koleczek.

(△) Napad. Niejaka Tekla Hrynek w towarzystwie dwu kobiet głuchoniemych napadła wczoraj na dom Katarzyny Zaprzańskiej przy ul. Berka. Napastniczki pobiły Zaprzańską, zdarły z niej chustkę i chwyciwszy leżącą na stole 1 koronę zbiegły. Policja wysłała je wkrótce i zamknęła na razie w swych aresztach.

(△) Młody nożowiec. Policja aresztowała wczoraj 13 letniego Stanisława Panicza za to, że rówieśnikowi swojemu Piotrowi Klimec przebił szczyrakiem rękę.

(△) Skutki wichury. Wczorajszy bardzo silny wiatr zerwał sztyl kinoteatru ludowego przy pl. Krakowskim i cisnął nim na sąsiedni stragan z naczyniem, które pobiło się na drobne kawałki. Właściciel straganu oblicza szkodę na 160 koron.

△ Nora złodziejska. Na strychu starego domku przy ul. Zyblikiewicza l. 10 przytrzymano dziś w nocy trzech notowanych złodziei: Orłowskiego, Surlaka i Ptasznika, poszukiwanych od dłuższego czasu za liczne kradzieże.

† Zmarli w ostatnich dniach we Lwowie, Tadeusz Bartosz, słuchacz I. roku praw, w 20 roku życia;

w Tyczynie, dr. Bolesław Strowski, adwokat krajowy;

w Łopatynie, Jerzy Borth, em. pocztmistrz, weteran z r. 1831, w 96 r. życia;

w Dijon, były francuski minister wojny Andre umarł.

— O szpiegostwo. Po przeprowadzeniu rozprawy trybunał orzekający w Krakowie uwolnił Stefana Grabowskiego od oskarżenia o zbrodnię dokonanego szpiegostwa, natomiast uznał go winnym zbrodni usiłowanego szpiegostwa i skazał go na rok więzienia; do kary wliczono mu 5 miesięcy aresztu śledczego.

Kronika prowincjonalna.

§ Egzamin kwalifikacyjny na nauczycieli (iki) szkół ludowych złożyli przed Komisją egzaminacyjną w Brzeżanach: Hilary Babuniak, Józef Bahaleczuk, Józef Barutowicz, Włodzimierz Dawidowicz, Bazyli Frydel, Aleksander Hryniewicz, Jerzy Kuczer, Bazyli Łysyj, Eugeniusz Mendlowski, Michał Sym, Jadwiga Bosakowska, Eleonora Buynowska, Walerya Faczyńska, Józefa Kamińska, Stanisława Konarska, Hermina Łagodziówna, Marya Mielnikówna, Beila Reichówna.

Uzupełnił egzamin z języka niemieckiego: Stefan Hrehorowicz, Józef Franciszek Jabłoński, Mikołaj Tysowski, Filipina Dąbska, Marya Nikodemowicz, Wilfelmína Szafranówna, Bronisława Wiszniewska, Paula Zawisłakówna.

* Z Zakopanego. Od dni paru ruch w Zakopanem się wzmacnia. Na okres świąteczny dużo zjeżdża nowych gości, w lokalach publicznych widać wiele twarzy nowych. Nadzieje drugiego sezonu zimowego stanowią zawiodły, ale w każdym razie Zakopane o tej porze już poszczycić się może wyjątkowo liczną frekwencją.

Przegląd publiczności bawiącej w Zakopanem odbywa się jak zwykle w Płonki (obecnie właścicielem jest Przanowski). Między 4 a 7 wieczorem przewija się tutaj całe Zakopane, a w niedziele i święta urządzić sobie można przegląd całego prawie Podhala.

Artyści, literaci, dziennikarze i reprezentanci świata naukowego gromadzą się zwykle przy wielkim stole na prawo pod palmami. Przewodniczy tutaj Jerzy Żuławski, przebywający w Zakopanem niemal przez rok cały. Inni zmieniają się często stosownie do pory roku i czasu przeznaczanego na pobyt w Zakopanem.

Okres świąteczny będzie prawdopodobnie ożywiony i wesoły. W czasie świąt mieć będziemy występy teatru, parę produkcji koncertowych dobroczynnych, produkuje kina i parę

większych zebrań towarzyskich uroczajonych produkcjami wokalnemi. O ile śnieg dopisze będą w ruchu także narty i saneczki, a nawet i kabaret, bez którego narciarze obejść się nie mogą.

(D. B—ki)

Kronika zagraniczna.

* Pismo polskie na Syberii. *Sybir* donosi, że w Nowomikołajewsku wychodzi na pismo codzienne w języku polskim p. t. *Głos Syberii*. Koncesję na wydawnictwo otrzymał p. Bułyko, pochodzący z gub. grodzieńskiej, który w tym celu założył na własną drukarnię.

* Burze. Wczoraj szalała burza nad Hamburgiem i Łabą, ofiarą jej padło 60—80 statków.

W Bawarii, Wirttembergii, Turynii i prowincji nadreńskiej panowała wczoraj również burza ze śniegiem.

* Kara mrozu. Generał-gubernator iracki zwrócił się do rządu o zaniechanie przynajmniej na najbliższe trzecie zsyłania przestępców politycznych do obwodu Jakuckiego ze względu na niezwykle surowość klimatu. Wyjątek — dodał — stanowiłby jedynie przestępcy skazani na mocy art. 84. 85 i 86 kodeksu karnego.

* W towarzystwie szkieletu. Pewna staruszka, nazwiskiem Mary Kearly, mieszkająca w miasteczku angielskim Wimborne, spędziła — jak donoszą dzienniki londyńskie — dwa lata w towarzystwie szkieletu przyjaciółki. Sąsiedzi staruszkę zwrócili w tych dniach uwagę policyi na okoliczność, że przyjaciółka i współlokalka staruszkę, niejaka miss Griffin, znikła już od dłuższego czasu. Policja więc wtargnęła do mieszkania Mary Kearly i znalazła tam w łóżku zupełnie zaschły trup kobiety. Pociągnięta do odpowiedzialności staruszka oświadczyła, że miss Griffin groziła jej przed śmiercią, która nastąpiła już przed dwoma laty, iż straszyć ją będzie co noc, jeżeli pozwoli pogrzebać ją w ziemi. Pod strachem więc zobaczenia ducha przyjaciółki, staruszka zataiła jej zgon, a sąsiadów, pytających o miss Griffin, zapewniała, że przyjaciółka jej żyje jeszcze, ale ciężko chora leży w łóżku i nie może z nikim się widzieć. Po śmierci miss Griffin, Kearly spała przez długi czas w jednym łóżku z trupem, spodziewając się że zmarła jeszcze odżyje.

Tak piszą pisma angielskie. Może to i prawda...

* Niezwykła operacja. Pisma petersburskie zamieszczają opis sensacyjnej operacji, jakiej przed kilku dniami dokonano w Petersburgu na słynnej śpiewaczce rosyjskiej, Wialewce. Artystka zapadła przed kilku miesiącami na zdrowiu; wzywano znakomitych lekarzy petersburskich — bezskutecznie. U chorej stwierdzono po przeprowadzeniu analizy krwi, że zmniejszyła się w niej ilość hemoglobiny. Gdy wszystkie środki lecznicze zawiodły, postanowiono leczyć chorą przez sztuczne wprowadzenie krwi drugiego osobnika. Operacji podjął się sprowadzony z Wirsburga lekarz Enderlin; do chorej sprowadzono dwie zdrowe chłopki, które zgodziły się na operację za znaczną opłatą, — w ostatniej chwili zastąpił je mąż Wialewcy, pułkownik Biskupski. Operację wykonano w sposób zupełnie prosty: zacięto prawe ramię pułkownika i lewe jego żony, otworzono arterie i związano; ręce przewiązano bandażami z merli. Operacja trwała 40 minut. Dodać należy, że pułkownik Biskupski nie zgodził się na uspienie go chloroformem i zniósł ból ze spokojem żołnierza. Po operacji zemdał zarówno wskutek znacznego upływu krwi, jak z emocji i bólu. Stan obojga małżonków następnego dnia po operacji przedstawiał się pomysłnie. Przypuszczają, że Wialewka odzyska zdrowie, a mąż jej w przeciągu dwóch tygodni nadrobi utratę sił.

* Małżeństwo lekarstwem na ciężką histeryę. W Neapolu mówiono od dawna o pewnej młodej kobiecie, którą w jej mieszkaniu nawiedzały duchy i wbiły szpilki w jej ciało tak głęboko, iż musiał je następnie wyjmować chirurg. Przy badaniu za pomocą promieni Roentgena znaleziono w ramionach, udach, a nawet w piersiach tej pani 115 szpilek i igieł. Wreszcie umieszcili ją w klinice uniwersyteckiej prof. Piccinina, który zajął się chorą i swoje spostrzeżenia ogłosił obecnie w *Annales des sciences psychiques*. Prof. Piccinino stwierdził, że pacjentka cierpi na silną histeryę. Zahypnotyzował ją i stwierdził u niej taki brak uczucia, że można było wbić w jej ciało długie igły, nie sprawiając jej żadnego bólu. Stwierdzono dalej, że chora sama zapadała w stan somnambuliczny i kaleczyła się. Leżała przez dwa miesiące w klinice pośród nieustannej gorączki, która ją trawiła. Wreszcie zaczęła żalić się na silny ból w podbrzuszu. Poddano ją operacji i wydobyto wielką szpilekę od kapelusza. Mianowicie z pokoju, w którym leżała chora, usunięto wszystkie szpilki, zapomniano tylko o szpilce od kapelusza. Tę szpilekę wbiła sobie chora w ciało. Później — brzmiało to nieco romantycznie — chora zakochała się, wyszła z małż. i wyzdrowiała.

Histerya zniknęła, a z nią zamachy na własne ciało.

Wiedeń, 17 marca 1913.

(Marcowe słońce i komary. — Letnie ogródki. — Wystawa adryatycka. — Pomarańczowe kapelusze. — Pamięci zwycięzcy z pod Asperu. — Sztuka graficzna. — Exlibrisy. — Z kinematografu.)

Świeci i grzeje ciepłe marcowe słońce. Niebo bezchmurne, czyste, za miastem wirują w słońcu roje muszek i komarów, okrążając głowy przechodniów. Ukłucie komara, w lecie dokuczliwe i nieznosne — w marcu to niemal radość wzniosłą stojącej u progu wiosny.

Wiosna idzie — czuje się to i w powietrzu i na ulicach, w mieście i po za miastem. Niektórzy gorliwi kawiarze i restauratorzy wyścignęli przed swoimi lokale na obodni ulicę tzw. „ogródki letnie“, t. j. trochę wazonikowych krzewów, nieco stolików i krzeseł.

W magazynach mód i na głowach uroczych Wiedeńców widać już kapelusze wiosenne, modele roku 1912+1: Małe, okrągłe „kapuzy“ słomiane, zaciągnięte na uszy, strojne w wianek pstrych kwiatów, albo w dwa „pióreczka“ spiralnie skręcone. Kolor pomarańczowy bardzo krzyczący przeważa w tym roku i barwnie wygląda wskutek owej modnej farby gwarna ulica wiedeńska w słoneczne południe. A i młodzieńców mnogo napotkać można, przechadzających się po promenadach wiedeńskich już bez płaszcza, a nawet w słomianych kapeluszach.

Wiosna jest i zbliża się maj, miesiąc miłości i ...wystaw. W okolicach Rotundy, gdzie za sześć tygodni otworzy swe wrota wystawa adryatycka ruch się już zaczyna. Wystawa ta przyjdzie do skutku kosztem przeszło 3 mil. kor., a celem jej jest ukazanie szerszemu ogółowi piękności wybrzeży adryatyckich. Austriacki „jasny brzeg“ nie ustępuje w krasie francuskiej i włoskiej Riwierze, a może bardziej poetyczny, gdyż jeszcze nie zepsuty zbyt współczesną kulturą, więc naturalny w swej urodzie — za mało jest znany i w samej Austrii, i w całej Europie. A przecież te tysiące i setki tysięcy koron, jakie dziś mieszkańcy krajów koronnych Monarchii wywożą nad morze zagranicę — mogłyby i sprawiedliwie winnyby pozostać w Państwie. Wystawa adryatycka obliczona na znaczne rozmiary — wyłożone znaczne kosztu z pewnością dziesięciokrotnie się w innej formie wróci.

* * *

W setną rocznicę „walk wolnościowych“, którą całe Niemcy święcą, pojawiło się dzieło poświęcone pamięci „najdzielniejszego bojownika, najrozsunniejszego męża stanu Austrii“, Arcyksięcia Karola, którego nawet surowy w sądach Napoleon I. nazywał „pierwszym wódem swego wieku“. Dzieło ku uczczeniu pamięci „zwycięzcy pod Asperu“ wydane jest wspaniale i świadczy o wysokim poziomie sztuki graficznej w Austrii.

Znakomity dowód wysokiego „niveau“ tej sztuki dają wydawnictwa drukarni Dworskiej i państwowej pod względem technicznym niedorównano. Dzieło wydane przez kuratorium Muzeum wojskowego w Wiedniu ku pamięci Arcyksięcia Karola, wyszło z oficyn tej drukarni i zachwyca prócz zajmującej treści — wspaniałym wykonaniem trójbarwnych rycin i innych ilustracji.

Bardzo zajmująca jest wystawa „znaczków książkowych“ urządzona przez austriackie „Exlibris-Gesellschaft“ przy sposobności jubileuszu 10-letniego istnienia tego Towarzystwa. Wystawa ta, mieszcząca się w salach austriackiego Muzeum dla sztuki i przemysłu, daje zupełny przegląd wszystkich technik i rodzajów „Exlibrisów“, a równocześnie przegląd historycznego ich rozwoju. Ogromnie wiele sprytu, dowcipu, rozumu i poczty żyje w tych często drobnoukłych karteczkach, które opowiadają o zaszłościach miłości lubowników książek do „swych skarbów“, jakie zmniejszają zamachy ze strony ludzi, którzy chętnie książki pożyczają, a bardzo niechętnie pożyczone zwracają. Zrozumiałym jest też napis na „Exlibrisie“ jednego z francuskich zbieraczy książek, brzmiały: „To dzieło ukradzione z księgozbioru p. X.“.

* * *

Rozwój kinematografu sprawił, że w Wiedniu już dzisiaj kilka tysięcy ludzi żyje z przemysłu kinematograficznego. Więc: właściciele, dzierżawcy, dyrektorowie i „literacy doradcy“ kinoteatrów, oraz personal operatorski i służbowy w tych teatrach zatrudniony. Dalej właściciele i personal urzędnicy w kilku fabrykach, a kilkudziesięciu wypożyczalniach film, oraz przeminni poczet agentów. Dopełnia liczby osobników, którym w Wiedniu przemysł kinematograficzny daje egzystencję, setka stale angażowanych aktorów i aktorek w „ensemblach“ specjalnie grających dla kinoteatrów.

Ale teraz za przykładem Berlina już i „wiele artyści“ wiedeńscy biorą udział w sztukach pisanych dla kinoteatrów. W ślad za Bassermannem, który w Berlinie za umieszczenie jego gry na filmie bierze dziesiątki tysięcy koron, poszedł uwielbiany przez Wiedeńczyków Aleksander Girardi; za grę w komedii „kinematograficznej“, która lada dzień wejdzie w repertuar kinoteatrów dostał 25.000 kor. Ładne honorarium!

A i autorzy wiedeńscy bardziej popularni i modni zajęci są pisaniem sztuk dla kinoteatrów, np. Schnitzler. W ostatnich czasach pod kierunkiem dramaturga i librecisty Doermanna powstała nawet szkoła dramatyczna dla wykształcenia w grze dla kinoteatru przyszłych Ast Nielsen i Maksów Lindnerów.

K. Bar.

Notatki literacko-artystyczne.

„Wiek XIX. Sto lat myśli polskiej. Pod redakcją: Bronisława Chlebowskiego, Ignacego Chrzanowskiego, Henryka Gallego, Gabriela Korbuta, Manfreda Kridla, Stanisława Krzemieńskiego. Tom VII. Warszawa. Nakładem Gebethnera i Wolffa.

(zg. s.) Tom siódmy „Stu lat myśli polskiej“ ukazał się w tych dniach na widok publiczny i mieści w sobie życiorysy, streszczenia i wyjątki z dzieł następujących autorów: Józefa Korzeniowskiego, Stanisława Cholewickiego, Ignacego Hołowińskiego, Michała Wiszniewskiego, Michała Grabowskiego, Aleksandra Tyszyńskiego, Wojciecha Cybulskiego, Lucyana Siemienińskiego, Antoniego Bukatego, Ludwika Królikowskiego, Kazimierza Wł. Wójcickiego, Karola Mecherzyńskiego, Wacława Aleks. Maciejowskiego, Romuła Hubego, Karola Hoffmana i Antoniego Zyg. Helcla. Przytem redakcja „Wiek XIX“ w krótkich, lecz serdecznych wyrazach składa hołd zasłudze ś. p. Stanisława Krzemieńskiego, który z właściwym sobie zapałem i zasobom wiedzy uczestniczył wraz z Ignacym Chrzanowskim i Henrykiem Gallem w pierwszych pracach około uplanowania i rozpoczęcia cennego i pożytecznego wydawnictwa. Ten niezwykle założeń człowiek, obywatel i pisarz, rozstał się z tym światem (jak wiadomo) w d. 29 listopada 1912 roku. Śmierć jego opóźniła wyjście z pod pras drukarskich tomu siódmego, pozostali jednak współtowarzysze redakcyjni, pragnąc uczcić pamięć nieodżałowanego nieboszczyka, przysięgają nam dziś, że dzieło (liczące mające tomów dwanaście), a „które mu było tak drogie“, doprowadzą do końca. Szczerym i gorącym aplauzem powita ogół to przyrzeczenie.

Nowe książki. Kazimierz Przerwa Tetmajer: „Koniec epopei“ Tom I. Warszawa. Nakładem Tow. Akcyj. S. Orgelbranda i Syn. Tadeusz Konczyński: „Ostatnia gozdzin“. Powieść fantastyczna. Warszawa. Nakład Tow. S. Orgelbranda i Synów.

Władysław Jabłonowski: „Dwie kultury“. Studya historyczne i literackie. Warszawa. Nakładem E. Wendego i Sp.

Aleksander Kraushar: „Miscellanea archiwalne“ III. Memorabilia z czasów powstania listopadowego 1830 i 1831. Warszawa-Kraków. Gebethner i Wolff.

Nikodem Arjos: „Wyłączenie“. Dramat górnośląski w 5 aktach. Lwów. Nakład Altenberga.

Emma Roszyńcówna, „W kraju, gdzie rosną niebieskie migdały“. Lwów. Księgarnia Altenberga.

Wiktor Skibniewski: „O łapownictwie“. Studium społeczno-etyczne. Warszawa. Nakład księgarni E. Wendego i Sp.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

W Środę, 19 marca, „Za gwiazdą Napoleona“, sztuka H. Cernika i Ludwika Hellera. — We czwartek, 20 marca, w piątek, 21 marca i w sobotę, 22 marca z powodu Wielkiego Tygodnia, przedstawień nie będzie. — Niedziela, 23 marca, o godzinie pół do 4 po południu, „Taniec czynowników“, komedia I. Birniskiego; o godzinie pół do 8 wieczorem, „Życie paryskie“, opera komiczna J. Offenbacha. — Poniedziałek, 24 marca, o godz. pół do 4 po południu, „Le ci liście z drzewa“, napisał J. Wiśniowski; o godz. pół do 8 wieczorem, „Kochany Augustynek“, operetka L. Falla. — Wtorek, 25 marca, o godz. pół do 4 po południu, „W gołębniku“, komedia Ignacego Nikorowicza; o godzinie pół do 8 wieczorem, „Cnotliwa Zuzanna“, operetka J. Gilberta. — Środa, 26 marca, o godz. pół do 4 po południu, „Ewa“, operetka Fr. Lehara; o godz. pół do 8 wieczorem, „Za gwiazdą Napoleona“, sztuka H. Cernika i L. Hellera.

Bilety na przedstawienia świąteczne będzie można nabywać we czwartek i w piątek, od godz. 9 do 12 w południe i od 3 do 6 po południu; w sobotę tylko od 9 do 12 w południe.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

We Czwartek 20, piątek 21 i sobota 22j marca, teatr zamknięty. — Niedziela, 23 marca, o godzinie pół do 4 po południu, „Kordyan“, poemat dramatyczny. o godz. pół do 8 wieczorem, „Taniec czynowników“, komedia. — Poniedziałek, 24 marca, o godzinie

pół do 4 „Kościeuszko pod Racławicami”, obraz historyczny, o godzinie pół do 8 wieczorem „Judas z Kariothu”, dramat. — Wtorek, 25 marca o godzinie pół do 4 po południu „Dyabeł i Karczmarz”, komedia, o godzinie pół do 8 wieczorem „Kobieta i pajac”, sztuka. — Środa, 26 marca, „Wieczór trzech króli”, komedia. — Czwartek, 27 marca, „Judas z Kariothu”, dramat. — Piątek, 28 marca, „Taniec czynnów”, komedia. — Sobota, 29 marca, „Wiele hałasu o nic”, komedia. — Niedziela, 30 marca, o godzinie pół do 4 „Dożywcio”, komedia; o godzinie pół do 8 wieczorem „Kobieta i pajac”, sztuka. — Poniedziałek, 31 marca, „Wiele hałasu o nic”, komedia.

Przegląd prasy.

Gazeta Wieczorna z dnia 18 b. m. w artykule p. t. „W dzień otwarcia Sejmu” podnosi, że uruchomienie Sejmu ma dla kraju i narodu olbrzymie znaczenie moralne, ponieważ dla nas Sejm jest czemś więcej, niż prowincjonalnym ciałem ustawodawczym, jest on częścią naszej państwowej, jest symbolem samorządu, wyrazem idei autonomicznej. Ponadto Sejm uniemożliwia — to klasa społeczna i gospodarcza. W dalszym ciągu podnosi ten organ znaczenie polityczne naszego Sejmu, który jest jednym z największych regulatorów naszego życia politycznego, sprawdzającym do wspólnego mianownika rozbieżne prądy. To też *Gazeta Wieczorna* wita dzień wczorajszy jako pierwszy etap na drodze do zgody narodowościowej.

Gazeta Poranna z dnia 19 b. m. w artykule p. t. „Pierwsze posiedzenie Sejmu” wita z radością fakt, że zawiązaliśmy szczerze do przystąpienia, że Sejm odbył wczoraj pierwsze od lat trzech posiedzenie bez „kapeli ukraińskiej”, bez napięcia nerwów, bez drgań tej fali napiętości, która stwarzała nastroj zabójczy dla normalnej pracy.

Kurier Lwowski z dnia 18 b. m. w artykule „Porozumienie w sprawie reformy wyborczej” wyraża zdziwienie, że referowania sprawy reformy wyborczej nie chciał się podjąć żaden demokrat. *Kurier Lwowski* fakt ten tłumaczy tem, że reforma wyborcza, którą załatwiono wczoraj, jest ze stanowiska dążeń demokratycznych pewnym... nieporozumieniem, ponieważ żadnej zmiany w układzie sił politycznych w przyszłym Sejmie nie spowoduje. *Kurier Lwowski* przewiduje, że t. zw. „ugoda” obecna, która dotyczy tylko reformy wyborczej, a wszystkie inne kwestie pozostawia w zawieszeniu, spowoduje może niebawem taką „sytuację”, że w Sejmie galicyjskim po chwilowej ciszy zabrzmi znów „muzyka ruska”, tylko skuteczniejsza, bo trzy razy silniejsza. Ze stanowiska demokratycznego — wywodzi dalej ten organ — nowa ordynacja wyborcza nie przedstawia żadnej wartości, wprowadza bowiem 5 kurii, pluralność, a nadto obwarowana jest petryfikacją. Daje ona przytem możliwość 44 posłom większej własności uniemożliwienia w przyszłości wszelkiej zmiany ordynacji wyborczej.

Słowo Polskie z dnia 18 b. m. w artykule p. t. „Ku podziakowi Galicji”, twierdzi, że w Wiedniu został utworzony formalny spiszek zachodnio-galicjskich stronnictw klasowych, t. j. krakowskich konserwatystów, ludowców i demokratów z Rusinami przeciwko wschodniej Galicji, a to w celu zmajoryzowania polskiej ludności kresów wschodnich. Pomimo uroczystych zastrzeżeń poprzednich dano Rusinom 2 mandaty po nad 26.4 proc. Z równą hojnością wydałi demokraci Ukraincom polskie mniejszości włościańskie we wschodnich radach powiatowych. Zdaniem *Słowa Polskiego* pp. Leo i Stapiński z góry już postanowili sprzedać Rusinom całą wschodnią Galicję i wydać na zagładę polską ludność kresów wschodnich. Po wsiach — pisze *Słowo Polskie* — wydaje blok krakowski (Leo, Jaworski, Stapiński) chłopów polskich na pastwę Rusinom, a w miastach polskie mieszczaństwo na pastwę żydom.

Ta tak wyraźna niechęć ludowców i c. k. demokratów do polskiego ludu i mieszczaństwa wschodnich naszych kresów — kończy swe wywody *Słowo Polskie* — nie może nie budzić wprost strachu przed tem, co się dzieć będzie w Wydziale krajowym, w którym większość stanowić będzie 2 Rusinów, ludowiec i demokrat.

Nowa Reforma z dnia 18 b. m. w artykule p. t. „Historyczna sesja sejmowa” zaznacza, że rozpoczęta wczoraj sesja Sejmu zasługuje sobie na miano historycznej, jeżeli uwieźniemy się uchwaleniem reformy wyborczej, która pomimo, że jest dziełem kompromisów, jest na drodze postępu życia politycznego kraju wielkim krokiem naprzód. Reforma ta zdaniem tego organu nie jest radykalna, nie jest dziełem nagłego przewrotu, lecz owocem należytego zrozumienia potrzeb teraźniejszości i przewidywania zadań przyszłości. Żywioły demokratyczne złożyły do- wód swej dojrzałości politycznej przez mode-

rowanie swych żądań, większość zaś żywiołów konserwatywnych potrafiła wznieść się na punkt widzenia istotnie polityczny. Konserwatyści zdaniem *N. Reformy*, ponieśli ofiary nie najznaczniejsze, ale najtrudniejsze, bo z tego, co od lat dziesiątek dzierżyli. Największe korzyści i zdobycze — pisze dalej *N. Reforma* — zyskali Rusini, zdobycze, które wtedy tylko dadzą się usprawiedliwić, jeżeli rzeczywiście położą podwaliny pod dzieło zgody polsko-ruskiej, obecna zaś reforma wyborcza otwiera, zdaniem tego dziennika, istotnie drogę do porozumienia obu narodów.

Stypendya.

Uniwersytet Jagielloński Kraków. Wydział prawniczy: Kowalski Wincenty I. 500 kor., Pilecki Władysław II. szl. 525 kor., Wysocki Jacek I. szl. 420 kor., Kozłowski Edward II. 300 kor., Sarna Zygmunt III. 280 kor., Bantro Eugeniusz III. 600 kor., Tatar Józef II. 360 kor., Wojnar Józef IV. 400 kor.

Wydział medyczny: Skulski Emil I. 500 kor., Stępowski Bronisław III. szl. 600 kor., Kmet Mikołaj III. 315 kor., Celarek Stanisław IV. 1000 kor., Krzyski Tomasz III. 600 kor., Podgórski Franciszek IV. 315 kor., Wojnar Jan I. 315 kor.

Wydział filozoficzny: Grodzicki Ludwik Feliks famil. 420 kor., Karczewska Wanda II. szl. 315 kor., Zabielski Ludwik II. szl. 600 kor., Żurowski Józef II. szl. 600 kor., Grabowiecki Jan II. szl. 600 kor., Perrek Jerzy IV. 315 kor., Gołabek Józef IV. 315 kor., Peksa Stanisław III. 315 kor., Stafiej Stanisław II. 315 kor., Zawadzki Antoni III. stud. roln. 315 kor., Majeranowski Ludwik II. stud. roln. 330 kor., Karczewski Jan III. stud. roln. 315 kor., Chomyn Nestor II. 400 kor., Czepiec Walenty III. 420 kor., Figiel Michał IV. 420 kor., Grażyński Michał IV. 420 kor., Jabłoński Roman III. 420 kor., Krawczyk Józef III. 400 kor., Kukulski Zygmunt III. 600 kor., Mazur Jan IV. 600 kor., Stefański Stanisław IV. 420 kor., Zalewski Włodzimierz II. stud. roln. 400 kor., Florkowski III. 315 kor.

Z TEATRU.

(„Za gwiazdą Napoleona”, sztuka w 4 aktach Henryka Cepnika i Ludwika Hellera).

Z szeregu „sztuk napoleońskich”, jakie przewinęły się przez naszą scenę, ta ostatnia powinna sobie zyskać sympatyę u szerszej publiczności i powodzenie. Co przedewszystkiem w niej ujmuje to szczerze, serdeczny zapał patriotyczny, przemawiający z każdej z doskonałych niejednokrotnie postaci polskich żołnierzy napoleońskich, którzy tu przedstawieni są naprawdę jako bohaterzy i ludzie o szlachetnych, gorących sercach, niezapominający ani chwili, nawet w obliczu „boga wojny”, o dalekiej Ojczyźnie, dla wybawienia której biją się, krwią swą obfitą znacząc tryumfalny pochód Napoleona. Po za tem sztuka pod względem scenicznym napisana jest bez zarzutu. Koniec aktu pierwszego i ostatniego, wywiera rzeczywiste i silne wrażenie. Napoleon przedstawiony jest często zupełnie odmiennie niż dotychczas, inny jest od Napoleona w „Jeńcu” Kozłowskiego, więcej w szczerze zbliżony do tego z „Madame Sans-Gêne”, bardziej jednak jeśli się tak można wyrazić „polski”, t. j. taki, jakim go przekazała tradycja wiarsowa. Jego niezdecydowane stanowisko wobec Polski najlepiej charakteryzuje rozmowa z Chłopcikiem, scena naprawdę ładna. W sztuce znać wogóle duże obycie się z historią, niejednokrotnie tej historii jest nawet za dużo, autorzy włączają ją w zbyt długie dialogi, które zupełnie swobodnie i bez szkody dla całości sztuki, można skrócić. W rezultacie, bezstronnie trzeba stwierdzić, że „Za gwiazdą Napoleona”, jest sztuką dobrą, zdrową i pożyteczną, na którą powinna przedewszystkiem pójść nasza młodzież, tak żywo zajmująca się epoką napoleońską. Autorzy: znany krytyk p. Henryk Cepnik i dyrektor lwowskiego teatru p. Ludwik Heller potrafili przedstawić fragment tej epoki, jeden z najkrasowszych i najświetniejszych dla oręza polskiego, w sposób barwny i plastyczny, bliski zwłaszcza każdemu sercu polskiemu. Szczery sentyment, jaki owiewa sztukę, interesujące sytuacje, niektóre postacie narysowane z rozmachem (doskonali Czabrański, wachmistrz szwoleżerów) zapewniają sztuce powodzenie, tembardziej, że wystawiona jest z całym przepychem. Mundury wojsk polskich i francuskich, sala, gdzie Chłopciki zdaje raport Napoleonowi, okolica pod Saragossą, wszystko to wiernie odtworzone w najdrobniejszych szczegółach.

Sztuka rozpoczyna się chwilą wzięcia przez szwoleżerów polskich historycznego wozu pod Somosierrą, gdzie jazda polska sforsowawszy, zdawałoby się, nie do zdobycia wąwozu, utworzyła drogę Napoleonowi do Madrytu. W akcie drugim widzimy Napoleona w otoczeniu swojej świty, który stanął kwatery u proboszcza w Somosierze. Bratnica proboszcza wykonująca na niego niendalę zamach, zostaje aresztowana i odprowadzona przez porucznika Chmielewskiego do więzienia. Między Chmielewskim i Hiszpanką zawiązała się miłość, która dopomaga do ucieczki pięknej dziewczyny. Chmielewski ma iść pod sąd. Pułkownik Krasinski i brat Napoleona Józef, król Hiszpanii, oceniają porucznika, którego Napoleona wysłała pod Saragossę. Ostatni akt, to wigilia Bożego Narodzenia w obozie pod Saragossą, barwna, pełna ruchliwych scen obozowego życia polskiego. Do obozu przybyła Hiszpanka kochająca Chmielewskiego, która przedtem sama zgłosiła się u Napoleona, chcąc uratować kochanego bez granic porucznika. Napoleon zadowolony tą ogromną miłością, przebacza egzaltowanej dziewczynie i puszcza ją wolno. Teraz ta zjawia się w obozie polskim. Następuje ładna scena miłosna. Hiszpanka nie chce mu powiedzieć, że go kocha, bo uważa to za zbrodnię wobec swojej ujarzmionej przez Napoleona ojczyzny. Wyznanie to wyrwa się jej krzykiem strasznym dopiero wtedy, kiedy po nagłym szturmie na Saragossę, wprowadzają śmiertelnie rannego porucznika.

Zjawia się Chłopciki ze sztabem i salutuje konającego, u nog którego wiję się z bólu biedna Miguela i stoi stary wachmistrz Czabrański, który na widok śmierci swojego panicza, łka jak dziecko. Z daleka, zmęczone szturmem wojsko polskie, rozpoczyna pieśń wigilijną „Bóg się rodzi”.

W sztuce występuje prawie cały męski personal teatralny i gra ją bardzo dobrze. Niepodobna wymienić każdego artysty, który na to zasługuje — potrzebaby chyba przepisać cały afisz teatralny. Każdy starał się ile możliwości oddać swą rolę w tej zgrabnej i efektownej sztuce samienne i dobrze. Feldman, Zelazowski, Hierowski, Ratschka (wyborny Czabrański) i t. d., pp. Gostynska, Bednarzewska i Rotterowa, zbierali zasłużone oklaski.

Zastępca.

SEJM.

(121 posiedzenie I. sesji IX. peryodu).

Lwów, dnia 19 marca.

Dzisiejsze posiedzenie Sejmu otworzył JE. P. Marszałek krajowy Adam hr. Gołuchowski o godzinie 11:40 przed południem.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego udzieliła Izba 10-dniowego urlopu p. hr. Baworowskiemu, poczem zawiadomił P. Marszałek krajowy, iż p. hr. Badeniemu udzielił urlopu na jeden dzień.

Z kolei odczytali sekretarze wniesione petycje, wnioski i interpelacje.

Wnioski zgłosili:

P. Goetz-Okocimski i tow. w sprawie zmiany postanowień ustawy z dnia 21 grudnia 1905 Dz. u. kr. nr. 11 ex 1906 o krajowych opłatach szynkarskich.

P. Rożankowski i tow. w sprawie zmiany statutu organizacyjnego gal. krajowej Rady kolejowej.

P. Kochanowski i tow. w sprawie zmiany ustawy krajowej z 18 września 1901 nr. 103 Dz. u. kr. w sprawie regulacji rzek.

P. Lewicki i tow. w sprawie zmiany statutu krajowej Komisji dla spraw rolniczych.

P. Sodomora i tw. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy krajowej z 15 czerwieca 1904 nr. 94 Dz. u. kr. o zalesieniach ochronnych.

P. Tymoteusz Staruch i tow. w sprawie uzupełnienia obowiązujących postanowień w zakresie działalności komitetu doradczego dla spraw hodowli koni.

P. Winniczuk i tow. w sprawie zmiany ustawy o licencjonowaniu i utrzymywaniu buhajów gminnych.

Interpelacje:

P. Witos i tow. do Rządu w sprawie udzielania zasiłków dla rodzin rezerwistów, powołanych do wyjątkowej służby wojskowej.

P. T. Staruch i tow. do Rządu i Rady szkolnej krajowej w sprawie rzekomego nadużycia Rady szkolnej okręgowej w Brzeżanach przez zaniedbanie potwierdzenia nowo wybranej Rady szkolnej miejscowej w Skobodzie złotej i w sprawie epidemii we wsi Wiszniowie, powiatu rchatyńskiego i zaniedbania obowiązków przez władze administracyjne.

P. Niżankowski i tow. do Rządu w sprawie rozwiązania Rady gminnej w Mikołajowie nad Niżanem, powiatu żydaczowskiego.

P. Andrzej ks. Lubomirski zgłosił nagły wniosek o zapomogę dla pogorzelców gminy Kosina, powiatu łańcuckiego.

P. T. Staruch zwrócił się następnie do P. Marszałka krajowego z prośbą, by napisy na pulpach posłów ruskich były wykonane literami ruskimi.

P. Marszałek krajowy oświadczył, że sprawę zbada i postara się o uwzględnienie życzenia mowy, poczem zawiadomił Izbę, że p. JE. dr. Biliński złożył mandat członka sejmowej komisji wyborczej.

Z porządku dziennego dokonała Izba wyborów uzupełniających do komisji. Wybrani zostali:

Do komisji administracyjnej pp.: Dzieduszycki i Paweł ks. Sapieha.

Do komisji bankowej pp.: Loewenstein i Skwarko.

Do komisji budżetowej pp.: Abrahamowicz, Krzysztofowicz i Milewski.

Do komisji drogowej pp.: Cipser, Rożankowski i Paweł ks. Sapieha.

Do komisji drożyznianej pp.: Neumann i Wrześniowski.

Do komisji gminnej pp.: Puzyna, Skołyśzewski i Wrześniowski.

Do komisji gospodarstwa krajowego pp.: Kochanowski i Paweł ks. Sapieha.

Do komisji górniczej pp.: Hauswald i Rożankowski.

Do komisji petycyjnej p. Misiński.

Do komisji podatkowej pp.: Wincenty Krański i Laskowski.

Do komisji prawniczej pp.: Cipser, Korol, Misiński, Rożankowski i Zoll.

Do komisji przemysłowej pp.: Neumann i Niżankowski.

Do komisji reform agrarnych pp.: Misiński i Rożankowski.

Do komisji reformy wyborczej członkami pp.: Badeni i Krzysztofowicz; zastępcami członków pp.: Antoni Teodorowicz, Wincenty Krański, Stefan Skrzyński i Tracz.

Do komisji sanitarnej pp.: Beck, German, Wincenty Krański i Antoni Teodorowicz.

Do komisji solnej p.: Stefan Skrzyński.

Do komisji szkolnej p.: Witos.

Do komisji wodnej p.: Kochanowski. Kwestorem p. Neumann.

JE. P. Marszałek krajowy zawiadomił następnie Izbę, że p. Cieński złożył mandat członka komisji budżetowej.

Z kolei przekazał Sejm przedłożenie rządowe z projektem ustawy o uzupełnieniu ksiąg gruntowych przez wpisanie dobra publicznego — komisji gminnej, a 24 innych sprawozdań Wydziału krajowego w rozmaitych sprawach odpowiednim komisjom.

P. Andrzej ks. Lubomirski uzasadniał następnie swój nagły wniosek o udzielenie doróżnej zapomogi pogorzelcom gminy Kosina, powiatu łańcuckiego.

Po uchwaleniu nagłości, przekazała Izba sam wniosek komisji budżetowej.

Na tem o godzinie 1:20 po południu zamknął JE. P. Marszałek krajowy posiedzenie, zawiadamiając posłów, iż o następnym posiedzeniu Sejmu zawiadomieni zostaną w drodze pisemnej.

*

□ Komisja budżetowa odbyła wczoraj pod przewodnictwem swego prezesa posła Pinińskiego, posiedzenie, na którym dokonano rozdziału referatów budżetu krajowego na rok 1913. Referaty poszczególnych rubryk budżetu objęli:

Rub. I. Reprezentacja kraju p. Korytowski.

Rub. II. Zarząd p. Korytowski.

Rub. III. Sprawy zdrowotne, a mianowicie kosztu leczenia ubogich chorych p. Jabłoński.

Krajowy szpital powszechny we Lwowie p. Loewenstein.

Krajowe zakłady dla obłąkanych Kulparków p. Petruszewicz.

Krajowy szpital św. Łazarza w Krakowie, lwowskie utrzymania podrzutków, publiczna służba zdrowia, zasiłki dla zakładów sanitarnych p. Jabłoński.

Rub. IV. Dobroczynności p. Niezabitowski.

Rub. V. oświata i sztuka, a mianowicie: Akademia umiejętności, Rada szkolna krajowa, wydatki na publiczne szkoły ludowe p. Badeni.

Prywatne zakłady naukowe i wychowawcze oraz Stowarzyszenia ku krzewieniu nauki i oświaty, wydawnictwa, p. Głabiński.

Teatry i sztuki piękne; referatu, który miał p. Abrahamowicz, z powodu złożenia przez niego mandatu do komisji budżetowej, na razie nie przydzielono, aż do chwili przeprowadzenia uzupełniających wyborów do komisji.

Wydatki rozmaite p. Głabiński.

Rub. VI. Pomniki historyczne p. Leo.

Rub. VII. Bezpieczeństwo publiczne p. Starowieyski.

Rub. VIII. Drogi p. Jędrzejowicz, koleje p. Skolyszewski.

Rub. IX. Budowy wodne i melioracje p. Lewicki.

Rub. X. Rolnictwo: krajowe zakłady naukowe rolnicze, stypendya i zasiłki na naukę rolnictwa p. Starzyński.

Wydatki na ogólne cele rolnicze p. Krzeczunowicz.

Wydatki na podniesienie hodowli i gospodarstwa nabiłowego p. Krzeczunowicz.

Na podniesienie innych gałęzi gospodarstwa krajowego p. Stefczyk.

Koszta komisji agrarnych p. Skolyszewski.

Organizacja spółek kredytowych wśród ludności rolniczej p. Hupka.

Włości rentowe p. Stefczyk.

Zapobieganie klęskom elementarnym i fundusz kultury krajowej p. Kędzior.

Rub. XI. Górnictwo p. Korol.

Rub. XII. Przemysł i rękodzieła: Szkolnictwo przemysłowe i handlowe p. Zardecki.

Subwencje dla zakładów i instytucji przemysłowych, stypendya, zasiłki i inne wydatki na cele przemysłowe p. Rutowski.

Rub. XIII. Długi krajowe.

Rub. XIV. Pensja emerytalna, zaopatrzenia, dary z łaski p. Battaglia.

Rub. XV. Opłaty konsumpcyjne, miał referat p. Urbański, ale złożył mandat w komisji. Referatu tego nie przydzielono na razie aż do czasu przeprowadzenia wyborów uzupełniających.

Rub. XVI. Rozmaite p. Zardecki.

Fundacja Skarbkowska p. Sala.

Zamknięcie rachunków funduszów krajowych za rok 1911 p. Głębicki.

Galic. Fundusz propinacyjny, zamknięcie rachunków za r. 1911 i budżet na r. 1913 p. Cieński.

Restauracja Zamku na Wawelu p. Piniński.

Klęski elementarne p. Kędzior.

Sprawozdawca generalnym budżetu był p. Abrahamowicz, który złożył mandat do komisji budżetowej. Wybór sprawozdawcy generalnego odroczono.

Sekretarzem komisji w miejsce p. Hupki wybrano p. Badeniego.

*

□ Stronnictwo prawicy sejmowej zebrało się dziś przed posiedzeniem sejmowym i dezygnowało na referenta sprawy sejmowej reformy wyborczej p. Badeniego, albowiem wybrany przez komisję referentem p. Wereszczyński, godności tej z powodu złego stanu zdrowia nie przyjął.

Komisja dla reformy wyborczej zebrała się dziś zaraz po posiedzeniu sejmowym i wybrała referentem projektu sejmowej reformy wyborczej p. Badeniego. Od wyboru korreferenta odstąpiono.

Komisja przemysłowa na dzisiejszym posiedzeniu przydzieliła do referatu p. Battaglii przedłożenia Wydziału krajowego z czynności departamentu Wydziału krajowego dla spraw przemysłowych, oraz z czynności krajowej komisji przemysłowej i krajowego Patronatu dla rękodzieł i drobnego przemysłu.

Klub demokratyczny odbył dziś po posiedzeniu sejmowym posiedzenie, na którym przeprowadzono dyskusję informacyjną co do szczegółów reformy wyborczej sejmowej z kury miejskiej.

Komisja solna odbyła dziś przed posiedzeniem sejmowym posiedzenie, na którym przydzielono do referatu p. Merunowiczowi sprawozdania Wydziału krajowego o zarządzie sprzedaży soli, o etacie biura solnego i o solach potasowych.

Komisja gospodarstwa krajowego przydzieliła dziś do referatu przedłożenia Wydziału krajowego, o statucie krajowej komisji rolniczej p. Skarbkowi; o szkołach dublańskich p. Wasungowi; o ogrodnictwie p. Brunickiemu Julianowi, o niższych szkołach rolniczych p. Cieleckiemu; o szkole lasowej p. Cipserowi; o hodowli bydła p. Schnellowi; o mleczarstwie p. Marszałkiewiczowi; o czynnościach departamentu rolniczego Wydziału krajowego p. Sapieżu; o dozorcach drenarskich p. Petruszewiczowi; o szkole czernichowskiej p. Vivienowi.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Galicyski Bank ziemski odbył w poniedziałek wieczorem walne zgromadzenie pod przewodnictwem prezesa p. Jana Pawlikowskiego.

Po odczytaniu bilansu, oraz rachunków zysków i strat przez dr. Adama, referował p. Ludwik Winiarz sprawozdanie Rady nadzorczej, obejmujące drugi rok administracyjny Banku, z którego wyjmujemy następujące ustępy:

Ogólny stan pożyczek hipotecznych 31 grudnia 1912 wynosił 13,045,963 kor. 81 h., dłużnicy zalegali przy końcu roku z ratami hipotecznymi w kwocie 290,080 koron

35 hal. Na rachunek tych zaległości wpłynęło już w roku bieżącym — do 15 marca — 59,277 kor. 74 h.

W zapasie było 31 grudnia 1912 listów zastawnych Banku na łączną kwotę 3,067,200 koron. Kurs giełdowy wynosił w tym dniu 85.25.

Spadek kursu papierów lokacyjnych był w roku sprawozdawczym zjawiskiem powszechnym w kraju i poza krajem. Tem się tłumaczy nader skromny zysk, wykazany przez kantor wymiany w kwocie 1418 kor. 18 hal.

Stan portfela wekslowego, po potrąceniu weksli reeskontowanych w kwocie 4,577,993 kor. 65 hal., wynosił z końcem roku sprawozdawczego 1,564,044 kor. 58 h., w porównaniu z rokiem poprzednim więcej o 180,362 kor. 40 hal., gdy równocześnie reeskont zmniejszył się o 169,587 kor. 35 h.

Odsetki reeskontu przyniosły 196,820 koron 24 hal.

Z tytułu prowizji od rozmaitych interesów bankowych uzyskano 81,74 kor. 19 h.

We wkładkach oszczędności zaznaczył się szczególnie w ostatnim kwartale ubiegłego roku, gwałtowny odpływ gotówki. Mimo to wszakże ogólny stan wkładów w porównaniu z poprzednim rokiem podniósł się o 546,794 kor. 76 hal. i 31 grudnia 1912 r. wynosił 2,121,872 kor. 45 hal.

W rubryce kosztów administracji zapłacono w ubiegłym roku 57,519 koron 94 hal., rachunek płac wykazuje sumę wydatku 81,101 kor. 64 hal.

Tytułem podatków i należności skarbowych Bank wypłacił w roku sprawozdawczym łącznie 65,126 kor. 86 hal.

Fundusz gwarancyjny listów zastawnych, udotowany w chwili założenia Banku kwotą 40,000 kor., wynosił z końcem ubiegłego roku 54,569 kor. 26 hal.

Czysty zysk Banku, osiągnięty w roku sprawozdawczym, przedstawia się w kwocie 221,620 kor. 30 hal.

Po dyskusji nad tem sprawozdaniem, wyrażono dyrekcyi i radzie nadzorczej uznanie za obywatelskie sprawowanie agend bankowych.

Nastąpił wybór uzupełniający do rady nadzorczej, którą zwiększono z 12 na 15 członków. Wybrani zostali ponownie: dr. Maks. Liptay, prezydent Józef Neumann i dr. Wład. Stesłowicz, a po raz pierwszy dr. Stan. Głębicki, pp. Adam Kauczyński i Włodzimierz Strzelecki.

OSTATNIA POCZTA.

— *Militärische Korrespondenz* dowiada się, że projektowane jest na przyszłość kształcenie także podoficerów na pilotów, gdy dotąd tylko oficerowie zostawali lotnikami. W swoim czasie wydana będzie odezwa do zgłaszania się na ochotników.

— Senat francuski w ciągu wczorajszej dyskusji nad reformą wyborczą przyjął 161 głosami przeciw 128 wniosek dodatkowy przywracający zasadę większości, któremu sprzeciwił się prezes gabinetu Briand, stawiając kwestję zaufania; wobec tego Briand podał się do dymisji, a prezydent republiki dymisję tę przyjął.

— Ks. Walii przybył wczoraj przed południem do Kolonii.

— Agencja telegraficzna petersburska donosi, iż car przyjął wczoraj na audyencji pożegnalnej w Carskim Siole ambasadora francuskiego Louisa. Po audyencji Louis był u cara na śniadaniu, w którym wzięli udział minister spraw zagranicznych Sazonow i minister dworu cesarskiego hr. Frederiks. Car nadał Louisowi order Aleksandra Newskiego w brylantach.

— Wczoraj zebrała się w Brukseli rada unii międzyparlamentarnej. Przybyło 226 delegatów. Uchwalono odbyć następną konferencję 3 grudnia 1914 r. w Hadze.

— Wczoraj wybuchły w Seouł poważne demonstracje przeciw Japonczykom.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 19 marca. Stan powietrza na 20 b. m. Galicya Wschodnia: Zmienne, pochmurno, ciepłota spada, zachodni mierny wiatr.

Galicya Zachodnia: Pochmurno, czasem opady, nieco cieplej, zachodni ożywiony wiatr.

Wiedeń, 19 marca. *Wiener Ztg.* ogłasza: P. Minister sprawiedliwości zamianował sędziego w okręgu wyższego sądu krajowego w Krakowie Józefa Bossowskiego, wicesekretarzem ministeryalnym w Ministerstwie sprawiedliwości.

Wiedeń, 19 marca. *Wiener Ztg.* ogłasza rozporządzenie Ministerstwa handlu nadające głównemu urzędowi celnemu we Lwowie prawo ostemplowywania kart do gry.

Lublin, 19 marca. (Tel. pr.). Onegdaj o godz. 5 po południu kilku bandytów napadło w Świątnikach na granicy pow. hrubieszowskiego na dwór p. Węglińskiego, zabili p. Węglińskiego, jego córkę, fernala i lokaja.

Obrabowali cały dwór i odjechali na przygotowanych furmankach. Pościg za nimi był bezskuteczny.

Bandyci w rozmowie z jednym z lokai oświadczyli, że zabili p. Węglińskiego nie tylko dlatego, że stawiał im opór, ale i dlatego, że przyszedł z pomocą p. Jadwidze Czachórskiej, na którą bandyci napadli 24 z. m. w gminie Białowody.

Lublin, 19 marca. Onegdaj między Rejowcem a Chełmem bandyci napadli na dwóch fabrykantów żydów z Chełma, poranili ich strzałami i zrabowali całą gotówkę.

Petersburg, 19 marca. (Tel. pryw.). *Riecz* donosi, że na polecenie ministra spraw wewnętrznych ma wyjechać do Warszawy jeden z wyższych urzędników ministerstwa, celem zbadania tamtejszych stosunków polsko-żydowskich i sprawy bojkotu.

Petersburg, 19 marca. (Tel. pryw.). Z Kijowa donoszą, iż członkowie Związku narodu rosyjskiego urządzili tam demonstrację antiaustriacką.

Petersburg, 19 marca. (Tel. pryw.). *Riecz* donosi, że dyrektor departamentu wyznań obcych Jenin ma udać się z polecenia rządu do Warszawy, celem rozmówienia się z ks. biskupem Ruszkiewiczem i duchowieństwem marywickim.

Petersburg, 19 marca. (Tel. pryw.). Według pogłosek mają nastąpić zmiany w gabinecie. Ministrem oświaty w miejsce p. Kasso ma zostać Płatonow. Również zachwiane jest stanowisko prokuratora synodu Sablera.

Petersburg, 19 marca. (Tel. pryw.). Na posiedzeniu stronnictwa prawicowców obradowano nad sprawą rozwiązania czwartej Dumy. Postawie włościanie zagrozili wystąpieniem z frakcyi, jeśli odbędą się obrady nad tym wnioskiem. Wskutek tego prawicowcy musieli cofnąć swój wniosek.

Petersburg, 19 marca. (Tel. pryw.). Na posiedzeniu centrum Rady państwa obradowano nad dzierżawą majoratów. Wniosek ten odesłany będzie do komisji wniosków prawodawczych. Zdaje się, że sprawa ta będzie załatwiona przez komisję bez zmiany. Polacy poprą ten wniosek.

Paryż, 19 marca. Komisja wojskowa uchwaliła 77 głosami przeciw 60 zakończyć dyskusję generalną nad ustawą o 3-letniej służbie wojskowej. Minister wojny Etienne oświadczył, że odrzucenie przedłożenia byłoby katastrofą.

Zamordowanie króla greckiego.

Ateny, 19 marca. (Ag. At.). Sprawa zamachu, jak sądzić można z wyglądu, liczy lat 40. Podczas aresztowania odmówił wszelkich wyjaśnień co do pobudek czynu, powiadając, że chce najpierw być odstawiony do policyi. Tam powiedział, że nazywa się Szi-nas. Na zapytanie, czy odczuwa współczucie dla króla, odparł, iż jest socjalistą. Zarówno w czasie eskortowania, jak później, zachowywał się tak, że przypuszczają, iż nie jest człowiekiem normalnym.

Ateny, 19 marca. Do Ag. Havasa donoszą z Salonik: O pół do 6 po południu król Jerzy udał się w towarzystwie adjutanta przybożnego, podpułkownika Frankudisa do pałacu swego syna, księcia Mikołaja. Ukończył właśnie zwykłą przechadzkę, gdy pewien człowiek z małej odległości dał don strzał z rewolwern, kula przeszła serce. Król padł w ramiona adjutanta. Dwaj żołnierze rzucili się na pomoc. Przewieziono króla w powozie do szpitala wojskowego, który znajduje się w pobliżu. Król w drodze umarł. Na wieść o zamachu, generałowie, wielu oficerów, naczelnicy władz i inni wszyscy pośpieszyli do szpitala. Tam był już gubernator wojskowy miasta ks. Mikołaj. Płacząc zawiadomił książkę przybyłych o zgonie króla Jerzego i wezwał ich do złożenia przysięgi nowemu królowi Konstantemu, który chwilowo bawi w Janinie. Obecni z zapamiętaniem wzniesli okrzyk: „Niech żyje nowy król!“

Mordercę ujęto natychmiast. Robi on wrażenie człowieka chorego umysłowo. Na wszystkie pytania daje odpowiedź wymijającą.

W mieście panuje zupełny porządek. Tragiczna śmierć króla wywołała wśród ludności żal głęboki.

Rząd wydał do ludności proklamację z zawiadomieniem o tragicznym wypadku i z doniesieniem, że wojsko złożyło przysięgę wierności nowemu królowi Konstantemu.

Ateny, 19 marca. Następca tronu greckiego natychmiast wyjechał z Epiru. Królowa przybyła tu wieczorem, a o północy na pokładzie rosyjskiego okrętu wojennego udała się do Salonik.

Paryż, 19 marca. Do Ag. Havasa donoszą z Salonik: Zamach dokonany został o godz. 5 po południu. Król był tylko w towarzystwie adjutanta. Morderca Aleksander Szi-nas jest Grekiem, człowiekiem podupadłym.

Ateny, 19 marca. Wzburzenie w mieście ogromne. Ulice i place przepełnione tłumami publiczności; nikt nie pojmuje, jak Grek mógł się dopuścić zamachu na króla.

Dziennik urzędowy zamieścił zawiadomienie urzędowe o zamachu na króla, dokonany przez szaleńca, który zaniżył dzień radości całego narodu.

Rzym, 19 marca. (Ag. Stefaniego). Grecki minister spraw zagranicznych zawiadomił rządy państw o zamordowaniu króla następującą depeszą: Zawiadamiam pana ze zbołałem sercem, że król strzałem rewolwerowym został wczoraj o godzinie 5 po południu w Salonikach ciężko ranny i zmarł w pół godziny po zamachu. Cała Grecja i Macedonia są tem do głębi dotknięte z powodu zamachu dokonanego na ukochanego i zwycięskiego króla.

Londyn, 19 marca. *Times* donosi z Salonik: Król Jerzy podczas przechadzki rozmawiał z towarzyszącym mu adjutantem o zajęciu Janiny i oświadczył: „Jeśli jutro złożę wizytę na dreadnoughcie niemieckim „Geben“, to ten niemiecki okręt wojenny będzie musiał oddać tu w Salonikach salwę na cześć króla Hellenów, co napełnia mnie żywym zadowoleniem“. Były to ostatnie słowa króla, zaraz potem bowiem padł strzał i król runął na ziemię.

Sofia, 19 marca. Goszow wysłał imieniem rządu bułgarskiego telegram kondolencyjny do Aten, wyrażający oburzenie z powodu nieczemnego zamachu i żal z powodu śmierci jednego z pierwszych twórców świętego przymierza bałkańskiego.

Na Bałkanach.

Sofia, 19 marca. Ze względu na stan obłożenia, komendant miasta zakazał deputacji, która przybyła, aby zaprotestować przeciw odstąpieniu Rumunii terytorium bułgarskiego, urzędzenia zgromadzenia publicznego.

Belgrad, 19 marca. Specjalnym pociągami przybył tu wczoraj ks. Konstanty grecki z żoną. Na dworcu przywitał go ks. Aleksander serbski.

Rzym, 19 marca. Wszystkie dzienniki tutejsze, pisząc o zajęciu Walony przez Greków, podnoszą, że Włochy nigdy nie dopuszczą do tego, aby Walona dostała się w ręce Greków.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 19 marca 1913. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredytowego 633.25, Akcje węgierskiego Zakładu kredytowego 825.50, Akcje Anglobanku 338.50, Akcje Unionbanku 600.75, Akcje Länderbanku 518.25, Akcje Bankvereinu 517.—, Akcje Bodencredit 1159.—, Akcje galicyjskiego Banku hipotecznego 638.—, Akcje kolei państwowych 703.50, Akcje kolei Południowej 113.—, Akcje kolei Elbethal —.—, Akcje kolei Północnej —.—, Akcje kolei czerniowieckiej —.—, Akcje Alpinu 1063.50, Akcje Rima Murany 722.50, Akcje praskiego Towarzystwa żelaz. 3461.—, Akcje Fabryki broni 942.—, Akcje Tureckie tytoniowe 322.—, Akcje Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 876.—, Obligacje węgierskiej indemnizacji —.—, Renta majowa 83.10, Austriacka Renta koronowa 83.50, Węgierska renta koronowa 82.20, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 83.05, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 83.—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 91.—, 5 prc. Listy Banku hipotecznego —.—, 4 prc. Listy Banku krajowego 85.65, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 92.10, 4-procentowe Galicyjskie obligacje propinacyjne 96.70, 4-procentowa Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 83.90, 4-procentowa pożyczka miasta Lwowa 84.—, Losy tureckie 227.50, Marki 118.42, Rubel 254.50, 5-procentowa rosyjska pożyczka z r. 1906 —.—, Akcje praskiego Banku kredytowego (płacono) —.—, Skoda 838.—, Pożyczka miasta Krakowa 1909 —.—, Galicyjski Bank ziemski 95.25. Powszechny Bank depozytowy 529.—, 4 i pół prc. listy Tow. kredytowego ziemskiego 93.—.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.
Dlaczego
każdy powinien nabyć
„BALON DRZYMAŁY“
kupując go za 2 kor. w Biurze St. Sokołowskiego we Lwowie, ul. Karola Ludwika 5 albo ulica Jagiellońska 3. Oto nie tylko dlatego, że przez to użyje złudzeń wspaniałej jazdy powietrzem i pozna zajmujące przygody bohaterów „Balonu Drzymały“ ujęte w barwnej napisanej powieści — lecz nadto dlatego, że w ten sposób złoży cegiełkę na nasze krajowe „Muzeum handlowe“, którego społeczeństwu naszemu tak bardzo potrzeba. Kto przysła 2 kor. 40 hal. za Balon, oraz jako cegiełkę na „Muzeum handlowe“ pod adresem: Biuro dzienników Sokołowskiego, Lwów, otrzyma „Balon Drzymały“ odwrotną pocztą, jako przesyłkę poczoną.

BILETY do wagonów sypialnych w kraju i zagranicą
wydaje Biuro miastowe
C. k. Kolei Państwowych we Lwowie
St. Sokołowskiego (Pasaż Hausmana 9)
obecnie
ul. Jagiellońska Nr. 3.
— 234. — Telefon — 234. —
Adres telegraficzny: Stadtbureau.

Świeżo opuściła prasę
Księga Pamiątkowa
Ku uczczeniu setnej rocznicy urodzin
Zygmunta Krasińskiego
ze słowem wstępem Ignacego Dembowskiego.
Układ przeprowadził Wiktor Hahn.
We Lwowie 1912. Nakładem c. k. Rady szkolnej Kraj. Gubrynowicz i Syn. Trzy duże tomy 8-vo, zawierające przeszło 120 arkuszy druku. Do nabycia we wszystkich księgarniach. Cena 15 koron.
Czysty dochód na rzecz Towarzystwa literackiego im. Adama Mickiewicza we Lwowie.
Bracia Tercyarze
w Przytulisku ubogich brata Alberta
we Lwowie, ul. Kleparowska 15,
wykonują wszelkie naprawy mebli gładkich; wyrabiają łożka składane, siemianki. Ceny umiarkowane. Na życzenie zabierają meble do naprawy — naprawione odsyłają.

Marya Bialecka.
Kurs rysunku i malarstwa. Osobny kurs dziecienny.
KALECZA 6.
Osoba w średnim wieku
poszukuje miejsca zarządczyni domu.
Wymagania skromne. Biższa wiadomość w Administracji Gazety.
Przyjechali do Lwowa
dnia 19 marca 1913.
Hotel Żorża. Pp.: J. ks. Lubomirski z Rozwadowa, T. Golejewski-Czarkowski z Wyżeczki, K. Cieniński z Uwisli, J. Bernstein z Koszylowice, J. Hempel z Białej, T. Tertil z Tarnowa.
Hotel Europejski. Pp.: B. Wisłocki z Kamionki, J. Herbst z Wiednia.
Hotel Austria. Pp.: B. br. Brunicki z Podhorzec.
Hotel Savoy. Pp.: J. Müllner z Koza-czówki.
Hotel Pański. Pp.: F. Ptak z Bieńczy-c, Hot3l Wanda. Pp.: W. Szwed z Żywca.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.
Lwów, dnia 19 marca 1913.

Waluta koronowa	placą	žadają
I. Akcje za sztukę.		
(bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	635—	645—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	395—	405—
Kolei Lwów-Czerniowiec-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	518—	524—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	473—	483—
II. Listy zastawne za 100 koron.		
(bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylował z 10 pr. prem.	—	—
Banku hip. gal. 4 1/2 pr. w. a. los w 50 l.	90-50	91-20
Banku hip. gal. 4 pr. w. a. los w 60 l.	82-30	83—
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 l.	92—	92-70
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	85-60	86-30
Banku gal. ziem. kred. 4 1/2 pr. 60 l.	94-20	94-90
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4 1/2 pr. 60 l.	95-70	96-40
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91-30	92—
1) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisja)	95-50	—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 41 1/2 l.	91-50	—
2) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	83-60	84-30
Tow. kred. gal. ziem. 4 1/2 los. 52 l.	92-80	93-50
III. Obligi za 100 koron.		
(bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	96-70	97-40
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—	—
Komun. Banku kraj. 4 1/2 pr. (3 em.)	90—	90-70
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	82-80	83-50
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	82—	82-20
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	84—	84-70
4 pr. z r. 1908	82—	82-70
1) miasta Lwowa 4 pr.	80-30	81—
4 pr.	82—	—
2) Krakowa 4 pr.	81-30	82—
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11-36	11-46
20 frankówka	19-10	19-28
100 rubli rosyjskich srebrnych	252—	254—
100 — — — — — papierowych	253-80	255—
100 marek niemieckich	118-80	118-70

Kurs giełdy wiedeńskiej.
dnia 17 marca 1913.

A. Ogólny dług państwa.	placą	žadają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad		
styczeń-lipiec	83-80	84—
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	86-50	86-70
kwiecień-październik	86-55	86-75
z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 pr.	1560—	1600—
z r. 1860 po 100 zł. 4 pr.	452—	464—
z r. 1864 po 100 zł.	640—	—
z r. 1864 po 50 zł.	327—	339—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	106-40	106-60
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	83-95	84-15
C. Obligacje kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	85-20	86-20
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	104-75	105-50
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 1/2 pr.	106-25	107-25
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcje)	84-50	85-50
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	84-65	85-65
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5 1/2 pr. (ostempl. akcje)	431—	435—
Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. w złocie za 200 zł. 5 pr.	103-75	103-75
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	86-75	87-75
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	86-40	87-40
Kol. bukowinńskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	83-50	84-50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 pr.	90-75	91-75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr. (ar.)	91-40	92-40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr.	90-75	91-75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 pr.	92-25	93-25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 pr.	91-40	92-40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1893, 4 pr.	91-25	92-25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 pr.	90-45	91-45
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	85-10	86-10

Koronowa waluta.	placą	žadają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	84-75	85-75
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	108-50	109-50
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	114-25	114-65
poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	82-15	82-35
50 zł. (100 kor.)	422-50	434-50
obl. pr. regul. Claj 4 pr.	210—	218—
299-50	311-50	
E. Obligacje indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 pr.	85-50	86-50
Kroacyi i Slawonii	86-60	87-60
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	99-60	100-60
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	85—	—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr.	83-90	84-90
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	96-70	97-70
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 pr.	80-50	81-50
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 pr.	113-50	121-50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	225-50	228-50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	283—	295—
1889 3 pr.	251—	263—
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4 1/2 pr. 60 l.	—	96—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	100—	101—
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	83-05	84-05
4 pr. los 41 l.	91-50	—
4 pr. starsze	96-20	97-20
4 1/2 pr. 52 let.	93—	94—
Banku gal. ziem. kred. 4 1/2 pr. 60 l.	94-25	95-25
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4 1/2 pr.	91—	92—
los. 50 l. 4 1/2 pr.	91—	92—
60 l. 4 pr.	82-50	83-50
Banku kraj. dla Galicji i Lodomerji 4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotne	92-10	93-10
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisja 42 lat 4 1/2 pr.	90-10	91-10
Banku kr. obl. kol. žel. 57 1/2 l. 4 pr.	83-25	84-25
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	90-50	91-50
50 lat w. k. 4 pr.	91-50	92-50
H. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	78-50	79-50
Kolej Lwów-Czerniowiec z r. 1884 za 200 zł. 4 pr.	84-40	85-40
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 zł. 5 pr.	98-75	99-75
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 1000 m. 4 pr. z r. 1882	110—	111—
Tow. żegl. par. po Dunaju em. z r. 1886 4 pr.	109-40	110—

Koronowa waluta.	placą	žadają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 ztr.	23—	32—
Zakł. kred. dla handlu i przem. 100 ztr.	484—	496—
Clary 40 ztr. m. k.	190—	200—
Pożyczka miasta Lublany 20 ztr.	67—	70—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 ztr.	52—	56—
węg. Tow. 5 ztr.	32-25	36-15
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 ztr.	81—	87—
J. Akcje Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	339—	340—
Gal. banku dla han. i przem. 200 ztr.	405—	410—
Peszt. Banku handlu i przem.	3575—	3585—
Zakł. kred. dla handlu 500 ztr.	630-75	631-75
Węg. Banku kredyt. 200 ztr.	823-50	824-50
Dolno-aust. tow. esk. 400 kor.	739—	742—
Gal. banku hip. 200 ztr.	638—	640—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	519—	520—
Austro-węg. 1400 kor.	2040—	2050—
Związku (Unionbank) 200 zł.	600—	601—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	269—	270—
Złynostenska banka 100 ztr.	270-50	271-50
K. Akcje przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 ztr.	439—	445—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1305—	1315—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 ztr. mk.	4880—	4900—
Lwów-Belzec (akc. pierw.) 200 zł.	385—	390—
Lwów-Czerniowiec-Jassy 200 zł.	517—	520—
Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	—	305—
L. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 ztr.	1056-50	1057-50
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 ztr.	3440—	3460—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 ztr.	825—	830—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 ztr.	258—	261—
Galie. karpac. naft. Tow. 500 kor.	875—	885—
Schodnicy 500 kor.	447—	453—
Tur. zarz. tytoniów. 500 franków	321—	323—
M. Wexle.		
Niemieckie Banki	118-35	118-55
Włoskie Banki	93-87 1/2	94-07 1/2
Londyn za 100 funt. szt. 4 pr.	24-20 1/2	24-24 1/2
Paryż za 100 franków	95-82 1/2	95-97 1/2
Petersburg za 100 rubli 4 1/2 pr.	254—	255—
Szwajcarskie Banki	95-47 1/2	95-62 1/2
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11-41	11-46
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—	—
20-frankówka	19-14 1/2	19-17 1/2
20-markówka	23-64	23-71
Rosyjski półimperyal	—	—
Niem. banknoty za 100 marek	118-35	118-55
Włoskie banknoty za 100 lir	94—	94-20
Ruble	253-75	254-75

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.
L. cz. E. 2085/12 (4) (3436 3—3)
Edykt licytacyjny.
Dnia 2 maja 1913 o godz. 9 rano w sądzie tutejszym, biurze Nr. 9, odbędzie się przymusowa licytacja:
1. realności lwh 316 ks. gr. gm. kat. Szkoło, składającej się z 29 parcel o łącznej powierzchni 7 m. 160 sążni kw. z przynależnością, a to z lasu dębowego, sosnowego około 35-letniego na prgt. 3365, z młodszego zalesienia (olchowego dziewa) na prgt. 3913/2, 2917/2, z młodszego zalesienia (drzewa sosnowego) na prgt. 4370/1, 4373/2, z młodszego zalesienia (drzewa olchowego) na prgt. 4047, 4051 i z młodszego zalesienia (drzewa sosnowego) na prgt. 4328, 4330 się składająca;
2. realności lwh. 686, tej samej księgi gruntowej, składającej się z 2 parcel o łącznej powierzchni 296 sążni kwadr.;
3. realności lwh. 729 tej samej księgi gruntowej, składającej się z 1 parceli o powierzchni 90 sążni kwadr.;
4. połowy realności lwh. 898 tej samej księgi gruntowej, składającej się z 10 parcel o powierzchni 1207 sążni kwadr.;
5. połowy lwh. 874 tej samej księgi gruntowej, składającej się z 7 parcel o powierzchni 1 morga 935 sążni kwadr. z przynależnością, a to: lasu grabowego i olchowego kilkunastoletniego na prgt. 4294/1 się składająca;
6. 1/12 części realności lwh. 301 księgi gruntowej gminy kat. Szkoło, składającej się z pbud. 267, położonej we wsi o powierzchni 184 sążni kwadr., na której stoją budynki, a to: chata drewniana, stodoła drewniana, chata drewniana, stajnia drewniana, budynki te słomą kryte, w lichym stanie, w końcu nowa stodoła drewniana słomą kryta, wraz z przynależnością, składającą się z 8-metrowego płotu z gąszi śnowych;
7. 18 części realności lwh. 282 tej samej księgi gruntowej, składającej się z 2 parcel gruntowych o powierzchni 1222 sążni kwadr.;
8. 14 części realności lwh. 284 tej samej księgi gruntowej, składającej się z 18 parcel o powierzchni 3 morgi 1078 sążni kwadr., a to: z lasu sosnowego i dębowego młodszego na prgt. 3366 i 3373 i z krzaków leszczyny na prgt. 1693/1 się składającej;
9. 1/4 części realności lwh. 703 tej samej księgi gruntowej z 2 parcel o powierzchni 2 morgów 1329 sążni kwadratowych się składającej;

10. 1/3 części realności lwh. 793 tej samej księgi gruntowej z 2 parcel o powierzchni 507 sążni kwadr. się składającej.
Nieruchomości te oceniono: ad 1. na 2110 kor., przynależność na 1284 kor.; ad 2. na 400 kor.; ad 3. na 100 kor.; ad 4. na 415 kor.; ad 5. na 935 kor., przynależność na 250 kor.; ad 6. na 50 kor., przynależność na 20 kor.; ad 7. na 40 kor.; ad 8. na 395 kor., przynależność na 152 kor. 50 hal.; ad 9. na 400 kor.; ad 10. na 230 kor.
Najniższa cena wynosi 4507 kor. 80 h. Zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może mający chęć kupna, przejrzeć podczas godzin urzędowych w biurze Nr. 9.
Prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydzierżawach tego postępowania jedynie przez przybiecie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wska-

żą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 14 marca 1913.

L. cz. E. 1624/12 (6) (3029 2—2)
Edykt licytacyjny.
Na życzenie Wasyla Podbórnego w Niemirów, odbędzie się dnia 18 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 9, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacyjnych licytacja:
1. realności lwh. 54 gminy Niemirów, obejmującej parcelę gruntową 2110/1 rola o obszarze 30 ar. 50 m. kw.,
2. realności lwh. 520 gminy Niemirów obejmującej parcelę gruntową 77, rola o obszarze 9 ar. 75 m. kw.
Nieruchomości wystawione na licytację ocenione są, a to:
ad 1. na 720 kor.,
ad 2. na 180 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad 1. — 480 kor.,
ad 2. — 120 kor.
Ponizej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do

tych realności dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirów, dnia 25 lutego 1913.

L. cz. E. 2244/12 (3138 2-3)

Na żądanie Rojzy Tuchman, zastąpionej przez adw. dr. Reissnera adwokata w Ustrzykach, odbędzie się dnia 16 kwietnia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 licytacja części realności lwh. 43 gm. Haszów zyk objętej a to pgr. 906/1, 906/2, 905, 904, 903, 902, 901, 900, 899, 898, 897, 896, 1505, 914, 913, 912, 911, 910 i 915 obszaru 9 morgów 1304 s. kw.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 7112 kor.

Najniższa cena wynosi 4741 kor. 34 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ustrzyki, dnia 12 lutego 1913.

L. cz. E. 617/12 (3492 3-3)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek strony egzekwującej Chaima Sussmana, odbędzie się dnia 28 marca 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 9, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych następujących realności:

a) lwh. 183 ks. gr. gm. Medenice, stanowiącej plac budowlany i ogród,
b) lwh. 498 ks. gr. gm. Medenice, stanowiącej plac budowlany i ogród, na których stoją budynki mieszkalne i gospodarcze.

Wartość szacunkowa:
ad a) 2482 kor.,
ad b) 3041 kor. 76 h.

Najniższa oferta 4334 kor.
Do realności lwh. 183 ks. gr. Medenice należą następujące przynależności: drzewa owocowe i młode wierzbki, zaś do realności lwh. 498 gm. Medenice stajnia, piwnica i t. p., oraz drzewa owocowe, oszacowane na 977 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Medenice, dnia 31 stycznia 1913.

L. cz. E. 2215/12 (3391 2-2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Benjamina Markusa Hermana, odbędzie się dnia 10 kwietnia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I, w Śniatynie licytacja realności obj. lwh. 1493/II. gm. Śniatyn składającej się z pb. 141/2, na której jest sklep.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona z przynależnościami na kwotę 5540 kor. 60 h.

Najniższa cena wynosi połowę ceny szacunkowej tj. 2770 kor. 30 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9. Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu

niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 5 marca 1913.

L. cz. E. 2391/12 (4) (3491 3-3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 7 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem, odbędzie się licytacja całych realności lwh. 577 i 578 ks. gr. gm. kat. Limanowa objętych Chaima i Racheli Dereńwiczów własnych.

Realności te są ocenione na 24.000 kor. Najniższa oferta wynosi 16.000 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie. Gdyby powyższa sprzedaż nie przyszła do skutku, natenczas sprzedana będzie połowa realności lwh. 577, która jest oceniona na 8000 kor. zatem najniższa oferta wynosi 5333 kor. 34 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Limanowa, dnia 5 marca 1913.

L. cz. E. 1048/12 (3454 3-3)

Strona zobowiązana Aleksander Kacz.

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Morresa Sterna w Tarnowie, odbędzie się dnia 27 marca 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 2 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych następujących realności: ks. gr. lwh. 477 gm. Stary Sącz budynek mieszkalny, młyn wodny i tartak, oraz gruntu podmiejskie, realność położona nad Popradem.

Wartość szacunkowa 30.350 kor.

Najniższa oferta 15.175 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd tutejszy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli, których pretensje powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Stary Sącz, dnia 24 stycznia 1913.

L. cz. E. 1471/13 (9) (3353 3-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Judy Teibera w Złoczowie, odbędzie się dnia 14 kwietnia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacja realności obj. lwh. 2035 gm. Złoczów, składającej się z pb. 553/1 o pow. 2 a. 6 m², na której stoi dom marowany parterowy i budynki gospodarcze.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 9200 kor.

Najniższa cena wynosi 4600 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Złoczów, dnia 26 lutego 1913.

L. cz. E. 169/11 (3139 2-3)

Na żądanie Berischa Singera i Herscha Hanala, zastąpionych przez adwokata dr. Unterrichta w Ustrzykach, odbędzie się dnia 16 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacja całej realności lwh. 26 gm. Ozarna objętej, gospodarstwo wiejskie stanowiącej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2140 kor.

Najniższa cena wynosi 1070 kor. poniżej tej ceny, sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ustrzyki, dnia 15 lutego 1913.

L. cz. E. 2054/12 (3140 1-3)

Na żądanie Jana Hudaka, zastąpionego przez adw. dr. Fichmana w Lisku, odbędzie się dnia 16 kwietnia 1913 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV., licytacja połowy realności lwh. 11 i 918 części realności lwh. 12 gm. Salina objętych, stanowiących gospodarstwo miejskie.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 1733 kor. 58 hal.

Najniższa cena wynosi 1155 kor. 72 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, zatwierdzone tuś uchwałą z dnia 22 grudnia 1912 i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta

(wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ustrzyki, dnia 12 lutego 1913.

L. cz. E. 2794/12 (3255)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Kasy oszczędności miasta Jarosławia, odbędzie się dnia 4 kwietnia 1913 o godz. 10-30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 29, na zasadzie zatwierdzonych warunków, licytacja realności lwh. 4143 ks. gr. gm. kat. Jarosław, składającej się z parc. bud. o powierzchni 5 ar 33 m², na której stoi dom parterowy.

Realność ta wystawiona na licytację jest oceniona na 9978 kor.

Najniższa cena wynosi 6652 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Jarosław, dnia 22 lutego 1913.

L. cz. E. 2662/12 (5) (3324)

Edykt licytacyjny.

W dniu 8 kwietnia 1913 o godzinie 9 rano odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacja: 1. całej realności lwh. 509, 2. całej realności lwh. 1409 gm. Zakopane, wraz z budynkami, t. j. 2 domów i zabudowań gospodarczych, a to krowiarni, stajni dla koni, boiska, magazynu, drewni i szopy.

Powyższe realności oceniono: ad 1. na 20.934 kor., ad 2. na 17.264 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi: ad 1. 11.449 kor. 32 hal., ad 2. 9416 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 1 marca 1913.

L. cz. E. IX. 2157/12 (4) (3004)

Na żądanie Kasy Zaliczkowej w Nowym Targu, odbędzie się dnia 11 kwietnia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 107 licytacja realności wiejskiej lwh. 245 gm. Dąbrówka, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu mieszkalnego i szopy.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 7936 kor., z czego przynależności na 6250 kor.

Najniższa cena wynosi 5250 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 120.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Nowy Sącz, dnia 26 lutego 1913.

L. cz. E. 1655/12 (6) (2897)

Edykt licytacyjny.

Dnia 3 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacja:

1. realności lwh. 246 gm. Krośnice,
2. realności lwh. 340 gm. Krośnice, stanowiącej parcele gruntowe.

Cena szacunkowa ad 1. 3030 kor., ad 2. 970 kor.

Najniższa oferta ad 1. 2020 kor., ad 2. 647 kor.

Warunki licytacyjne normalnie ustalone i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobromil, dnia 14 lutego 1913.

L. cz. E. 3888/12 (6) (3384)

Dnia 18 kwietnia 1913 o godz. 11-30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacja:

1. realności obj. lwh. 362 gm. Tarnawica leśna,
2. realności obj. lwh. 156 tejże gm. gminy.

3. połowy realności obj. lwh. 407 tej samej gm. gminy,

4. 2/6 części realności obj. lwh. 408 tej samej gm. gminy.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione: ad 1. 500 kor., ad 2. 1720 kor., ad 3. 2865 kor., ad 4. 120 kor.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 334 kor., ad 2. 1147 kor., ad 3. 1910 kor., ad 4. 80 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nadwóra, dnia 14 lutego 1913.

L. cz. E. 1452/12 (6) (3381)

Edykt licytacyjny.

Dnia 23 kwietnia 1913 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II., odbędzie się licytacja realności lwh. 896 i 1084 gm. kat. Bonów, lwh. 896 o powierzchni gruntu 7 morgów 669 s. kw., chałupa i stodoła ze stajnią; lwh. 1084 o powierzchni 2 morgi 164 s. kw. gruntu na warunkach przedłożonych niniejszym ustalonych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione: lwh. 896 na 2200 kor., lwh. 1084 na 200 kor.

Najniższa cena wynosi: lwh. 896 — 1466 kor. 67 hal., zaś lwh. 1084 — 133 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenty może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Krakowiec, dnia 24 lutego 1913.

L. cz. E. 334/12 (3360)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Wolfa Grosmana w Skolem, jako strony egzekwującej, odbędzie się dnia 14 kwietnia 1913 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 5, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacyjnych licytacja:

a) 1/4 części realności lwh. 139,
b) 1/4 części realności lwh. 298,
c) 2/4 części realności lwh. 329 gm. Rosochacz Złucia Pyłpaczaka własnych,
d) 8/14 części realności lwh. 245,
e) połowa realności lwh. 255,
f) 1/4 części realności lwh. 328,
g) połowa realności lwh. 330 gm. Rosochacz Janika Jakóba własnych,
h) 1/4 części realności lwh. 387,
i) 1/4 części realności lwh. 423 gm. Rosochacz Hafy Stenendiuk własnych.

Wartość szacunkowa wynosi:
ad a) 30 kor., ad b) 160 kor., ad c) 175 kor., ad d) 857 kor. 14 h., ad e) 360 kor., ad f) 118 kor. 75 h., ad g) 10 kor., ad h) 172 kor. 50 h., ad i) 57 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 33 kor. 34 h., ad b) 106 kor. 67 h., ad c) 116 kor. 67 h., ad d) 571 kor. 43 h., ad e) 240 kor., ad f) 49 kor. 17 h., ad g) 6 kor. 67 h., ad h) 115 kor., ad i) 38 kor. 34 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.
Borynia, dnia 15 lutego 1913.

L. cz. E. 2707/12 (5) (3493)

Edykt licytacyjny.

Dnia 2 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6, sądu tutejszego licytacja:

1. połowy realności lwh. 2012,
2. całej realności lwh. 2011 gm. Nowy Targ.

Powyższe nieruchomości oceniono:
ad 1. na 1445 kor. 48 h.,
ad 2. na 452 kor. 65 hal.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi:

ad 1. 963 kor. 64 h.,
ad 2. 301 kor. 76 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tut. w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 1 lutego 1913.

L. cz. E. 650/12 (4) (3429)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Anny Medynskiej 20 Maciej im. własnym i inel. Tekli i Jurka Medynskich w Radoszycach, odbędzie się dnia 14 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacja poł. real. lwh. 92 ks. gr. gm. Dołyca objętej, składającej się z połowy budynku i gruntu w obszarze 3 morgi 753 s. kw., wraz z przynależnościami, składającymi się z 2 lip, 4 czereśni, 20 drzew śliwkowych, 4 drzew gruszkowych i 3 jabłoni.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 855 kor., przynależności zaś na 6 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 574 kor. 33 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.
Bukowsko, dnia 20 lutego 1913.

L. cz. E. 5709/12 (14) (3531)
Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej Abrahama Buksbaum w Haliczu, odbędzie się dnia 3 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 47 ks. gr. gm. Tustań,
b) lwh. 387 ks. gr. gm. Tustań.

Wartość szacunkowa:

ad a) 200 kor.,

ad b) 800 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 133 kor. 33 h.,

ad b) 533 kor. 35 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 19 lutego 1913.

L. cz. E. 1837/12 (3445)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Papsta odbędzie się dnia 4 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacja całej realności obj. lwh. 222 ks. gr. gm. Ottynia objętej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2350 kor.

Najniższa cena wynosi 1566 kor. 67 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ottynia, dnia 22 lutego 1913.

L. cz. E. 1942/11 (3443)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego Oszczędność w Tlumaczu, odbędzie się dnia 4 kwietnia 1913 o godzinie 9:30 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacja całych realności obj. lwh. 301, 1839 i 2752, oraz 5/6 części lwh. 299 ks. gr. gm. Ottynia objętych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione, a to:

1. realność obj. lwh. 301 na 8300 kor.,

2. realność obj. lwh. 1839 na 3500 kor.,

3. realność obj. lwh. 2752 na 1400 kor.,

4. 5/6 części realności obj. lwh. 299 na 2000 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. — 5533 kor.,

ad 2. — 2333 kor. 34 h.,

ad 3. — 933 kor. 34 h.,

ad 4. — 1333 kor. 34 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ottynia, dnia 25 lutego 1913.

L. cz. E. 2392/12 (4) (3215)
Edykt licytacyjny.

Dnia 4go kwietnia 1913 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacja:

1. całej realności lwh. 1301,

2. 2/16 części realności lwh. 807 gm.

Zakopane.

Nieruchomości powyższe cenione na 15.935 kor. 48 h.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 10.623 kor. 65 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne do-

kumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 6 lutego 1913.

L. cz. E. 58/13 (3229)
Edykt licytacyjny.

Dnia 9 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacja realności lwh. 611 gm. Gorzyce, składającej się z pgr. o łącznej powierzchni 2 ha. 10 ar. 41 m².

Nieruchomość ta oceniona na 2935 kor. Najniższa cena wynosi 1956 kor. 66 h. Dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacji.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Tarnobrzeg, dnia 18 lutego 1913.

L. cz. E. 3238/12 (3358)
E d y k t.

W niżej wymienionym sądzie w biurze Nr. 9 odbędzie się dnia 17 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem licytacja całej realności objętej lwh. 206 i 380 gm. Kapuścińce, ocenionej ad

1. na 2530 kor.,

2. na 2000 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad

1. 2353 kor. 32 h.,

2. 1333 kor. 32 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym biuro Nr. 25, Oddział VI.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Borszczów, dnia 30 stycznia 1913.

L. cz. E. 169/13 (8) (3543)
Edykt licytacyjny.

W sądzie tutejszym w biurze Nr. 11 odbędzie się dnia 10 kwietnia 1913 o godz. 9 przed południem licytacja całej realności lwh. 263 i połowy realności lwh. 264 gminy Zmigrod miasto.

Wartość szacunkowa 9540 kor.

Najniższa oferta 5391 kor. 68 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Zmigrod, dnia 23 lutego 1913.

L. cz. E. 35/13 (4) (3483)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie firmy E. Syrop w Nowym Targu, Joela Langer w Nowym Targu, Samuela Reinfelda z Lwowa i firmy Körbel w Łodygowicach, zastąpionych przez pełnomocnika dr. J. Wachsmanna, adw. w Wadowicach, odbędzie się dnia 17 kwietnia 1913 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacja całej realności lwh. 475 ks. gr. gm. Raków, objętej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 1837 kor. 90 h.

Najniższa oferta wynosi 1225 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy

zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III.

Jordanów, dnia 28 lutego 1913.

L. cz. E. 2206/12 (8) (3534)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Mojżesza Margulies w Haliczu, odbędzie się dnia 16 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 990 ks. gr. gm. Błudniki,

b) lwh. 1081 ks. gr. gm. Błudniki,

c) lwh. 1089 ks. gr. gm. Błudniki.

Na realności obj. lwh. 1089 znajduje się płot, brama wjazdowa i studnia.

Wartość szacunkowa:

ad a) 348 kor.,

ad b) 172 kor.

ad c) 1170 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 232 kor.,

ad b) 114 kor. 67 h.,

ad c) 810 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Halicz, dnia 23 lutego 1913.

L. cz. E. IV. 4117/12 (4) (3061)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mojżesza Rückla, odbędzie się dnia 18 kwietnia 1913 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 123 licytacja realności lwh. 1062 ks. gr. gm. Nowy Sącz.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 7545 kor.

Najniższa cena wynosi 3772 kor. 50 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 120.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.

Nowy Sącz, dnia 21 lutego 1913.

L. cz. E. 1975/12 (9) (3496)
Zobowiązana Ksenka z Chwilów Muc w Werehracie.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herscha Donnera w Rawie, odbędzie się dnia 21 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 3, w sądzie niżej wymienionym licytacja:

a) całej realności lwh. 1920 i

b) połowy realn. lwh. 1561 ks. gr. gm. Werehrata, zobowiązanej własnych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) na 300 kor.,

ad b) na 2315 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 200 kor.,

ad b) 1543 kor. 34 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tut., w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Rawa, dnia 3 marca 1913.

L. 1517/1913 (3550 1—2)
Ogłoszenie licytacyi.

Celem zabezpieczenia materyałów i robot około wykonania izolacji rurociągów i aparatów dla warzelni „Vakuum“ przy c. k. Zarządzie salinarnym w Wieliczce, rozpisuje się niniejszem rozprawę ofertową.

Powwyższe roboty mają być bezzwłocznie rozpoczęte, zaś ukończenie ma nastąpić w terminie oznaczonym w szczegółowych warunkach technicznych.

Postanowienia dotyczące wnoszenia o-

ferty, ogólne i szczegółowe warunki, przedmiary i plany można przejrzeć a formularze dla wnoszenia ofert podjąć w godzinach urzędowych w pomienionym c. k. Zarządzie salinarnym, w biurze c. k. kierownictwa budowy warzelni.

Należycie ostemplowane i podpisane oferty należy wnieść w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta na dostarczenie i wykonanie izolacji w zakładzie Vakuum przy c. k. Zarządzie salinarnym w Wieliczce“ — najpóźniej do godziny 11 przed południem we wtorek, dnia 8 kwietnia 1913 do c. k. Zarządu salinarnego w Wieliczce.

Do oferty ma się dołączyć 5 proc. wadyum do oferowanej kwoty, względnie poświadczenie złożenia tegoż w kasie wspomnianego c. k. Zarządu salinarnego.

Otwarcie ofert, przy którym mogą być obecni oferenci, nastąpi w oznaczonym powyższemu dniu w biurze Naczelnika c. k. Zarządu salinarnego w Wieliczce o godzinie 11 przed południem.

Oferty po terminie wniesione, względnie nienależycie sporządzone lub nieopatrzone potwierdzeniem złożenia wadyum nie będą uwzględnione.

O udzieleniu przybicia rozstrzyga c. k. krajowa Dyrekcja skarbu we Lwowie

C. k. Zarząd salinarny.

Wieliczka, dnia 14 marca 1913.

L. cz. E. 2674/12 (9) (3533)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Berischa Horowitza, przez adw. dr. Sokala w Haliczu, odbędzie się dnia 26 marca 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 26, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya:

a) 1/2 realności lwh. 435 ks. gr. gm. Meducha, Matija Witowskiego własnej,

b) całej realności lwh. 1245 ks. gr. gm. Meducha, Iwana Warnawy własnej.

Wartość szacunkowa:

ad a) 3560 kor.,

ad b) 7554 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 2273 kor. 32 h.,

ad b) 5036 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Halicz, dnia 20 lutego 1913.

L. cz. E. 2285/12 (3) (3104 1—3)
Na żądanie Józefa Pisuli w Ustyjanowej, odbędzie się dnia 5 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacja 1/4 części realności lwh. 151 gm. Ustyjanowa wraz z przynależnościami opisanymi w protokole z dnia 16 lutego 1912 E. 96/12 (3).

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona z przynależnościami na 1571 kor.

Najniższa cena wynosi 1048 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.

Ustrzyki, dnia 2 marca 1913.

L. cz. E. 368/11 (7) (3430)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mikołaja Stajaja, rolnika w Rzepedzi odbędzie się dnia 4 kwietnia 1913 o godzinie 12 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja:

a) połowy realności lwh. 97,

b) 2/8 części realności lwh. 42,

c) 2/8 części realności lwh. 42,

d) 2/8 części realności lwh. 95,

e) 6/16 części realności lwh. 98 ks. gr.

gm Rzepedz, wraz z przynależnościami, składającymi się z 1 wozu, 1 pług i 2 bron.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 1660 kor., przynależności zaś na 50 kor.

Najniższa cena wynosi 1140 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Bukowsko, dnia 10 lutego 1913.

L. cz. E. 89/13 (6) (3538)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa bankowego w Sokołowie, odbędzie się dnia 8 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16 w Sokołowie licytacja realności:

a) lwh. 88, i b) 282 ks. gr. gm. kat.

Raniżów objętych składających się ad a) z gruntu ornego w obszarze 3 morgi z zabudowaniami gospodarskimi, ad b) z gruntu ornego w obszarze 1366 sążni kw., wraz z

przynależnościami ad a) składającymi się z ogrodu i drzew owocowych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na kwotę ad a) 8958 kor., ad b) 1200 kor., przynależności zaś na 64 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 5638 kor. 32 h., ad b) 800 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem stwierdza i odnoszą się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 16.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sokołów, dnia 28 lutego 1913.

L. cz. E. 108/13 (3453)

E d y k t.

Dnia 18go kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym biurze Nr. 4, odbędzie się licytacja lwh. 403 gm. Klimkówka.

Nieruchomość ta oceniona jest na kwotę 4400 kor.

Najniższa cena wynosi: 2933 kor. 32 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rymanów, dnia 5 marca 1913.

L. cz. E. 33/13 (3455)

Edykt licytacyjny.

Dnia 25 kwietnia 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacja realności lwh. 244 gm. Wola gołego, składającej się z pgr o powierzchni 15 ar. 44 m². domu nowowyprowadzanego.

Nieruchomość ta oceniona na 913 kor. Najniższa cena wynosi 608 kor. 66 h. Dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacji. C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tarnobrzeg, dnia 11 marca 1913.

L. cz. E. 2943/12 (6) (3385)

Dnia 18 kwietnia 1913 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 licytacja połowy realności obj. lwh. 500 ks. gr. gm. Majdan górny wraz z przynależnościami.

Nieruchomości tej część wystawiona na licytację jest oceniona na 2400 kor.

Najniższa cena wynosi 1600 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku

Warunki licytacyjne, które się stwierdza i odnoszą się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.
Nadwórna, dnia 3 lutego 1913.

Ч. сп. Е. 1808 12 (3045 1—3)

Оголошене переторгу.

На попіранє Зашита Землі, общє ства вар. з огр пор. у Львові, відбудє ся 11 півніти 1913 о годині 10 перед полуднем. в низше означенім суді, комната ч 11, в Висневичку, переторг реальностей вгч. 146, 198, 906, 1031, 1232, 1498, 1585, кн. гр. Соснів обовязаних власних.

Продати ся маючі недвижимоности суть оцінені на: а то реальність вгч. 146 на квоту 1494 кор. 6 сот., вгч. 198 на 4148 кор., вгч. 916 на 4116 кор. 39 сот., вгч. 1031 на 8204 кор 40 сот., вгч. 1232 на 748 кор. 30 сот., вгч. 1498 на 1252 кор. 80 сот., вгч. 1585 на 1029 кор. 70 сот.

Найни́зша подана виносить, а то: реальности вгч 146 квоту 996 кор 40 сот., вгч. 198 кв ту 2760 кор. 33 сот, вгч 906 квоту 2744 кор. 20 сот., вгч. 1031 квоту 5469 кор. 60 сот., вгч. 1232 квоту 498 кор. 87 сот., вгч. 1498 квоту 835 кор. 20 сот., вгч. 1585 квоту 686 кор, понизше тої квоти не відбудє ся продаж.

Условія переторгу, котрі затверджає ся і грамоти відносячі ся до недвижимо стий, можуть ті, що мають охоту купувати, переглянути в низше означенім суді, комната ч. 11, підчас годин урядових.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ II
Вишнівчик, дня 4 лютого 1913.

L. cz. E. 875/12 (4) (3484)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Spółki oszczędności i pożyczek w Jordanowie, zastąpionej przez pełnomocnika p. dr. Wiktora Kutrzebę, adw. w Jordanowie, odbędzie się dnia 24 kwietnia 1913 o godzinie 10 przed południem w są-

dzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacja:

- a) 1/8 części realności lwh. 83,
- b) 1/16 części realności lwh. 81,
- c) 1/16 części realności lwh. 381,
- d) 1/64 części realności lwh. 341 i
- e) 1/40 części realności lwh. 350 ks. gr. gm. Jordanów objętych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione,

- ad a) 406 kor. 61 h.,
- ad b) 202 kor. 15 h.,
- ad c) 1 kor. 25 h.,
- ad d) 121 kor. 20 h.,
- ad e) 19 kor. 62 h., razem 750 kor.

83 h.

Najniższa cena wynosi:

- ad a) 271 kor. 07 h.,
- ad b) 134 kor. 76 h.,
- ad c) 84 h.,
- ad d) 80 kor. 80 h.,
- ad e) 13 kor. 08 h. i poniżej tej ceny

przedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jordanów, dnia 28 lutego 1913.

L. cz. E. 3825/12 (6) (3532)

Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej Gittli Brandstein w Haliezu, odbędzie się dnia 10 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja realności lwh. 658 ks. gr. gm. Błudnik Pawła Duńca własnej

Wartość szacunkowa 350 kor.

Najniższa oferta 333 kor. 34 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.
Halicz, dnia 22 lutego 1913.

L. cz. E. V. 4766/12 (3528)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Leona Kesslera, odbędzie się dnia 24 kwietnia 1913 o godzinie 8 30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 92, w Stanisławowie licytacja realności lwh. 3633 gm. Stanisławów, stanowiącej parcelę budowlaną 3467 obszaru 958 m², na której stoją kamienica jednopiętrowa, magazyn murowany i przybudowa, wraz z przynależnościami, składającymi się ze sztachet i bramy wjazdowej żelaznej, oszacowanych na 828 kor., które uwzględnione są w najniższej ofercie.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 80.000 kor.

Najniższa cena wynosi 44 000 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 95.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Stanisławów, dnia 10 marca 1913.

L. cz. E. V. 4766/12

E d y k t.

Karolowi Goldfeld w Stanisławowie w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Stanisławowie przeciw masie

konkursowej Osiasza Bechera i tow. o 21.000 kor. ma być doręczoną uchwała z dnia 10 marca 1913 l. cz. E. 4766/12, którą rozpisano termin licytacyjny sprzedać się mającej realności lwh. 3633 gm. kat. Stanisławów.

Ponieważ niewiadomo, gdzie zobowiązany Karol Goldfeld przebywa ustanawia się mu w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie dr. Izidora Falka, adwokata w Stanisławowie.

Tenże kurator zastępywać będzie Karola w rzeczowej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Stanisławów, dnia 10 marca 1913.

(3551 1—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie

ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

LICYTACJE:

Czwartek, dnia 27 marca 1913, od 9 do 12 godz. przed południem: meble i sprzęty domowe.

Piątek, dnia 28 marca 1913, od 9 do 12 godz. przed południem: konfekcja męska i damska, urządzenie sklepowe i meble.

Sobota, dnia 29 marca 1913 od 4 do 8 godz. wieczorem: maszyna do pisania, prasa do kopiowania, meble i sprzęty domowe.

Po za sądową halą w miejscu przechowywania, a to:

Czwartek, dnia 27 marca 1913, o godzinie 9 przed południem, ul. Kościuszki l. 1: trunki i urządzenie kawiarni.

Piątek, dnia 28 marca 1913:

- a) o godz. 9 przed południem: ul. Słowackiego 6: urządzenie sklepowe, ul. Szpitalna: skład drzewa i deski, Pasięki Łyczakowskie: cielę i prosięta;
- b) o godz. 10 przed południem: plac Gołuchowski 15: towary bławatne i urządzenie sklepowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali, oraz na miejscu czynności przed licytacją.

Lwów, dnia 17 marca 1913.

L. cz. E. VIII. 3165/12 (14) (3562)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa żywego i kredytowego w Przemyślu, zastąpionego przez adw. dr. Rawicza, odbędzie się dnia 14 kwietnia 1913 o godzinie 4 po południu w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14 w Przemyślu licytacja realności obj. lwh. 1978 ks. gr. gm. Przemyśl, wraz z przynależnościami, składającymi się z bramy sztachetowej.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na kwotę 19.200 kor. przynależności zaś na kwotę 40 kor.

Najniższa cena wynosi 9620 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Przemyśl, dnia 5 marca 1913.

L. cz. E. 4571/12 (3564)

Edykt licytacyjny.

Dnia 8 kwietnia 1913 r. o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 28, licytacja realności lwh. 26 i 162 gm. Smółno.

Realności te oceniono, a to: lwh. 26 na 139 kor. 10 h., a lwh. 162 na 1055 kor. 98 hal, t. j. pbud. 362 z budynkami i pgr. 1707.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi: ad lwh. 26 — 100 kor., ad lwh. 162 — 760 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośnie dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 29.

Takie prawa, wobec których niniejsza

szale licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brody, dnia 20 lutego 1913.

L. cz. E. 88/13 (5) (3565)

Edykt licytacyjny.

Dnia 15 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 28, licytacja:

- 1. 1/4 części wyk. hip. 320 i
- 2. 1/2 wyk. hip. 1418 gm. Ponikwa.

Realności te (grunty) oceniono:

- ad 1. — 75 kor.,
- ad 2. — 215 kor.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:

- ad 1. — 50 kor.,
- ad 2. — 143 kor. 32 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośnie dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 29.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przyzwanie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brody, dnia 28 lutego 1913.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 126/13 (3334 3—3)

E d y k t.

C. k. Izba notaryalna we Lwowie wyzwa niniejszem wszystkich, którzyby z tytułu urzędowania ś. p. Wiktora Krókowski, byłego c. k. notariusza w Mościskach na podstawie ustawowego prawa zastawu, jakie pretensje do jego kaucyi urzędowej sobie rościli, ażeby je w terminie sześciomiesięcznym od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu, w tut. Izbie tem pewnie zgłosili, ile że w razie przeciwnym, bez względu na odnośne pretensje zezwolenie dewinkulacyjne tej kaucyi zostanie wydane.

C. k. Izba notaryalna.
We Lwowie, dnia 15 lutego 1913.

L. cz. C. II. 128 13 (1) (3439 3—3)

E d y k t.

Wskutek pozwu wniesionego przez Antoniego Pytla przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Sebastianowi Hospodowi i małol. Janowi, Maryi, Piotrowi, Zofii i Balbinie Pytel o uznanie własności etc., wyznaczono audyencyę na dzień 19 marca 1913.

Celem strzeżenia tychże praw ustanawia się Antoniego Hospoda z Grodziska górnego kuratorem, który zastępywać ich będzie na tychże koszt i niebezpieczeństwo, dopóki w sądzie sami się nie zgłoszą lub przez pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Leżajsk, dnia 1 marca 1913.

L. cz. C. I. 114/13 (2) (3382)

E d y k t.

Przeciw Michałowi Dereń z Dmuchawca, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kozowie pozew o udzielenie zabezpieczenia dla sumy 500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 14 kwietnia 1913 o godzinie 9 rano, biuro Nr. 1.

Celem strzeżenia praw Michała Dereńa ustanawia się p. dr. Emila Frieda, adw. w Kozowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczowej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kozowa, dnia 11 marca 1913.

L. cz. Cw. 1004/13 (3) (3501)

E d y k t.

Przeciw Simonowi Koral, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Stryju przez Izaka Einleger pozew o wydanie wekslowego nakazu zapłaty sumy 200 koron zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Simona Koral ustanawia się p. dr. Rabinowicza adwokata w Stryju, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Simona Koral w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Stryj, dnia 3 lutego 1913.

L. cz. Cw. IV. 329/13 (1) (3341)

E d y k t.

Przeciw Gizeli Starkowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Powszechny Bank depozytowy filia we Lwowie pozew o zapłacenie sumy wekslowej w kwocie 3000 kor. i 3000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydany został dnia 7 lutego 1913 nakaz zapłaty L. cz. Cw. IV. 329/13 (1).

Celem strzeżenia praw zobowiązanej Gizeli Starkowej ustanawia się p. dr. Leona Jekelasa, adwokata krajowego we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie zobowiązaną Gizelę Starkową w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 7 lutego 1913.

L. cz. Cw. 539/13 (1) (2693)

E d y k t.

Przeciw Aronowi Lipinerowi, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Sanoku przez kupieckie Towarzystwo handlowe „Merkur“ w Przeworsku pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 400 koron zpn.

Na podstawie pozwu wydany został dnia 17 lutego 1913 nakaz zapłaty do Cw. 539/13.

Celem strzeżenia praw pozwanego Arona Lipinera ustanawia się w sporze tym kuratorem p. adwokata dr. Staruszkiewicza w Sanoku.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Sanok, dnia 17 lutego 1913.

L. cz. Cw. 1364/13 (1) (2995)

E d y k t.

Przeciw Abrahamowi Wolfowi Rapnowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Towarzystwo zaliczkowe i oszczędności w Kańczudze pozew o 1800 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakazy zapłaty.

Celem strzeżenia praw wyżej podanego ustanawia się p. dr. Reinera, adwokata w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyżej pomienionego w rzecznej sprawie, na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 18 lutego 1913.

L. cz. C. 148/13 (3) (3433)

E d y k t.

Przeciw Antoniemu Rodzeniowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Głogowie przez Powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Głogowie pozew o 237 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną rozprawa na dzień 2 kwietnia 1913, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Antoniego Rodzenia ustanawia się p. Wincentego Chłodnickiego w Głogowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Antoniego Rodzenia w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Głogów, dnia 14 marca 1913.

L. cz. C. II. 563/12 (3477)

Przeciw Józefowi Peszko z Humnisk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Maryę Sokalską pozew o wykreślenie prawa pierwokupu.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 9 kwietnia 1913 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw nieobecnego ustanawia się p. Józefa Rachwałę, wójta w Humniskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Brzozów, dnia 4 marca 1913.

L. cz. C. II. 144/13 (3478)

Przeciw nieobjętej masie spadkowej sp. Karola Żytyńskiego z Izdebek wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Wojciecha Żytyńskiego z Izdebkach pozew o 380 kor. 01 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 8 kwietnia 1913 o godz. 11 przed południem.

Celem strzeżenia praw nieobjętej wyżej rzecznej masy spadkowej ustanawia się p. dr. Schächtera, adwokata w Brzozowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobjętą masę spadkową w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona objętą nie zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Brzozów, dnia 1 marca 1913.

L. cz. C. II. 104/13 (3) (3485)

E d y k t.

Przeciw Filipowi Budzie z Jordanowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jordanowie przez Franciszkę Palarczyka pozew o 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 3 kwietnia 1913, o godz. 9 rano, w tut. sądzie, biuro Nr. 4.

Celem strzeżenia praw Filipa Budy ustanawia się p. Józefa Kukłę z Jordanowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Filipa Budy w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Jordanów, dnia 7 marca 1913.

L. cz. C. I. 80/13 (1) (3499)

E d y k t.

Przeciw Józefowi Dżubeło, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Żydaczowie przez Jakóba Bienstocka pozew o 160 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 14 kwietnia 1913, o godzinie 10 rano.

Celem strzeżenia praw Józefa Dżubeło ustanawia się p. Włodzimierza Tymcika, kand. not. w Żydaczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyżej nazwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Żydaczów, dnia 18 lutego 1913.

L. cz. C. III. 78/13 (3476)

E d y k t.

Przeciw Jurkowi Frycz z Żubraczego, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Baligródzie przez Andrzeja Cygana pozew o 1000 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 16 kwietnia 1913 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu Jurka Frycza ustanawia się p. dr. Ratlera, adwokata w Baligródzie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać go będzie i bronić w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Baligród, dnia 13 marca 1913.

L. cz. C. II. 120/13 (2) (3475)

E d y k t.

Przeciw Ire Heinisch, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Stanisławowie przez Markusa Schiffera w Stanisławowie pozew o 398 kor. 07 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 18 kwietnia 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 68.

Celem strzeżenia praw nieobecnego pozwanego ustanawia się p. dr. Moslera, adwokata w Stanisławowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 20 lutego 1913.

L. cz. C. II. 125/13 (1) (3437)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Franciszkowi Traczowi wniósł Tomasz Magda z Siedlance pozew o 220 kor. zpn.

Rozprawa odbędzie się dnia 2 kwietnia 1913, o godzinie 9 przed południem w tu tejszym sądzie, Nr. biura 10.

Celem strzeżenia praw pozwanego Franciszka Tracza ustanawia się p. adw. dr. Seeliger w Kolbuszowej i poleca mu, by praw swego kuranda sumiennie strzegł i bronił, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

Kolbuszowa, 8 marca 1913.

L. cz. C. I. 108/13 (1) (3130)

E d y k t.

Przeciw nieobjętej masie spadkowej bł. p. Josia Mordka Altera 3 im. Emsiga z Obertyna wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Obertynie przez Dawida Rosenkranza w Obertynie pozew o 382 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 4 kwietnia 1913, o godzinie 9 przed po udniem.

Celem strzeżenia praw powyższej masy ustanawia się p. dr. Sokala, adwokata w Obertynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższą masę w rzecznej sprawie na koszt i niebezpieczeństwo spadkobierców, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Obertyn, dnia 6 marca 1913.

L. Prez. 630 (18/13) (3401)

Prezdyum c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie dodatkowo zamianowało zastępcą przewodniczącego Trybunału Sądu przysięgłych przy Sądzie krajowym w Krakowie na II. zwyczajną kadencyę, rozpoczynającą się dnia 1 kwietnia 1913 o godzinie 9 rano, c. k. radcę Sądu krajowego dr. Augustyna Adama Olszewskiego.

Kraków, dnia 13 marca 1913.

Ч. сп. Cw. 607/13 (1) (2692)

E д и к т.

Против Фрайда Гітлі Вільк, котрої місце побуту не є відоме, внесло Общество взаимного кредиту „Бескадь“ в Сяноці, в ц. к. окружний суді в Сяноці, позов о видане векселевого наказу заплати суми 1780 кор зпн.

На підставі pozwu того видано наказ заплати дня 22 лютого 1913.

Для стереження прав позваної півзваної установляє ся п. др. Валевського, адвоката в Сяноці, куратором.

Тойже куратор буде повишшу півзану в агаданій справі на єї небезпечність і кошта так довго заступати, аж она або в суді аголосить ся або виминить повновластця.

Ц. к. Суд окружний, Відділ II.

Сянік, дня 22 лютого 1913.

Ч. сп. C. VII. 82/13 (1) (3373)

E д и к т.

Против Федорови Липчук Николи, котрого місце побуту не є відоме, вніс Маєр Шерцер Ляйзора з Городенки в ц. к. повітовим суді в Городенці позов о 330 корон.

На підставі pozwu визначено розправу на день 17 марта 1913 о годні 10 рано.

Для стереження прав півзаного установляє ся пана адвоката др. Вербера в Городенці, куратором.

Тойже куратор буде півзаного в агаданій праві на єго небезпечність і кошта так довго заступати, аж він або в суді аголосить ся або виминить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ VII.

Городенка, дня 8 марта 1913.

L. Pr. 895 18 P/13 (3464 1—3)

O b w i e s z c z e n i e.

P. Prezydent c. k. sądu krajowego wyższego we Lwowie zamianował na mocy § 301 proc. kar. dla drugiej zwyczajnej z dniem 5 maja 1913 o godzinie 9-aj przed południem rozpoczynającej się kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1913 przy c. k. sądzie obwodowym w Brzeżanach przewodniczącym sądów przysięgłych radcę Dworu i prezydenta sądu obwodowego Modesta Łucyana Karatnickiego, a zastępcami przewo-

dniczącego radcę c. k. sądu krajowego wyższego Marcelęgo Pileckiego i radców sądu krajowego Juliana Dawidowicza, Karola Bałabana, Leona Giełę i Jana Moślaka.

Prezdyum c. k. Sądu obwodowego.

Brzeżany, dnia 15 marca 1913.

L. cz. Cw. 1347/13 (1) (3184)

E d y k t.

Przeciw Janowi Blicharzowi z Kupna, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Jana Skrzyńskiego w Rzeszowie, pozew o 162 kor. 18 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw wyżej nazwanego ustanawia się p. dr. Schnee, adwokata w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pomienionego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 18 lutego 1913.

L. Prez. 978 (18 P./13) (3526 1—8)

O g ł o s z e n i e.

Jego Ekscelencyja Prezydent wyższego Sądu krajowego mianował po myśli § 301 p. k. dla II. kadencyi Sądu przysięgłych dnia 5 maja 1913, o godzinie 9 rano się rozpoczynającej, radcę Dworu Chylińskiego, jako Prezydenta Sądu obwodowego, przewodniczącym — a zastępcami jego radcę c. k. Sądu krajowego wyższego dr. Mandybura, oraz radców Sądu krajowego Lityńskiego, Wojtasiewicza, Dmochowskiego, Olszewskiego, dr. Czajkowskiego, Grzędzielskiego i Lorenza.

Prezdyum c. k. Sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 15 marca 1913.

L. cz. C. 98/13 (6) (2886)

E d y k t.

Przeciw firmie Herman Simon & Comp. w Berlinie, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Jasle przez firmę W. Sikorski & J. Seidenstein we Lwowie pozew o 414 Mk. 10 fen. zpn.

Na podstawie pozwu wydany został wekslowy nakaz zapłaty do l. cz. Cw. 98/13 (6).

Celem strzeżenia praw pozwanej firmy ustanawia się p. dr. Chwaliboga, adwokata krajowego w Jasle, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną firmę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Jasło, dnia 24 lutego 1913.

L. 5714. (3522 1—3)

Znaleziono w drugiej połowie lutego 1913 w Przemyślu, większą kwotę po nad 100 kor. w gotówce, która deponowaną została w Kasie miejskiej.

O czem podaje się do wiadomości z tem nadmienieniem, że po wykazaniu własności kwota ta po potrąceniu 10-pro. należnego i kosztów ogłoszenia, może być przez właściciela tu odebrana.

Magistrat miasta.

Przemyśl, dnia 11 marca 1913.

Burmistrz Doliński.

L. cz. Nc. II. 562/12 (3218 1—3)

E d y k t.

W c. k. Urzędzie podatkowym jako depozytowym w Outynii przechowane są depozyty po odbiór których uprawnieni od lat 30 się nie zgłaszają a to:

1. książeczka wkładowa stanisławowskiej Kasy oszczędności Nr. 3530 na 11 kor. 22 h., na rzecz masy Jana Sylwestra i Ambrożego Palatyńskich.

2. książeczka wkładowa stanisławowskiej Kasy oszczędności Nr. 3634 na 36 kor. 72 h., na rzecz masy spadkowej po Pawle Sierota.

3. książeczka wkładowa stanisławowskiej Kasy oszczędności Nr. 3588 na 5 kor. 68 h. na rzecz masy spadkowej Anny Busch.

4. książeczka wkładowa stanisławowskiej Kasy oszczędności Nr. 552 na 3 kor. 68 h. w masie spadkowej Ołeny Sarachman.

5. książeczka wkładowa stanisławowskiej Kasy oszczędności Nr. 8665 na 8 kor. 15 h. na rzecz masy Iwana Hanysza.

6. książeczka wkładowa stanisławowskiej Kasy oszczędności na 9 kor. 60 h. na rzecz masy Marji Zwaryczuk, Petra Semen Onysków mylni Tymków.

7. książeczka wkładowa stanisławowskiej Kasy oszczędności Nr. 7665 na 27 kor. 06 h. na rzecz masy egz. Salamona Udelsmana contra H. berstock Hane.

8. książeczka wkładowa stanisławow-

skiej Kasy oszczędności Nr. 8738 na 6 kor. 30 h. na rzecz masy spadkowej Sabiny Nestajko względnie masy Euzebiusza Nestajko, Matyldy Ficałowicz.

Uprawnionych wzywa się, by do powyższych depozytów prawa swe w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni w tut. sądzie zgłosili i należycie wykazali w przeciwnym bowiem razie depozyta te zostaną uznane za przepadłe na rzecz skarbu Państwa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Ottynia, dnia 22 stycznia 1913.

L. cz. Cw. 156/13 (2) (3887)

E d y k t.

Przeciw Stefanowi Wiktorowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Towarzystwo zaliczkowe i kredytowe w Rzeszowie pozew o 830 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Stefana Wiktorę ustanawia się p. dr. Stepko, adwokata w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyżej wymienionego Stefana Wiktorę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 18 lutego 1913.

L. cz. C. II. 100/13 (3) (3365)

E d y k t.

Przeciw Zygmuntovi Wątkowi z Gruszowa, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do sądu tutejszego przez Franciszka Pazurka z Bigorówki pozew o 400 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 29 marca 1913, o godzinie 9-30 rano.

Celem strzeżenia praw Zygmunta Wątkę ustanawia się p. Tomasza Jaronia notaryusza w Dobczycach, kuratorem, który go zastępywać będzie w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dobczyce, dnia 12 marca 1913.

L. cz. C. II. 177/13 (3361)

E d y k t.

Przeciw masie spadkowej s. p. Antoniego Kolasy z Trzebini wsi, która dotąd objętą nie została, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Chrzanowie przez Spółkę oszczędności i pożyczek w Trzebini wsi pozew o 500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin do rozprawy ustnej na dzień 14 marca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie podpisanym, w biurze Nr. 14.

Celem strzeżenia praw nieobjętej masy spadkowej po s. p. Antonim Kolasie ustanawia p. dr. Jana Wiśnickiego, adwokata w Chrzanowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyżej wspomnianą w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona objęta nie zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Chrzanów, dnia 15 lutego 1913.

L. cz. C. IV. 118/13 (1) (3536)

E d y k t.

Przeciwko niewiadomym z miejsca pobytu Franciszce z Rosadzińskich Krupińskiej, Tekli z Rosadzińskich Bojdeckiej, Salomei Kadlewiczowej, Maryannie Kadlewiczowej, Franciszce Rosadzińskiej, Marcinowi Rosadzińskiemu wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Przeworsku przez Elżbietę Barową, Antoniego Barę, Helenę Tyszańską, Teresę Koczajową i Karolinę Serafinową pozew o wykreślenie prawa zastawu z realności lwh. 338 gminy Przeworsk.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono ustną rozprawę na dzień 19 marca 1913, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw powyższych pozwanych niewiadomych z miejsca pobytu ustanawia się p. dr. Switalskiego, adwokata w Przeworsku kuratorem, który zastępywać będzie powyższych pozwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Przeworsk, dnia 4 marca 1913.

L. Prez. 773 (18 P./13) (3525)

Obwieszczenia.

Pan Prezydent wyższego Sądu krajowego zamianował dla II. zwyczajnej kadencji posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1913 przed sądem obwodowym w Kołomyi dnia 26 maja 1913, o godzinie 8 rano się rozpoczynającej, przewodniczącym sądów przysięgłych radę Dworu i Prezydenta sądu

obwodowego Antoniego Wileckiego, a zastępcami przewodniczącego Wiceprezydenta sądu Filipona Metelę, radców wyższego sądu krajowego Aleksandra Kozaczka, Gustawa Dyduzińskiego i radców sądu krajowego Ludwika Feralla, dr. Karola Schweizera, Ignacego Henners, Jana Czerniawskiego, Michała Drohomireckiego, Józefa Pawłowicza i Feliksa Słotwińskiego.

Z Prezydium c. k. Sądu obwodowego.
Kołomyja, dnia 15 marca 1913.

L. cz. C. IV. 97/13 (1) (3537)

E d y k t.

Przeciwko niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Jakóbowi Jędrzejowi wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Przeworsku przez Tomasza Rydzika ze Świętoniowej pozew o zapłatę kwoty 440 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono ustną rozprawę na dzień 28 marca 1913, o godzinie 10 rano.

Celem strzeżenia praw Jakóba Jędrzeja ustanawia się p. dr. Zborowskiego, adwokata w Przeworsku, kuratorem, który zastępywać będzie Jakóba Jędrzeja w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Przeworsk, dnia 12 marca 1913.

L. cz. C. IX. 524/13 (7) (3414)

Przeciw nieobecnemu Jakóbowi Kapuście wniesła Józefa Cichostępska przez adw. dr. Nehmera w Brzesku skargę o 3040 kor. Pierwsza audyencya odbędzie się dnia 26 lutego 1913, godz. 9 rano, w sali Nr. 38.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Tadeusz Iskrzycki, będzie go zastępywać, dopóki się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd krajowy.
Kraków, dnia 10 lutego 1913.

L. cz. Cw. 3160/12 (3) (3185)

E d y k t.

Przeciw Janowi Wachowi młodszego, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Schabse Nussbauma w Tarnobrzegu pozew o 700 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw powyż nazwanego ustanawia się p. dr. Wachtla, adwokata w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wymienionego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 25 lutego 1913.

L. cz. C. 75/13 (2) (3530)

E d y k t.

Przeciw Stanisławowi Włodyce, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Fryszaku przez masę spadkową s. p. Anieli Włodykowej pozew o 500 kor. i zwrot wartości drzewa 100 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 1 kwietnia 1913 o godzinie 9 rano, biuro Nr. 4.

Celem strzeżenia praw Stanisława Włodyki ustanawia się p. Michała Kordaszewskiego, c. k. notaryusza w Fryszaku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Stanisława Włodykę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Fryszak, dnia 26 lutego 1913.

L. cz. C. II. 234/13 (1) (3575)

E d y k t.

Przeciw nieobj. masie spadkowej bl. p. Jankla Laufera wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kutach przez Bank eskomptowy i kredytowy w Kutach pozew o 150 kor., 100 kor., 130 kor., 100 kor., 70 kor., 54 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 20 marca 1913, o godz. 9 rano, w sali Nr. 15.

Celem strzeżenia praw bl. p. Jankla Laufera ustanawia się p. dr. Friedmana, adwokata w Kutach, kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kuty, dnia 7 marca 1913.

L. 355/13. (3546 1-3)

E d y k t.

Celem zwolnienia kaucyi służbowej zmarłego c. k. notaryusza s. p. Jana Bosakowskiego, ostatnio w Sniatynie urzędującego, tak za jego urzędowanie, jako c. k. no-

taryusza i komisarza sądowego w Sieniawie, Rudkach, Busku, Horodence i Sniatynie, jakoteż i za urzędowanie jego byłych zastępców ustanowionej, wzywa się niniejszem wszystkich tych, którzyby z tytułu ustawowego prawa zastawu jakiegokolwiek pretensje do tejże kaucyi sobie rościli, aby te swoje pretensje najpóźniej do sześciu miesięcy od dnia 3 ogłoszenia tego edyktu lieząc, w podpisanej c. k. Izbie notaryalnej tem pewniej zgłosili, ileże w razie przeciwnym bez względu na te ich pretensje, zwolnienie tej kaucyi z pod jej wzięcia kaucyjnego i zezwolenie na wykreślenie z odnosnych realności bez względu na możliwe ich pretensje wydane zostanie.

C. k. Izba notaryalna.

Lwów, dnia 1 marca 1913.

Konkursa.

L. Pr. 185/13 6) (3364 3-3)

Sąd powiatowy w Dobczycach przyjmie z dniem 1 kwietnia 1913 stałego pomocnika kancelaryjnego.

Podania należy wnosić do Naczelnictwa sądu do dnia 25 marca 1913.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 13 marca 1913.

L. 1284/13 (3283 3-3)

K o n k u r s.

Wydział powiatowy we Lwowie rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego w Pustomytach — dla okręgu sanitarnego, obejmującego gminy i obszary dworskie: Pustomyty, Nawarya, Hodowica, Basiówka, Maliczewice, Nagórzany, Porszna, Podsadki, Leśniowice, Mostki, Polanka i Glinna, z ludnością przeszło 10.000 mieszkańców.

Lekarz okręgowy w Pustomytach obowiązany jest do utrzymywania apteki domowej, względnie do postarania się w drodze właściwej o koncesję na aptekę.

Do tej posady przywiązana jest płaca 1400 kor. rocznie z dodatkiem 600 kor. tytułem ryczałtu na objazdy.

Nadto zobowiązał się p. Zygmunt Lewakowski, jako właściciel zakładu kąpielowego w Pustomytach, zamianować lekarza okręgowego na lat pięć od 1 maja 1913 lekarzem zdrojowym dla zakładu kąpielowego w Pustomytach, i w tym charakterze dać mu bezpłatnie w willi murowanej, tuż przystępy kolejowej mieszkanie, składające się z czterech pokoi, kuchni, drewnitni i spiżarni, z których jeden pokój miałby być pokojem ordynacyjnym.

Oprócz pomieszkania w naturze zobowiązał się p. Lewakowski wypłacać lekarzowi okręgowemu, jako lekarzowi zdrojowemu corocznie tytułem tantiemy 5 pr. z czystego dochodu, t. j. tego dochodu, jaki przyniesie zakład kąpielowy w danym roku po zamknięciu sezonu kąpielowego.

Stosunek z właścicielem zakładu kąpielowego będzie osobną umową unormowany, niezależnie od obowiązków lekarza okręgowego.

Lekarz okręgowy obowiązany jest w przydzielonym mu okręgu wykonywać czynności wymienione w § 14 krajowej ustawy sanitarnej z 5go października 1906 nr. 148 Dz. u. kraj., jakoteż wydanej na tej podstawie instrukcji.

Ostemplowane podanie, zaopatrzone w allegata przepisane postanowieniami § 7 powołanej powyżej ustawy, wnieść należy do biura Wydziału powiatowego we Lwowie, ulica Mochnackiego 4, najdalej do 15 kwietnia b. r.

Posada będzie nadana na rok pierwszy prowizorycznie. Nominacyi dokona Wydział krajowy na podstawie propozycyi Wydziału powiatowego.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Lwów, 14 marca 1913.

Sekretarz: Merunowicz m. p. Prezes: Krzczunowicz m. p.

Upadłości.

L. cz. S. 113 (1) (3291 3-3)

Etykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Fani Wachtel w Rzeszowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radę sądu krajowego Kubiczka w Rzeszowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Zdzisława Szwaykowskiego, adwokata w Rzeszowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 17 marca 1913, godzina 10 przed południem, w tym sądzie, w biurze Nr. 49, II. p. przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, któ-

rzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, aby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 8 kwietnia 1913, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 15 kwietnia 1913, godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwróca kosztą ustosie przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów skutecznie wykonanych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznaczają się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzonym.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będą w części urzędowej „Gazety Lwowskiej”.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w obrębie lub w pobliżu sądu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w tenże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 3 marca 1913.

L. cz. S. 9/13 (7) (3545)

Na podstawie wniosków poczynionych przez jawiących się na audyencyi dnia 6 marca 1913 wierzycieli masy rozbiorowej nieobjętej masy spadkowej bl. p. Benjamina Ziffa, kupca we Lwowie, tymczasowo ustanowionego zawiadowcą masy p. Izzydora Frucksa zatwierdza się w urzędzie, z powołaniem się na poprzednio złożone przyrzeczenie sumiennego spełniania obowiązków urzędowych, a zastępcą zawiadowcy ustanawia się p. adw. dr. Samuela Rappaporta we Lwowie, ulica Kazimierzowska.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 7 marca 1913.

L. cz. S. 30/12 (176) (3403)

Ogłoszenie.

W konkursie Pierwszej chrześcijańskiej Spółki spożywczej w Krakowie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy dr. Józefa Skąpskiego, adw. kraj. w Krakowie, ustanowiono zawiadowcą masy p. dr. Tadeusza Zakrzewskiego, adw. kraj. w Krakowie, zastępcą zaś jego ustanowiono p. dr. Kazimierza Ostrowskiego, adw. kraj. w Krakowie.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VI.
Kraków, dnia 8 lutego 1913.

L. cz. S. 8/12 (145) (3416)

Ogłoszenie.

W konkursie Stanisława Majerskiego, na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej zatwierdzono zawiadowcą masy p. Sylwestra Łuczynskiego, zastępcą zaś jego ustanowiono p. Józefa Lewczaka.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Pżemyśl, dnia 8 marca 1913.

L. cz. S. 51/2 (157) (3417)

W konkursie Hillela Steina w Tarnopolu wystąpił adw. dr. Isak Blemmer jako zawiadowca masy spadkowej bl. p. Berla Steina z wnioskiem, ażeby ogół wierzycieli rozstrzygnął, czy realność lwh. 743 miasta Tarnopola, której 1/8 część należy do masy konkursowej Hillela Steina ma być z wolnej ręki sprzedaną filii Towarzystwa „Proświta” w Tarnopolu w całości za cenę 138.000 kor.

Celem powzięcia uchwały w tym kierunku wyznacza się audyencyę na dzień 27 marca 1913, godz. 4 po południu, w c. k. sądzie obwodowym, w biurze Nr. 18.

Na tę audyencyę wzywa się wierzycieli konkursowych z tem nadmienieniem, że według § 256 ord. konkurs. tego, co na tej audyencyi po należytym zawiadomieniu będzie roztrząsanem, ustalonym lub uchwalonym, nie mogą strony zaczynać żadnym środkiem prawnym, opierającym się na tej przyczynie, że w rozprawie udziału nie brały lub brać nie mogły.

Tarnopol, dnia 2 marca 1903.

Komisarz konkursowy.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 83/13 (2) (3503)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości I
C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał

prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratury Państwa, że treść czasopisma „Gazeta Ludowa” numer 11 z dnia 16 marca 1913 w artykule „Krucjata przeciw niezawisłym ludowcom” w ustępie od „Postętu” to jest do „polskiej wyrzuci” — zawiera znamiona występku z § 302 u. k., uznał dokonaną w dniu 13 marca 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 15 marca 1913.

L. cz. Pr. 84/13 (2) (3547)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratury Państwa, że treść czasopisma „Monitor” numer 11 z dnia 16 marca 1913 w artykule „Po nowym Kōnigriat u” — zawiera znamiona występku z § 300 u. k., uznał dokonaną w dniu 14 marca 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 17 marca 1913.

Ч. сп. Пр. 82/13 (2) (3502)

В Імєні Їго Величества Цїсаря!

Ц. к. Суд краєвий якo Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокуратури Державної, що зміст часописи „Голосъ Народу” число 9 а дня 14 марта 1913 в артикулі: „Кореспонденції” в уступах від початку до „найбільше мстяти” і від „Такимъ терроромъ” до „було можливымъ”, містять в собі єство провини з § 300 зак. кар., унаслідок докoнано в дни 13 марта 1913 конфіскацію за оправдану і зарядив аніціює цілого наклада і видав по думці § 493 п. к. зааказ дальшого розширювання тогo друкового письма.

Львів, дня 15 марта 1913.

Firmy.

L. cz. Firm. 1733 13 Rg. C. 284 (3238)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć, co następuje:
Siedziba firmy: Lwów, ul. Jagiellońska 1. 15.

Brzmienie firmy: „Marya Huget i Spółka” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością — po niemiecku: „Marie Huget et Comp.”, Gesellschaft mit beschränkter Haftung.

Przedmiot przedsiębiorstwa: jest prowadzenie przemysłu cukierniczego i wykonywanie wszystkich z tym przemysłem połączonych czynności.

Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie udziałowym w formie aktu notaryalnego z daty Lwów, dnia 22 października 1912 L. rep. 3455.

Czas trwania: nieograniczony.

Wysokość kapitału zakładowego: 20.000 koron w całości wpłacono, a mianowicie, 2000 kor. gotówką, a 18.000 kor. w wkładzie rzeczowej. Mianowicie spółniczka Marya Huget wnosi do spółki na poczet tej wkładki zakładowej całe urządzenie cukierni, znajdujące się w ubikacjach w parterze po prawej stronie od wejścia, w kamienicy pod l. orj. 15 przy ulicy Jagiellońskiej we Lwowie, to jest całe umeblowanie i urządzenie lokali przeznaczonych dla gości, urządzenie kuchni i piekarni, tudzież zapasy cukierniane i piwniczne, które przez spółników zgodnie oszacowane zostały na kwotę osiemnastu tysięcy (18.000) koron.

Uprawniony do zastępstwa: Zawiadawca.

Zawiadawcą ustanowioną zostaje Marya Huget.

Podpis firmy: następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieści swój podpis zawiadowca.

Dzień wpisu: 12 listopada 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 6 listopada 1912.

Ч. сп. Фірм 696 12 Стov. 1243 (3346)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень за робкових і господарських.

Осідок стоваришень: Грімно.

Фірма звучить: Спілка ошадности і позичок в Грімні, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою

1. Члени дирекції виступили: Іван Панчишин, Матей Джухан, Казимір Стефанко, О. Маркелій Раставецкий, Іван Бен, Іван Коваліско, Василь Качуй.

2. Члени дирекції вибрані: на загальних зборах 17 мая 1908 Іван Панчишин і Матей Джухан поновно і Симеон Патер син Стеця господар в Громні; дня

17 цвітня 1910 вибрані: Григорій Каландяк господар в Громні, а Іван Коваліско і Василь Качуй поновно; дня 12 мая 1912: Іван Панчишин, Симеон Патер син Стеця і Матей Джухан уступивши, зістали вибрані поновно.

Дата впису: 20 січня 1913.

Ц. к. Суд окружний якo торговельний Відділ II.

Самбір, 6 січня 1913

L. cz. Ne. II. 261/12 1 (3524 1—3)

Ogłoszenia wpisów do rejestru handlowego w ciągu roku 1913 umieszczane będą według postanowienia c. k. Namiestnictwa we Lwowie w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej” Przeglądzie prawa i Administracji we Lwowie i w „Zentralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister w Wiedniu” a ogłoszenia wpisów do rejestrów stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej”.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział II.

Czortków, dnia 23 grudnia 1912.

Kuratele.

L. cz. L. IX. 11/12 (5), P. IX. 194/12 (5)

(3073)

E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Wojciecha Paczkę w Woli zgłobieńskiej. Kuratorem jego ustanowiono Jana Świdra w Woli zgłobieńskiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Rzeszów, dnia 30 grudnia 1912.

L. cz. L. 17/12 (9), P. 5/13 (2970)

E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Harasyma Kornickiego w Ceniowie. Kuratorem jego ustanowiono Aftanasa Kornickiego w Ceniowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Kozowa, dnia 16 stycznia 1913.

L. cz. P. 23/13 (1) (2968)

E d y k t

Za umysłowo upośledzonego uznano Nykołę Kuzycza Andrija w Berezowie niżnym. Kuratorem jego ustanowiono Michała Kuzycza Andrija w Berezowie niżnym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Jabłonów, dnia 5 marca 1913.

L. cz. P. 226/12 (6) (2987)

E d y k t.

Za chorego na umyśle uznano Iwana Weisgerbera w Tejsrowie. Kuratorem jego ustanowiono Jana Weisgerbera, kowala w Tejsarowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III. Żydaczów, dnia 20 grudnia 1912.

L. cz. P. 377/12 (6) (3003)

E d y k t.

Za marnotrawną uznano Annę Wdowiak w Rzędzinie.

Kuratorem jej ustanowiono Władysława Wdowiaka w Rzędzinie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Tarnów, dnia 23 listopada 1912.

L. cz. L. V. 12/12 (3026)

Za upośledzonego na umyśle uznano Iwana Iwaneczka w Pniowiu.

Kuratorem jego ustanowiono Kościę Iwaneczka w Pniowiu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Nadwórna, dnia 27 stycznia 1913.

L. cz. P. 342/12 (3036)

E d y k t.

Za umysłowo chorą uznano Maryę Dre-wicz w Majdanie lipowieckim.

Kuratorem jej ustanowiono Jana Dre-wicza w Majdanie lipowieckim.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Przemyślany, dnia 2 stycznia 1913.

L. cz. L. IV. 34/12 (7) (3074)

E d y k t.

Za chorego na umyśle uznano Matwija Semenaka w Skwarzawie.

Kuratorem jego ustanowiono Wasyla Bodaka, syna Iwana w Skwarzawie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Złoczów, dnia 6 lutego 1913.

L. cz. L. 11/11 (4) (3164)

E d y k t.

Za umysłowo chorą uznano Katarzynę Gwizdała w Zabratówce.

Kuratorem jej ustanowiono Józefa Gwizdała w Zabratówce.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Tyczyn, dnia 7 czerwca 1912.

L. cz. A. 188/11 P. 23/11 (16) (3202)

Domina Dziedzic z Grybowa córka Jakóba uznana umysłowo niedołązną — kuratorem jej Jakób Motyka z Grybowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Grybów, dnia 28 listopada 1912.

L. cz. P. 19/13 (6) (3424)

E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Jana Siedlika w Zawadzie.

Kuratorem jego ustanowiono Michała Srebrę w Zawadzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Tarnów, dnia 30 stycznia 1912.

L. cz. P. XVI. 171 12 (3) (3481)

E d y k t.

Za umysłowo chorą uznano Hindę Leą Glatt w Borysławiu.

Kuratorem jej ustanowiono Mojżesza Glatta w Borysławiu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XII. Drohobycz, dnia 1 maja 1912.

L. cz. P. XVI. 170 12 (3) (3480)

E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Chaima Abrahama Glatta w Borysławiu.

Kuratorem jego ustanowiono Mojżesza Glatta w Borysławiu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XVI. Drohobycz, dnia 1 maja 1912.

L. cz. P. XVI. 305/10 (3479)

E d y k t.

Za marnotrawczynię uznano Magdalę z Charniaków Keryk w Solcu.

Kuratorem jej ustanowiono Pańka Charniaka w Solcu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XVI. Drohobycz, dnia 22 stycznia 1912.

L. cz. P. 9/13 (4) (3482)

E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Józefa Jagodowskiego z Glinika średniego.

Kuratorem jego ustanowiono p. Rudolfa Jagodowskiego w Gliniku średnim.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Fryszak, dnia 1 lutego 1913.

L. cz. L. 3/12 (3) (3363)

E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Stanisława Szerszenia w Kawęczynie.

Kuratorem jego ustanowiono Piotra Szerszenia w Kawęczynie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Dębica, dnia 14 sierpnia 1912.

DONIESIENIA PRYWATNE.

OGŁOSZENIE.

WALNE ZGROMADZENIE

członków gal. izr. Tow. samopomocy posagowej dla dziewcząt i chłopców we Lwowie odbędzie się dnia 28 marca 1913 o godz. 4 po południu w lokalu Towarzystwa ulica Tatarska 4 a. z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Zarządu Towarzystwa.
2. Sprawozdanie komisji rewizyjnej z rachunków za rok 1912.
3. Wniosek Zarządu Tow. i komisji rewizyjnej na rozwiązanie Towarzystwa.
4. Wnioski członków.

W razie braku kompletu następnego walne zgromadzenie odbędzie się z tym samym porządkiem dziennym i w tym samym lokalu dnia 30 marca 1913 o godz. 4 po południu, a to na podstawie § 12 statutu Tow.

Lwów, dnia 17 marca 1913.

Prezes: L. Splener.

Sekretarz: I. H. Hirschhora.

WYDAWNICTWA ROK XV.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY NA

NOWOŚCI MUZYCZNE

„Nowości Muzyczne” poświęcone są rozwojowi twórczości polskich talentów muzycznych.

„Nowości Muzyczne” drukują utwory klasyczne, salonowe, wyjątki z oper, operetek, melodie ludowe i tańce.

„Nowości Muzyczne” zaznajamiają z cenniejszą współczesną literaturą fortepianową swoich i obcych twórców.

„Nowości Muzyczne” przyczyniają się do umuzykalnienia osób, uprawiających grę fortepianową.

„Nowości Muzyczne” zachęcają do czytania utworów nowych, wyrabiając zarazem upodobanie do lepszej muzyki.

„Nowości Muzyczne” ze względu na bogatą, a nader urozmaiconą treść są pożyteczne w każdej muzycznej rodzinie, a także nadają się do studyów popularno-pedagogicznych.

„Nowości Muzyczne” w dodatku literackim zamieszczają: artykuły fachowe, sprawozdania ze sceny i estrady, oraz liczne wiadomości ze świata muzycznego.

„Nowości Muzyczne” są jedynym najtańszym wydawnictwem nutowym.

„Nowości Muzyczne” w ciągu roku dają nut wartości, według obecnych cen księgarskich, około 30 rb.

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie kop. 42, z przesyłką pocztową kop. 50. — Kwartalnie rb. 1.25, z przesyłką pocztową rb. 1.50. — Półrocznie i rocznie w tymże stosunku. — Za granicą rb. 7, — Zeszyt okazowy 60 kop.

Premia dla rocznych abonentów: a) Bezpłatnie: trzy poprzednie zeszyty, wartości rb. 1 kop. 25, albo PORTRRET CHOPINA i b) za pół ceny, t. j. za rb. 1.50 „A. B. C.” Najnowsza szkoła na fortepian prof. A. Różyckiego lub za 1 rb. Szkołę techniki fortepianowej dyr. Ig. Glassera. — Przesyłka premium 30 kop.

Adres Redakcyi: Warszawa, Krakowskie Przedmieście 6.

Redaktor i wydawca: LEON CHOJECKI.

Agencja dla Galicji we Lwowie, biuro dzienników ST. SOKOŁOWSKIEGO.

Na wszystkie bez wyjątku PISMA codzienne

miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACJE ARTYSTYCZNE, MODY, ŻURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą w miejscu lub wysyłką na prowinogę po cenach redakcyjnych

Agencja dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.

**Eleganckie panie ubierają się
gustownie, używając tylko krojów**

„FAVORIT”

do nabycia na każdą miarę, obecnie wyłącznie u
St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

OGŁOSZENIE.

Fundacya Stanisława hr. Skarbka ma zaraz do wydzierżawienia folwark Rożniatów i Duba w powiecie Dolina około 800 morgów z budynkami i gorzelnią na lat dwanaście.

Blższe warunki są do przejżenia w biurze Centralnej Administracyi Fundacyi we Lwowie, gmach Skarbka, w godzinach urzędowych i tamże zgłaszać się należy w terminie wedle warunków, a folwarki oglądać można na miejscu za zgłoszeniem się w Zarządzie Fundacyi w Rożniatowie.

Z Kuratoryi Fundacyi Stanisława hr. Skarbka.

Bolesław Lewicki w. r.

OBWIESZCZENIE.

II. Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie

Członków

Kasy Zaliczkowej w Sokołówce

stow. zarej. z ogr. poręką

odbędzie się

dnia 26 marca 1913 o godz. 3 po poł. w biurze Tow. z następującym
Porządkiem dziennym:

- I. Sprawozdanie Dyrekeji z czynności i rachunków za rok 1912.
- II. Sprawozdanie Rady Nadzorczej i wnioski teje członków co do rozdziału czystego zysku za rok 1912
- III. Wylosowanie i wybór 1 członka Rady Nadzorczej, § 24 statutu.
- IV. Wybór komisji rewizyjnej z (3) trzech członków się składającej na przeciąg jednego roku.
- V. Odczytanie sprawozdania rewizji odbytej przez Powszechny Związek w dniu 14 stycznia 1913.
- VI. Wnioski członków.

Zauważa się, że w razie braku kompletu wymaganego § 45 stat. odbędzie się dnia 9 kwietnia 1913 ponowne Ogólne Zgromadzenie z powyższym porządkiem dziennym, które bez względu na ilość obecnych członków obradować i uchwalać będzie.

Sokołówka, dnia 17 marca 1913.

Kasa Zaliczkowa w Sokołówce, stow. zar. z ogr. poręką.

Mendel Horowitz.

Chami Konstantin.

WALNE ZGROMADZENIE

Towarzystwa Wzajemnej Pomocy urzędników Filii c. k. uprz. austriackiego Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie

odbędzie się dnia 28 marca b. r. o godzinie 6 wieczorem w sali konferencyjnej Filii c. k. uprz. austriackiego Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie z następującym

Porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekeji z czynności za czas od 30 marca do 31 grudnia 1911 i przedłożenie bilansu.
2. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej.
3. Wniosek i uchwała na udzielenie absolutorium Dyrekeji.
4. Uchwała co do rozdziału zysków.
5. Wybór Rady nadzorczej i Dyrekeji.
6. Wnioski i interpelacje.

W razie braku kompletu odbędzie się powtórne Walne Zgromadzenie w godzinę później z tym samym porządkiem dziennym bez względu na liczbę obecnych członków.

Lwów, dnia 19 marca 1913.

Prezydium Rady Nadzorczej

Towarzystwa Wzajemnej Pomocy Urzędników Filii c. k. uprz. austriackiego Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacji kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez **M. FISCHLERA**

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro **ST. SOKOŁOWSKIEGO**
Lwów, Jagiellońska 1. 3.

NAJNOWSZE

PISANKI-bomboniere z porcelany, prześlicznie malowane od K. 1-20 do 30—.

GARNITURY likierowe od K. 3-50.

GARNITURY na ocet i oliwę od K. 5—.

TORTOWNICE majolikowe i porcelanowe od K. 1-70.

TACKI szklanne w nikłowej oprawie od K. 5-50

poleca Dom towarowy

Kazimierz Lewicki

właśc. Jakób i Aleksander Lewiccy

główny skład porcelany i szkła

Lwów, pl. Maryacki 10

we własnej kamienicy.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petittem 3 hal., tłustym petittem 4 hal.

Miód! miód! to zdrowie! Deserowy kuraacyjny gęsty 7-50 K., gęsto płynny patoka „rarytas” miodoborów 8-50 K. za 5 klg. franco. Korzeniewicz, em. naucz. Iwaneczany.

Pomieszkawanie lub lokal biurowy — 3 dużych pokoi z komfortem na I. p. rog ul. Trzeciego Maja i Słowackiego 1. 18 od 1 kwietnia 1913 do wynajęcia.

Rydzę. Wysłać grzyby ładne, wybrane 1 klg. za 7 kor. Rydzę marynowaną 5 klg. z beczką 4 kor. 50 hal. Rydzę kiszoną 5 klg. z beczką 4 kor. Kapustę kiszoną 5 klg. z beczką 3-50 kor. Ogórki kwaszone 5 klg. z beczką 2-50 kor. Masło 1 klg. 3— kor. w przesyłkach co najmniej 4 klg. Bryndza z polonin 5 klg. 6-50 kor. Powidła 5 klg. z beczką 4 kor. Jabłka krajane, suszone bez dymu 5 klg. 3-50 kor. Sliwki suszone, dobre, słodkie 5 klg. 4 kor. Orzechy papierówki 5 klg. 4 kor. Prócz tego sukna ciemne, jasne, czarne, białe, czerwone, szerokości 60 cm. po 2 kor. 40 hal. za 1 metr. Wysłać pocztą opłacone. — L. Stummer, kupiec w Kossowie.

Lwów, ul. Akademicka 3.

Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski

Juliana DĄBROWSKIEGO

kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.

Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

Rok założenia 1878

Rok założenia 1878

Księgi handlowe i gospodarcze
Papiery kancelaryjne, listowe i rysunkowe oraz wszelkie przybory do pisania, rysowania i malowania poleca **najtaniej**

Seyfarth & Dydyński we Lwowie

Hotel George'a

od ulicy Akademickiej.

Zmiana lokalu!

KOPERNICKI i Syn

optycy i mechanicy

przenieśli dnia 1 lutego 1913 swoją **pracownię i skład towarów optycznych i mechanicznych** do nowego sklepu przy ulicy

Hetmańskiej 1. 10.

(Obok Kawiarni Wiedeńskiej).

WYSIEWKI

z najlepszych herbat pół klg. 2 kor.

60 hal. i 3 kor. 20 hal.

poleca handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla, Lwów.

Nakładem c. k. Namiestnictwa

wydany

SZEMATYZM

Król. Galicyi i Lodomeryi

wraz

z Wielkiem Ks. Krakowskiem

na rok

1913

można nabyć w Ekspedycji „Gazety Lwowskiej”, Lwów, ul. Czarnieckiego 1. 12, po cenie 8 kor., na prowincję z przesyłką pocztową (za frachtem 8 kor. 90 hal., dla c. k. Urzędów 8 kor. 20 hal.

Szematyzmu

za zaliczką nie wysyła się.

Ogłoszenie.

Kasyno włościańskie w Starem mieście, pow. Łańcut, zostało rozwiązane.

Tomasz Wroński

b przewodniczący.

OGŁOSZENIE.

III. Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie

członków

Kasy zaliczkowej w Białymkamieniu

stow. zarej. z ogr. poręką

odbędzie się dnia 30 marca 1913 o godzinie 3 po południu w biurze Towarzystwa z następującym

Porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekeji z czynności i rachunków za rok r. 1912.
3. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej i wnioski teje na udzielenie Dyrekeji Radzie nadzorczej absolutorium z czynności i rachunków za rok 1912
4. Wybór Rady nadzorczej i wnioski teje co do straty za r. 1912.
5. Wybór Komisji rewizyjnej z 3 członków się składającej na przeciąg jednego roku.
6. Odczytanie sprawozdania rewizora z odbytej w dniu 6 stycznia 1913 rewizji przepisanej ustawą z 10 czerwca 1903 Nr. 133 Dz. u. p. wraz z uwagami Wydziału Powszechnego Związku we Lwowie.
7. Wnioski członków.

Zamknięcie rachunków rocznych i bilans wyłożone są w biurze Towarzystwa, gdzie w godzinach urzędowych przeglądać je można.

Białymkamień, dnia 18 marca 1913.

Rada nadzorcza Kasy zaliczkowej w Białymkamieniu

stow. zarej. z ogr. poręką.

Prezes: **Lazeł Schrager.**

Sekretarz: **Józef Weinrieb.**